

TORSDAG DEN 15. JANUAR 2009

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.05)

2. Dyretransport (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om den mundtlige forespørgsel af Neil Parish for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter til Kommissionen om dyretransport (O-0134/2008 – B6-0496/2008).

Neil Parish, spørger. – (EN) Hr. formand! Jeg tager ordet her i dag for at stille denne mundtlige forespørgsel, ikke blot for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, men også for Intergruppen for Dyrevelfærd og Dyrebeskyttelse, da jeg mener, at vi har en meget stærk landbrugssektor i EU. For at have en stærk landbrugssektor må vi imidlertid også have en dyrevelfærdspolitik, der er stærk. Jeg tror nemlig, at fremtiden for europæisk landbrug i høj grad ligger i at kunne levere produkter af høj kvalitet og have rigtig gode standarder for dyrevelfærd. Vi kan bruge dette til at fremme vores produkter på en positiv måde, og derfor er dyretransport ikke blot et motiv, og det er uhyre vigtigt at have den rette lovgivning.

På mange måder vil jeg her til formiddag gerne fokusere på, at vi har lovgivningen på plads. Vi kan drøfte, om den er god nok, men det vigtigste lige nu er at kontrollere lovgivningen og være helt sikker på, at medlemsstaterne overholder den, fordi vi ved f.eks., at der i en række medlemsstater er problemer mellem de nationale regeringer, som vedtager lovene, og de regionale forvaltninger, der skal gennemføre dem. Så har vi problemerne. Og i sidste ende er det dyrene, som lider.

Der er mange ting, jeg kunne fremhæve, men der er et bestemt område, som vi har problemer med i Europa, nemlig hestetransport. Mange heste ender deres dage i salamipølser i Italien, og de bliver bestemt ikke transporteret under de bedste betingelser. Vi har holdt mange af disse køretøjer under observation i vores egne EU-medlemsstater, hvor reglerne ikke er blevet overholdt. Lastbilerne har ikke holdt pause til tiden, køretøjerne har ikke været af den rigtige type, og de har ikke haft ordentlig aircondition eller vandforsyning, og disse forhold kan bare ikke blive ved.

Jeg står ofte og anmoder Kommissionen om at begrænse udgiftsniveauet, men hvis transportudgifterne ved slagtning af dyr på mange måder bliver større, fordi slagtningen sker på en korrekt måde, dyrene bliver transporteret i de rigtige køretøjer, og de ikke har det for trangt i disse køretøjer, ja så må det jo være sådan! I stedet for at lade slagtedyrene transportere over lange afstande burde de slagtes i medlemsstaterne og blive transporteret som afkølet kød. Der er derfor meget, vi skal gøre på dette område.

Jeg vil også gerne sige, at hr. Kyprianou, den foregående kommissær for GD SANCO, også, da han var kommissær, forsikrede os om, at han ikke alene ville gennemføre den foreliggende lovgivning på en korrekt måde, men at han også ville se på situationen igen ved mødeperiodens afslutning. Vi er nu meget snart ved denne periodes afslutning og den nuværende Kommissions afgang, og jeg vil opfordre fru Vassiliou, som har været en virkelig god afløser for hr. Kyprianou, om at indfri dette løfte, fordi dyretransport er en af de ting, som vi er nødt til at tage utrolig alvorligt.

Vi har mange gange tidligere haft dette punkt fremme, men vi lever i et civiliseret samfund, og på mange måder bedømmes et civiliseret samfund meget ud fra den måde, hvorpå det ikke alene behandler sine borgere, men også sine dyr. Som sagt kan jeg derfor ikke understrege dette kraftigt nok.

Mit sidste punkt gælder selve den mundtlige forespørgsel, og at forordningen om dyretransport har været i kraft siden 2007. Kommissionen burde således have modtaget de første årsberetninger fra medlemsstaterne om håndhævelse af forordningen. Kan Kommissionen give en redegørelse for, hvilke medlemsstater, der har fremsendt deres beretninger? Har Kommissionen allerede foretaget en foreløbig analyse af beretningerne, som gør det muligt til en vis grad at redegøre for manglerne og problemerne, men også de væsentligste resultater, i forbindelse med håndhævelse af lovgivningen? Vil Kommissionen som følge deraf udarbejde en rapport om fremgangsmåder til håndhævelse af forordningen i medlemsstaterne? En sådan analyse vil være

uhyre vigtig i forbindelse med planlægning af en revision af forordningen om dyretransport. Jeg vil derfor gerne bede kommissæren om at svare på disse spørgsmål.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er fuldstændig enig med hr. Parish i, at den måde, som vi behandler dyr på, herunder husdyr, er et spørgsmål, som uden tvivl involverer både etik og civilisation. Kommissionen er vidende om, at transporten af dyr til kommercielle formål kan være grund til, at dyr lider meget. Det er navnlig dyr af såkaldt lav værdi, som f.eks. slagtedyr, der udsættes for sådanne forhold. Håndhævelsen af lovene om langdistancetransport er ikke tilfredsstillende. I de sidste par måneder har Kommissionen fået beretninger om tilfælde af dyrplageri. Kommissionen støtter fortsat de bedst tilgængelige muligheder for at forbedre situationen. Det endegyldige mål er en bedre håndhævelse af EU-lovene og således sundere dyr og rimelige levevilkår for de pågældende dyr. I en undersøgelse foretaget af Det Fælles Forskningscenter blev det konkluderet, at nye og mere effektive kontrolsystemer, som f.eks. overvågning af transporter ved hjælp af GPS-systemer, ville bidrage til at forbedre situationen og gøre det muligt at gennemføre reglerne på en mere gennemsigtig måde. Anvendelse af disse nye teknologier ville desuden bidrage til reduktion af de administrative byrder for de enkelte staters myndigheder og organisationer.

Inden dette mandat udløber overvejer Kommissionen også at foreslå nye standarder på grundlag af resultaterne af videnskabelig forskning om transporttider, antal ombordværende dyr og antal ombordværende dyr i køretøjer. Kommissionen vurderer gennemførelsen af EU-lovgivningen på grundlag af beretninger fra medlemsstaterne ifølge de eksisterende EU-forordninger. Oplysningerne i disse beretninger kombineres med resultaterne af stikprøver foretaget på stedet af veterinærsagkyndige i medlemsstaterne. Resultaterne af disse stikprøver foretaget af Kommissionens sagkyndige kan ses på Kommissionens websted. Der kommer også en vurdering af oplysningerne i de rapporter, der er offentliggjort af internationale ngo'er, som er aktive på dette område.

De fleste medlemsstater har allerede fremsendt beretninger om dyretransport i 2007 til Kommissionen. Ved udgangen af 2008 manglede der stadig beretninger fra Cypern, Litauen, Malta, Bulgarien og Luxembourg. Kommissionen rykkede dem for svar, og situationen vil blive fulgt nøje. Ifølge forordning (EF) nr. 1/2005 kræves det dog ikke, at Kommissionen udarbejder en rapport om udviklingen med at gennemføre forordningen i medlemsstaterne. Kommissionen er enig i, at muligheden for håndhævelse er et centralt aspekt i forbindelse med ethvert lovforslag. Kommissionen er derfor meget opmærksom på at analysere medlemsstaternes beretninger og foretage en eventuel ændring af EU's forordninger på dette område.

Struan Stevenson, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Lad os først og fremmest se på baggrunden for dette. Reglerne om den obligatoriske tidsgrænse på otte timer for dyretransporter blev vedtaget i december 2004 og trådte i kraft i januar 2007 i alle 27 medlemsstater, men med særlige undtagelser for langdistancetransporter, hvis det kan påvises, at køretøjets standarder er blevet forbedret, således at dyrene har adgang til vand, og der er temperaturregulering, tilstrækkelig ventilation og indlagt hyppige hvilepauser under transporten.

Desuden blev der også indrømmet særlige undtagelser for fjerntliggende landdistrikter og øer, som f.eks. Orkneyøerne og Shetlandsøerne i min egen valgkreds, hvor længere rejsetider er uundgåelige. I disse tilfælde er der dog blevet specialudviklet køretøjer med hvilemuligheder og adgang til vand, således at dyrene kan blive transporteret relativt komfortabelt. Desuden blev der indført et fuldstændigt transportforbud for visse dyr, som f.eks. kalve, der er under 10 dage gamle, og lam, der er under 1 uge gamle.

Jeg kan med en vis tilfredshed meddele, at disse transportregler er blevet overholdt nøje, navnlig i lande som Skotland, hvor vi fortsat kan udvise nogle af de højeste niveauer med hensyn til bedste praksis i hele EU. Men det vækker bekymring hos mig, at disse regler, sådan som Neil Parish har oplyst, ikke overholdes på tilsvarende måde i andre dele af EU, navnlig i en række sydlige og i nogle af de nye østeuropæiske medlemsstater, og især, som Neil Parish også fremhævede, ikke overholdes ved transport af heste til slagtning.

Dyrevelfærds-ngo'er kan fortsat fremvise dokumentation for forfærdelig mishandling, hvor heste og nogle gange andre husdyr transporteres over meget store afstande i brændende varme uden nogen adgang til vand eller ordentlig ventilation og uden nogen hvilepauser samt tætpakket i overfyldte lastbiler. Under transporten bliver disse dyr mere og mere udmattet og dehydreret. Nogle af dem bukker under for varmepåvirkningen og kan ses gispe fortvivlet og snappe efter luft, og i de værste tilfælde dør mange af dem. Denne praksis skal standses, og alle medlemsstater skal nøje overholde forordningen.

Jeg støtter betingelserne i Neil Parishs mundtlige forespørgsel i dag, hvor hensigten er kontrollere i hvilken grad, disse foranstaltninger overholdes. Jeg håber, at Kommissionen nu kan give os disse oplysninger og

berolige os med, at der træffes foranstaltninger for at sikre nøje gennemførelse af grænsen på otte timer for dyretransporter, men med de netop nævnte hensigtsmæssige undtagelser, og få standset grusomhederne som følge af fortsat manglende overholdelse af de eksisterende EU-forordninger.

Rosa Miguélez Ramos, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! For en række europæiske lande, alt efter deres geografiske beliggenhed – sådan som hr. Stevenson gav udtryk for – samt deres landområde og omfanget af deres samhandel, er dyretransport et emne, der har særlig betydning.

Over for kommissæren vil jeg gerne henvise til to specifikke problemer. For det første virker det stadig åbenlyst for mig, at Kommissionen støder på vanskeligheder, når den vil analysere situationen i hele EU. Selv om medlemsstaterne i kraft af den nuværende forordning jo hvert år burde udarbejde en beretning om det tilsyn, der er udført i det foregående år, fastlægges der i forordningen ikke noget minimum for antallet af stikprøver, og der er tilsyneladende heller ikke nogen ensartethed vedrørende det statistiske grundlag. Dette forhindrer en sammenligning af de oplysninger, som kommer fra de forskellige lande. Efter min opfattelse bør kommissæren til fordel for alle berørte parter sørge for, at denne situation bliver afhjulpet hurtigst muligt.

Men der er også en anden sag, som bekymrer mig. I kommissærens indlæg blev dyr, der blev transporteret til slagtning, beskrevet som dyr af lav værdi. Jeg er fuldstændig uenig med kommissæren. Personligt anser jeg dem for at være af stor økonomisk værdi, og jeg er sikker på, at branchen er enig med mig. Da det forholder sig således, og dette kød har en høj økonomisk værdi, er korrekte transportforhold uhyre vigtige uanset dyrenes sidste bestemmelsessted – selv når det er slagteriet – og uanset transportafstanden. Det er med andre ord et væsentligt – ja faktisk det vigtigste – punkt, at disse dyr har gode forhold under transporten.

Jeg vil derfor anmode kommissæren om at tage højde for disse overvejelser ved de foreslåede ændringer af forordningen, som Kommissionen arbejder på. Vi ved, at der med reformen sammen med udviklingen af nye teknologier vil blive taget fat på ændringer vedrørende den allerede nævnte maksimale transporttid og maksimums- og minimumstemperaturerne for transport af dyr.

Jeg anmoder igen kommissæren og jeg anmoder Kommissionen om, at der inden ændring af disse grundlæggende forhold bør søges og findes solid videnskabelig basis for de foreslåede ændringer. Desuden vil jeg anmode kommissæren om, at vi, så længe vi ikke har denne solide videnskabelige basis, hvilket på nuværende tidspunkt er tilfældet for en række af spørgsmålene, bør afskære os fra i det skjulte at indføre det foreslåede ændringsforslag vedrørende de gældende forordninger i betænkninger, som intet har med transport at gøre. Jeg tænker her på beskyttelse af dyr på slagtetidspunktet, hvilket er en betænkning, vi netop arbejder på. I sager, der er så vigtige og betydningsfulde, bør vi alle – Kommission og Parlament – lægge kortene på bordet.

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – (DA) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil godt sige, at jeg er lidt skuffet over, at vi efter fire år endnu ikke har set et udspil fra Kommissionen til, hvordan vi får strammet lovgivningen om dyretransporter op. Der har været gode intentioner og et positivt samarbejde mellem dels hr. Kyprianou og nu også fru Vassiliou og Parlamentet. Men hvornår får vi et udspil? Det vil jeg gerne vide. Det er også vigtigt, at vi får en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Det er vigtigt, at vi sikrer, at vi får begrænset transporttiden for slagtedyr til de otte timer. Men vi skal videre endnu. Vi skal ikke kun tale om en tidsgrænse. Forskningen viser jo, at en time kan være for meget, hvis dyret ikke er stærkt nok til at blive transporteret, og længere transporter kan være OK, hvis dyret er stærkt og hurtigt og transporteres under gode forhold. Vi vil formodentlig fortsætte med at avlsdyr bliver transporteret over lange afstande, og der har Parlamentet jo forslået et pilotprojekt for hvilestationer, hvor dyrene skal hvile efter 24 timer. Jeg vil godt høre, hvordan det går med dette projekt for hvilestationer? Tanken er jo at bringe operatører af kontrolstationer, veterinære myndigheder, forskere og dyrevelfærdsorganisationer sammen, for at de sammen kan definere, hvad der er god praksis her. Det er svært at få et sådant projekt op at stå, men det er forsøget værd, for det er nemlig vigtigt, at vores viden og forskning om dyrevelfærd under transport også afspejles i lovgivningen og i den praktiske virkelighed.

Janusz Wojciechowski, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Hr. Parish mindede os med rette om noget, som vi mange gange har henvist til her i Europa-Parlamentet, nemlig at den måde, hvorpå vi behandler dyr, afspejler os selv – og hvor "kultiverede" og civiliserede, vi er. Dyrplageri under transport er meget udbredt. Der er sket visse forbedringer ved at indføre højere standarder for transport af dyr, men disse foranstaltninger lader stadig meget tilbage at ønske.

Efter min mening ville den hensigtsmæssige løsning, hvilket er en løsning, der første gang blev foreslået for længe siden, være at begrænse transporttiden for dyr til otte timer og den samlede tid, som dyr tilbringer

undervejs og på slagteriet, til 12 timer. Vi sigter mod at fremsætte dette forslag inden for rammerne af det nuværende arbejde med forordningen om beskyttelse af dyr på slagtetidspunktet.

Drøftelser vedrørende humane forhold er én ting, men der er også et andet diskussionspunkt, nemlig de økonomiske forhold (som for nogle virker mere tiltalende). Sagen er, at disse langdistancetransporter forøger omkostningerne, som i sidste ende væltes over på forbrugerne. Vi bør lave beregninger over disse omkostninger og bruge dem som argument for endelig, efter årelange forhandlinger, at få iværksat restriktioner på dyretransporter og sørge for, at dyrene lider mindre.

Carl Schlyter, for Verts/ALE-Gruppen. – (SV) Hr. formand! En civilisations udviklingsniveau kan dømmes ud fra, hvordan den behandler de mest forsvarsløse levende væsener i denne civilisation. Ud fra den måde, som vi behandler vores dyr på, er vi stadig de rene barbarer.

Jeg kan huske, da Sverige kom med i EU for snart 15 år siden. Mange af drøftelserne, inden vi kom med, drejede sig om dyretransport. Dette var et område, hvor vi skulle forbedre situationen. Så kom det første direktiv i 2005. Men forholdene for dyrene blev ikke forbedret, og vi fik på daværende tidspunkt at vide, at overvågningen ville være på plads "fra nu af", at der ville blive indført GPS-systemer "fra nu af", at chaufførerne ville blive uddannet "fra nu af", og at lastbilerne ville fungere bedre "fra nu af". Fem lande har end ikke gidet fremsende nogen beretning. Jeg kræver, at Kommissionen straks idømmer disse lande en bøde. Med hensyn til de øvrige 22 lande kan man spørge, hvor mange stikprøver der er foretaget. Hvordan har de overholdt reglerne? Virker det? Desværre er svaret i mange tilfælde benægtende.

Så lovede hr. Kyprianou os, at han ville møde op her igen inden udløbet af sit mandat, hvis det var nødvendigt – og det **er** nødvendigt – og hvis den offentlige mening krævede det – og det **gør** den offentlige mening! Mange af de nye medlemsstater er faktisk små, og der er muligvis ikke behov for en transporttid på 24 timer efterfulgt af en tur på yderligere 24 timer. Vi vil have et nyt slagtetdirektiv, der åbner op for mobile slagterier, og som vil reducere behovet for dyretransport.

Vi er nødt til igen at se på vilkårene for dyretransport. Hvor mange af os ville synes om at have fire køer eller ti får stående i deres dobbeltseng i 24 timer? Så tæt bliver dyrene faktisk pakket i øjeblikket. Eller forestil Dem, at man faktisk ikke helt kan forbyde de høns, der står øverst i lastbilen, at klatte ned i hovedet på de høns, der står nedenunder. Hvem ville ønske at blive transporteret under disse vilkår? Jeg inviterer alle EU's landbrugsministre til sammen med mig at tage på en tur fra Stockholm til Bruxelles på samme vilkår som dyrene. Jeg gad nok vide, hvor mange der vil sige ja tak til den indbydelse. Muligvis vil man hellere ændre lovgivningen.

Vi taler om omkostninger. Den højeste omkostning i den sammenhæng er omkostningerne for miljøet som følge af de lange transporter. Der er også en omkostning i form af, at dyrene lider i forbindelse med de lange transporter. Men disse lange transporter gør også, at kødet er af ringere kvalitet. Resultatet er en meget reel reduktion i værdien. Et dyr, som er stresset, vil resultere i kød af en meget ringere kvalitet, og den kendsgerning, at dyrene lider, sætter således sine spor hele vejen ned i kæden. Tænk på den landmand, der virkelig har ydet en indsats og brugt masser af penge på at producere et dyr af høj kvalitet, og dyret så derefter bliver ødelagt i den sidste fase af livet.

Nej, vi har brug for et nyt forslag inden valget. Jeg forstår ikke, hvordan vi skal kunne føre valgkamp, hvis vi ikke som minimum har et kommissionsforslag, der viser, at vi nu – endelig – vil forbedre dyrenes forhold.

Jens Holm, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Udgangspunktet for denne drøftelse er naturligvis, at dyr er sansende væsener. Dyr har evnen til at føle smerte, stress og lidelse på præcis samme måde, som vi selv gør. Vi er nødt til at tage hensyn til dette, når vi fastlægger lovgivningen. Dette er på nuværende tidspunkt ikke tilfældet.

Flere og flere dyr bliver transporteret inden for EU. Dette er en direkte følge af det indre marked. Det indre marked fører til specialisering. Dyr opdrættes det ene sted, de slagtes det andet sted, og kødet transporteres til det tredje sted. Medlemsstaterne har end ikke lov til at forbyde dyretransporter, selv om det sker af hensyn til dyrevelfærden. Dette er helt uacceptabelt. Af en svensk undersøgelse fremgik det, hvor mange dyr der i alt blev transporteret på tværs af grænserne inden for EU. For EU-15 kunne man konstatere, at der hvert år blev transporteret 22 mio. firbenede dyr, som f.eks. svin, heste og køer, samt 500 mia. stykker fjerkræ på kryds og tværs i medlemsstaterne i EU. Dette var da EU omfattede 15 medlemsstater. Man kan så forestille sig, hvad tallene vil være med 27 medlemsstater. De vil naturligvis være væsentlig højere.

Jeg vil gerne spørge Kommissionen om, hvornår det nye direktiv om dyretransport foreligger. Hr. Kyprianou lovede naturligvis, at vi ville få et nyt direktiv i denne valgperiode. Kan Kommissionen afgive det løfte, som vi i Europa-Parlamentet er ude efter, dvs. en maksimumsgrænse på otte timer for dyretransport? Jeg vil også gerne stille hr. Špidla nogle få spørgsmål. Det blev sagt, at der var fem medlemsstater, som ikke havde fremsendt deres beretning, og denne situation er naturligvis ganske chokerende. Hvad vil man i Kommissionen stille op med beretningerne fra medlemsstaterne? Bliver de på nogen måde analyseret? Her i Parlamentet vil vi gerne se en analyse, en rapport fra Kommissionen, hvor man sammenfatter det hele og klart angiver de foranstaltninger, som vil gøre det muligt at få ændret de vilkår, som dyr bliver transporteret under. Så hvornår kan det nye direktiv med en grænse på otte timer forventes, og kan vi få en analyse af beretningerne fra medlemsstaterne?

Godfrey Bloom, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er som altid ganske fascinerende. Igen mangler der noget ironisk sans her i Europa-Parlamentet. Et af de største problemer, vi har, navnlig i Det Forenede Kongerige, er den fuldkommen tåbelige lavine af regler og forordninger, der væltede ind over slagterierne for 10 år siden, hvilket resulterede i, at mere end 1 000 slagterier måtte lukke i Det Forenede Kongerige, og bevirkede, at transporttiderne for dyr blev meget længere.

Min svoger er slagter. Han ejer et slagteri i Yorkshire, og på et tidspunkt – og denne historie har stået i det satiriske blad "Private Eye" – var der en dyrlæge på besøg, som skulle føre tilsyn med en dyrlæge, som skulle føre tilsyn med en kødinspektør, som skulle føre tilsyn med to slagteriarbejdere! Det er den slags idioti, man får, når man har med denne organisations regler og forordninger at gøre. Problemet er transporttider. Svin, får og kvæg fra Bridlington i min valgkreds bliver nu transporteret hele vejen gennem England til Manchester på grund af alle disse slagterilukninger. Det er det problem, vi er nødt til at løse.

Et andet problem er transporten af heste. Min kollega, Nigel Farage, fortæller mig, at der er lande i EU, der faktisk betragter heste som mad! Som englænder synes jeg, at det er helt utroligt, at der er mennesker, som vil spise deres heste. En englænder ville lige så lidt spise sin hest, som han ville spise sin hund eller sine børn, men det viser vel bare den enorme kulturkløft, der er mellem os og de andre lande i EU.

(Latter)

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Ja, at følge bagefter dette indlæg, er nok ikke så let! Lad mig sige, at jeg overhovedet ikke har nogen problemer med effektive og passende regler om dyrevelfærd, men jeg er ved at blive bekymret over, at vi er på vej ind i en trædemølle, hvor vi strammer garnet omkring vores landbrug så meget, at tingene ikke kan fungere i praksis. Jeg ser tegn på en sådan udvikling i form af Kommissionens høringskrivelse om revision af, hvor lang transporttiden maksimalt må være, og hvor tæt dyrene må stå ved dyretransport.

Kommissionen fik jo ikke sin vilje med forordningen i 2005. Mindre end to år efter, at den trådte i kraft, forsøger man alligevel igen at fjerne reglen om at tidsgrænsen på otte timer kan gentages. Jeg må sige, at det for min valgkreds i Nordirland ville være ødelæggende, fordi vi ved eksport af dyr – hvad vi faktisk gør – er tvunget til at benytte skibstransport, og hvis det kun bliver tilladt med 1 periode på otte timer, ville dette være totalt utilstrækkeligt og helt uacceptabelt.

Jeg må minde Europa-Parlamentet om, at sådanne belastende vilkår slet ikke ville tåle sammenligning med de enorme afstande for dyretransporter i Sydamerika, hvor vi med glæde importerer kød fra! Så vil ville endnu en gang være i gang med at straffe vores egne landmænd, mens vi ikke bekymrer os om forholdene omkring importeret kød.

Jeg må sige, at vi bliver nødt til at nå frem til et punkt, hvor vi holder op med at save den gren over, som vi selv sidder på.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Dette er endnu et emne, hvor drøftelserne meget hurtigt viser, at der på den ene side er stærke følelser involveret, men at der på den anden side også er tale om barske realiteter. Jeg vil gerne udtrykke min særlige tak til formanden for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, hr. Parish, for at have taget dette spørgsmål op. Det er et vigtigt emne. Ikke for at man kan få afløb for sine følelser, men for at kunne stille Kommissionen følgende ganske specifikke spørgsmål. Hvad er der sket? Og hvordan kan det bekræftes? Er der nogen beviser – og i så fald hvilke? Hvilke tal har Kommissionen?

Kommissæren nævnte et par tal, men jeg tror bestemt, at der er nogle uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes tal, som stikker langt dybere end, at nogle medlemsstater har fremsendt deres beretning

og andre ikke har. Hvad er situationen med hensyn til at få forordningen gennemført? Hvordan bliver der holdt øje med lange transporter? Hvordan bliver der holdt øje med dem i de enkelte medlemsstater?

Et andet væsentligt problemområde, der straks kræver at blive drøftet, er de problemer, som er en følge af, at vi definerer landbrug som blot et økonomisk område og sidestiller nogle ting, vi måske burde betragte som forskellige ting. Hvilken supplerende erhvervsuddannelse inden for transport bør uddannede landmænd gennemgå? Hvordan bør dette organiseres, og hvem skal give denne undervisning? Hvor skal landmændne bevise deres kunnen for at få deres kvalifikationer?

Kort sagt er landmænd uddannet til at have med dyr at gøre, mens vognmænd ansætter chauffører, som muligvis aldrig nogensinde har haft med dyr at gøre. Dette er de to ting, der ikke kan sidestilles, men det er det, vi i et vist omfang gør.

Det andet forhold, der volder væsentlige problemer, er følgende. Når landmænd transporterer deres egne kalve, kan de gøre dette inden for en afstand på 50 km. Lad mig her lige indføje, at vi som en hastesag faktisk bliver nødt til at overveje nærmere, hvordan vi kan hjælpe mindre slagterier med at fungere økonomisk og således reducere behovet for dyretransport.

Så landmænd har altså lov til at transportere deres egne dyr inden for en afstand på 50 km, men kommer i vanskeligheder, hvis de tager en nabos dyr med. Også på det område skal vi overveje tingene. Er det rigtigt, at grænsen er sat til 50 km, eller bør vi muligvis også lede efter årsagen til denne udvikling for slagterierne? Hvis landmænd transporterer en hest til fritidsformål, er der ikke noget problem i det, og forordningen finder slet ikke anvendelse, men hvis de transporterer dyret til et marked, finder forordningen anvendelse, og de skal opfylde kravene. Disse spørgsmål bør drøftes og besvares under yderligere forhandlinger.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Hr. formand! Spørgsmålet om dyretransport og -velfærd er et spørgsmål, der, som hr. Parish og andre har givet udmærket udtryk for, hovedsagelig skal ses ud fra et perspektiv om civilisation. Størst mulig begrænsning af omfanget af de lidelser, som dyr udsættes for, er etisk set en bydende nødvendighed, som udgør en del af vores kulturarv på trods af det tilsyneladende paradoks, at vi søger at beskytte dyrevelfærden på det tidspunkt, der for mange dyrs vedkommende vil være deres sidste rejse.

På den anden side må vi ikke glemme, at den pris, der skal betales for gennemførelse af de vanskelige og omkostningstunge gældende regler, er problemer, som forvrider konkurrencen og har stor indflydelse på udviklingen af landdistrikter i en række regioner i EU.

Regioner og medlemsstater, der ikke har mulighed for at forsyne sig selv med bestemte dyrearter fra deres egne markeder, og som ligger ret fjernt fra produktionscentrene, sådan som det er tilfældet med mit eget land, har nu større problemer med konkurrenceevnen i de erhvervssektorer, der har med slagtning og kødforarbejdning at gøre, mens regioner og medlemsstater med overskud af dyr oplever en øget fordel, fordi det er blevet lettere for dem at sælge produkter, som allerede er forarbejdet, og de kan nyde godt af de dermed forbundne fordele i form af beskæftigelse og merværdi.

Når denne lovgivning nu har været i kraft i to år, er det fuldt ud relevant, at Kommissionen skal komme med en vurdering, der er så omfattende som muligt, ikke alene om de specifikke problemer med konsekvent gennemførelse af forordningerne om dyretransport, men også om de økonomiske og sociale konsekvenser for regioner og medlemsstater med lav produktionskapacitet for visse dyrearter, som bliver brugt meget til konsum.

Jeg mener derfor, at Kommissionen skal reagere på disse spørgsmål så hurtigt, objektivt og fyldestgørende som muligt.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Hr. formand! Der er mange transporter af levende dyr, som passerer gennem Slovenien, hovedsagelig med oprindelse i Østeuropa og med slutdestination i Italien. Det er vores veterinærmyndigheders erfaring, at den gældende europæiske lovgivning er relativt omfattende, men ret u håndterlig og kompliceret at gennemføre.

Det største problem i Slovenien drejer sig om tilsyn, fordi det nu, hvor de indre europæiske grænser er blevet afskaffet, er vanskeligt at kontrollere, om lastbilchaufførerne faktisk stopper på de forudbestemte holdepladser eller ej. Lad mig påpege, at Slovenien på grund af landets størrelse ikke nødvendigvis skal have sine egne holdepladser, og at man i stedet har lavet aftaler med Ungarn og Italien. Vi har snarest muligt brug for en ensartet løsning og en løsning, som gennemføres på en ensartet måde.

På baggrund af den forfærdelige situation vedrørende transport af dyr over lange afstande på europæiske veje bør revisionen af forordningen fra 2005 anvendes som en lejlighed til at hæve standarderne med hensyn til dyrevelfærd. Transport er nært knyttet til behandlingen af dyr inden slagtning, og jeg er enig med de øvrige parlamentsmedlemmer, som har den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at tillade transport med en varighed på over otte timer.

Jeg argumenterer således for fastsættelse af en streng øvre tidsgrænse for transport, men jeg støtter også forslaget om indførelse af mobile slagterier.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Hr. formand! Forordningen om beskyttelse af dyretransporter er særdeles vigtig, og denne slags oplysninger er af afgørende betydning. På dette afgørende tidspunkt skal det understreges, at en stor andel af det importerede kød, der indtages af borgerne i EU, ikke er omfattet af tilsvarende regler. Nærværende forordning er en af de mere rimelige forordninger om opdræt og slagtning af dyr.

Jeg ved, at store fødevarevirksomheder ofte ikke respekterer arbejdstagerrettighederne og langt mindre behandler dyr på en passende måde. Det er præcis i de store virksomheder, at de værste former for dyremishandling finder sted. Dette problem ses sjældent hos små eller mellemstore virksomheder. Den eneste løsning er at sikre strengere politikontrol samt grænsekontrol og at offentliggøre navnene på virksomheder, der krænker dyrenes rettigheder, således at forbrugere kan undgå at støtte disse virksomheder.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Det er meget vigtigt, at dyr transporteres på en sikker måde, der forhindrer, at de lider unødigt. Jeg bruger dette udtryk, fordi det for dyr normalt er skræmmende med en hvilken som helst form for motoriseret transport. Det er vigtigt at begrænse denne transportmåde mest muligt.

Når vi regulerer sikkerhedsforholdene og forebygger, at dyr lider, har vi tendens til at se på transporttider og -afstande. Dette er helt naturligt, men måden er for simpel for Irlands vedkommende, der jo er en ø og også eksporterer et væsentligt antal dyr. Transporttider og -afstande ved skibsoverfart til kontinentet og vores markeder kan ikke opgøres som absolutte talstørrelser. Vi har hørt, at man anbefaler otte timer, men det tager altså mere end otte timer at få et dyr ombord på en færge og få det fragtet over vandet. Det er jo lidt svært at lukke dyrene ud for at græsse midt i Den Engelske Kanal.

Så jeg vil indstille, at vi ser på de forhold, som dyrene transporteres under, navnlig for Irlands vedkommende, og ikke blot ser på transporttider og -afstande.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Hr. formand! Selv om forordningen om dyretransport har været i kraft siden januar 2007, ser det ikke ud til, at medlemsstaterne systematisk overholder forordningen, da de ikke fremsender de fornødne årsberetninger. Det er derfor et problem at foretage en omfattende analyse, da der mangler en stor del af de nødvendige oplysninger om tildelte ressourcer til tilsyn. Som medlem af Intergruppen for Dyrevelfærd og Dyrebeskyttelse har jeg en særlig interesse i dette spørgsmål.

Foreninger kæmpede bravt i årtier indtil 2007, hvor direktiverne faldt endeligt på plads på dette område, hvor man nu kan se at medlemsstaterne til en vis grad udviser forsømmelighed. Jeg vil endda gå så langt som at sige uvilje, da det jo kort sagt ikke er så svært at udføre stikprøver og tilsyn. Vi ved, hvor slagterierne er, vi ved hvor dyrene opdrættes, og vi ved, hvilke ruter, der blive anvendt til dyretransporter, så hvad er problemet?

Jeg mener, det er vigtigt, at medlemsstaterne nu, hvor offentligheden med rette ser med stigende interesse på dyrevelfærd på gårdene, på slagteriet og under transporten, respekterer disse synspunkter.

Da jeg har fået mulighed for at få ordet, vil jeg gerne tilføje, at det uanset transporternes varighed er uhyre vigtigt, at de lokale klimaforhold tages i betragtning. En dyretransport, der varer flere timer i Nederlandene om foråret er meget forskellig fra en transport af samme varighed midt om sommeren i et land som Grækenland. Bør vi i sidstnævnte tilfælde ikke gøre det obligatorisk med nattransport?

Jeg vil være taknemmelig, hvis De vil overveje dette forslag.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Hvad lovgivningen angår, har vi at gøre med en relativt ny forordning om beskyttelse af dyr, der transporteres, da lovgivningen først trådte i kraft i januar 2007. Selv om jeg mener, at vi alle gerne så, at de mange krav i forordningen blev overholdt fra dag 1, ville det være noget af et mirakel, hvis det skete, fordi forordningen er meget detaljeret og med rette stiller enorme krav til medlemsstaterne og aktørerne.

Jeg glæder mig over den mundtlige forespørgsel i dag af Neil Parish, formand for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, fordi vi gerne vil vide, om forordningen virker. Først og fremmest har vi dog brug for at vide, om den bliver gennemført, fordi det bekymrer os, hvordan dyr transporteres rundt i EU.

For lande som Irland, der har en kæmpebestand af husdyr, har der været gjort enormt meget for at gennemføre dette lige fra dag 1, både i selve sektoren og af dem, der fører tilsyn, dvs. landsbrugsministeriet og andre myndigheder. Autoriserede aktører har investeret mange penge i at opgradere deres transportvogne og at opfylde uddannelses- og kompetencekravene i forordningen. Faktisk kan jeg tilføje, at der netop denne måned i Irland er en række kurser – som fru Jeggle jo efterlyste – for chauffører, der kører de vogne, som transporterer kvæg, får, geder, svin, heste og fjerkræ, og muligvis skulle de øvrige medlemsstater afholde lignende kurser.

Det er interessant, at forordningen kun gælder for dyretransport i forbindelse med en økonomisk aktivitet. Jeg er betænkelig ved, at vi ikke ser på velfærden for kæledyr i hjemmet, fordi jeg har set eksempler på folk, der mener, at de ved, hvordan man skal tage sig af dyr, men som klarer sig meget dårligt på hjemmefronten, og alligevel er det meget ofte de selvsamme mennesker, som insisterer på særregler for landbrug og for økonomisk aktivitet. Dette er et område, vi bliver nødt til at se på.

Jeg mener generelt, at de etablerede dyretransportvirksomheder er autoriseret og godkendt og opfylder standarderne med hensyn til bedste velfærd – da det er i deres vitale interesse at gøre dette. De skal jo transportere dyrene frem i god stand, således at de opfylder kundernes behov. Problemet opstår med den uregulerede sektor, hvor nogle mennesker ikke føler sig berørt af disse regler, og det er det område, vi skal fokusere på. Hvem er de mennesker, der falder uden for rammerne, og hvordan kan vi få fat på dem og få lukket deres virksomhed?

I forbindelse med transporttider og ottetimersreglen vil jeg gerne sige, at grunden til, at EU havde så store problemer med at på forordningen på plads, var, at mange medlemsstater, bl.a. Irland, ved, at vi har brug for at transportere vores dyr i længere tid, men vi ved også, hvordan dyrene skal have det imens. Så jeg er uenig med dem, der ønsker at reducere transporttiderne, men jeg er enig i, at vi er nødt til sikre os, velfærden har høj prioritet.

Vedrørende heste siger jeg ofte til mig selv, at jeg ville ønske, jeg var en fuldblodshest, fordi de rejser på første klasse. Men det er kun naturligt, at folk tager sig godt af dyr, der har stor økonomisk værdi, og med den økonomiske afmatning, vi oplever for tiden, kan jeg faktisk godt blive bekymret over velfærden for heste. Ikke flere regler, tak. Vi har muligvis allerede for mange regler, som er ved at kvæle den sektor, der overholder dem. Men lad reglerne gælde for alle og lad os få dem, der ikke overholder reglerne, ud af systemet.

Robert Evans (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Parish med at have bragt dette op. Til trods for vores politiske forskelle og uanset hans meget indlysende mangler som menneske, mener jeg faktisk, at han er helt fornuftig på dette område, og jeg støtter ham. Vi bliver nødt til at sørge for, at denne forordning er en succes, og at den er alment gældende, men jeg har en række forbehold, og jeg er uenig med nogle af de kolleger, der holdt deres indlæg tidligere på dagen.

Hr. Stevenson nævnte, at længere transporttider var uundgåelige. Jeg siger bare: Det er ikke rigtigt. Fru Jensen talte om transporttider på 24 timer. Det er ikke nødvendigt. Til hr. Allister vil jeg sige, at landbrugsbranchen skal sætte spørgsmålstegn ved tingene. Som et civiliseret samfund er vi nødt til at se på hele problemstillingen, hele formålet, hele idéen med at transportere dyr over lange afstande og derefter aflive dem. Hvis jeg var kødspisende, ville jeg spørge om, hvordan de velkendte smertefulde transporter, dehydreringen, stresspåvirkningen og – for vores irske kolleger i både nord og syd – skibstransporterne på nogen måde kan forbedre slutproduktets kvalitet?

Økonomisk set giver det efter min opfattelse ingen mening. Og humanitært set giver det ikke nogen mening. Derfor foretrækker jeg et totalt forbud mod dyretransport, hvilket formodentlig ville støtte økonomien i landdistrikterne. Det ville tilskynde til flere lokale producenter, ja, små- og mellemstore virksomheder, som nogen nævnte, og det ville gøre det muligt at forbruge fødevarerne så tæt på produktionsstedet som muligt.

Men når vi ikke har den situation, og jeg ved, at den ikke opstår i den nærmeste fremtid, synes jeg, at det er nødvendigt med en korrekt, realistisk håndhævelse af den forordning, vi har i øjeblikket, og jeg opfordrer kraftigt Kommissionen til at anvende samtlige organer i hele Europa – om nødvendigt politipatruljer på motorvejen – for at standse og kontrollere lastbiler og se, om de fuldt ud lever op til kravene i denne lovgivning.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Hr. formand! Har Kommissionen overvejet følgevirkningerne for menneskers sundhed på grund af manglende gennemførelse af forordningerne om dyrevelfærd? Transport, navnlig transport over lange afstande med for lidt plads, giver stress, og stress betyder større modtagelighed over for sygdom. Dette gælder især for heste, hvor videnskabelige undersøgelser viser, at transport får heste til at fælde. Det vil sige, at de afstøder meget mere hår, end de normalt ville gøre, hvilket i høj grad øger sandsynligheden for spredning af sygdomme. Mange dyr, der transporteres, er på vej til slagtning – 320 mio. dyr i EU hvert år – så det betyder, at der er i høj grad er en øget risiko for, at sygdomme som salmonella inficerer fødevarekæden.

I lyset af det meget ringe niveau med hensyn til gennemførelse af de nuværende regler og de stresspåvirkninger, der er forbundet med lange transporter, selv med rimelige hvilepauser, navnlig for heste, har Kommissionen så, om nødvendigt og på basis af videnskabelig dokumentation, planer om at fremkomme med en endelig absolut grænse for transporttiderne? Det ville være til gavn for dyrevelfærden og for menneskers sundhed.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Problemet med dyretransport er meget vigtigt, og det er godt, at Europa-Parlamentet tager fat på emnet igen. Men mindre positivt er det, at vi ikke kan få forordningen gennemført effektivt.

Jeg bifalder, at vi under vores forhandlinger i dag fortsat fokuserer på transporten af heste. Dette er gode nyheder, ikke alene fordi jeg opdrætter heste, men også fordi standarderne med sikkerhed ikke bliver overholdt på dette område. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at heste kan forstå mennesker. Men selv om heste altid forstår os, kan vi ikke altid forstå dem. Heste kan ligesom mennesker føle angst, frygt og er i stand til at have tillid til mennesker. Jeg mindes en hændelse, hvor en alvorligt syg hest på en klinik ikke ville lade dyrlægerne gøre noget ved sig, når min datter ikke var der. Så snart hun kom, kunne de gøre lige, hvad de ville med dyret. Hesten havde ganske enkelt tillid til hende. Præcis som vi mennesker ikke altid har tillid til læger, havde hesten ikke tillid til dyrlægerne, men derimod til en kendt person. Jeg mener derfor, at mennesker ikke altid forstår heste, når de er skræmte, eller når de forsøger at forsvare sig selv. I stedet opfatter mennesker denne adfærd som ulydighed. Ejeren slår hesten. Hesten ved for sin del, hvorfor ejeren er ophidset, og ved, hvordan man giver efter over for ham. Derfor er jeg taknemmelig over for alle de parlamentsmedlemmer, der også er i stand til at behandle dette problem ud fra et synspunkt om, hvad der er godt, og at opfatte det som et spørgsmål, der involverer et levende væsen, samt at se på det med et vist omfang af menneskelighed.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Vi drøfter endnu en gang dyretransporter her i Europa-Parlamentet, og vi vil endnu en gang nå frem til en todelte konklusion. For det første halter den nuværende lovgivning langt bag efter Parlamentets ambitioner ifølge betænkningen af min forgænger, Albert Jan Maat, som efter min mening havde ret i at skelne mellem dyr beregnet til slagtning og andre kreaturer. Faktisk er der blevet truffet foranstaltninger på områderne uddannelse af chauffører, bedre transportvilkår og anvendelse af GPS, men disse tiltag slår bestemt ikke til.

For det andet er overvågningen fortsat akilleshælen ved denne lovgivning. Overvågning fra EU's side lader meget tilbage at ønske og er stadig i høj grad organiseret på nationalt plan. Der er altså akut behov for aftaler om håndtering af klager og indsamling af dokumentation på tværs af grænserne. Jeg så også gerne, at Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret udbyggede sit overvågningsarbejde. Mit ændringsforslag om at stille flere midler til rådighed til dette under budgetproceduren er blevet forkastet af bl.a. Europa-Kommissionen. Selv nu henviser Europa-Kommissionen til nationale beretninger, som man vil vurdere på papir. Vil Europa-Kommissionen i denne sag foretrække at vaske sine hænder frem for at garantere reel overvågning i hele Europa, ad hoc-tilsyn foretaget af europæiske inspektører og europæiske tilsynsfolk?

Af andre forbedringer, der skal foretages af den nuværende lovgivning, er: Regler om flere og mere veludstyrede hvilesteder inden for og uden for EU samt mere specifikke klimaforhold for de forskellige dyrearter, og endelig skal vi begynde at arbejde på obligatorisk anvendelse af satellitsystemer, hvor godkendte medarbejdere har adgang til en central database.

Til trods for, at der i EU ikke er fuldt overblik over den faktiske gennemførelse af denne lovgivning, hører vi naturligvis nogle rygter, f.eks. fra Østrig, hvor en lokal inspektør efter sigende ser mange tomme lastbiler køre i retning mod lande som Polen og Den Tjekkiske Republik, men han ser ikke nogen fyldte køretøjer, der kører tilbage i retning mod Sydeuropa. Betyder det så, at lastbilerne, når de først er fyldt, kører en omvej uden om Østrig, muligvis for at undgå de strengere overvågningsregler, som gælder der i sammenligning med nabolandene? For mig at se er det et tegn på, at lovgivningen finder meget forskellig anvendelse fra medlemsstat til medlemsstat.

Et andet problem er den rolle, som dyrlægerne, der skal skrive under på transportskemaerne, spiller. I nogle tilfælde er disse dyrlæger blevet til de rene stempelmaskiner. Der er vel ingen ved deres fulde fem, som kunne finde på at skrive under på et transportskema for heste fra Rumænien til Syditalien med en angivet transporttid på 24 timer? De sidste 500 km af turen ville i henhold til transportskemaet tage 2,5 timer. Dette får én til at tænke på, om dyrene mon skulle transporteres i en Ferrari.

Afslutningsvis er der spørgsmålet om dyreunger, især hundehvalpe, som nu transporteres rundt i hele Europa uden, at der er nogen lovgivning på plads. Jeg vil derfor gerne kraftigt opfordre Europa-Kommissionen til at se på dette.

Vi har lavet vores hjemmearbejde her i Europa-Parlamentet, og vi ser nu frem til Kommissionens forslag, som vi forventer inden det kommende valg til Europa-Parlamentet.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Hr. formand! Ligesom nogle af mine kolleger vil jeg gerne fokusere på transporten af heste. Der er nu overvældende dokumentation for, at der lades hånt om EU-reglerne, som tilsigter at beskytte velfærden for heste under langdistancetransport, hvilket resulterer i umenneskelige forhold og meningsløs lidelse. I nogle tilfælde står hestene som sild i en tønde i lastbiler af stål, hvor temperaturen kan komme over 40 °C. I nogle tilfælde transporteres disse heste mange tusind kilometer uden foder eller vand, og det giver anledning til skader eller sågar død.

Har Kommissionen nogen som helst oplysninger om, hvor mange overtrædelser af forordning (EF) nr. 1/2005, der er blevet retsfulgt af medlemsstaterne, siden den trådte i kraft den 5. januar 2007, og hvorvidt EU-forordningerne om harmoniseret GPS-overvågning af køretøjer vil blive håndhævet? Er der nogen måde, hvorpå enkeltpersoner kan få adgang til data vedrørende dyrenes registrerede transportveje i medlemsstaterne? Jeg ved, at Kommissionen har adgang til disse data, men enkeltpersoner har ikke. Jeg vil gerne meget gerne have svar på disse tre specifikke spørgsmål.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at få ordet under denne meget vigtige forhandling, og jeg vil gerne understrege, hvor stor betydning transport af levende dyr har for den nordvestlige del af England. Som formanden for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter nævnte, så vi meget hellere, at disse dyr først blev slagtet og efter slatningen dernæst transporteret væk til forarbejdning, hvis der er brug for kødet et andet sted, men i den nordvestlige del af England har vi en masse heste, en masse får og en masse kvæg – masser af dyr, der skal transporteres.

Jeg var nationalt parlamentsmedlem i 18 år. Emnet, vi drøfter i dag, var et konstant problem, der igen og igen blev påpeget over for mig af vælgerne i min valgkreds. Jeg må sige, at tingene faktisk ikke har forbedret sig i løbet af de seneste 10 eller 20 år.

Det glæder mig, at dette spørgsmål er blevet fremlagt. Det første år med forordningen var 2007, og beretningerne skulle være indsendt inden juni 2008, men jeg må sige, at vi er kommet bagefter programmet. Jeg har lyttet til, hvad kommissæren har sagt, dvs. at han vil se på fordelene ved satellitovervågning. Det er en god idé. Men jeg gør kommissæren opmærksom på, at der i forordningen med rette er indeholdt mange anvisninger vedrørende detaljerede stikprøver, som f.eks. dyrenes egnethed til transport, transportpraksis, transportform, skibscontainere, samlede transporttider, hvileperioder, pladskrav, hvilket alle er områder, der ikke kan satellitovervåges. For disse områder er det nødvendigt med detaljeret tilsyn, og der er mange ting, der skal læres.

Jeg havde håbet, at der i hans sidste bemærkninger ville have været en dato for, hvornår han håber at kunne sammenfatte og fremlægge sine forslag og konklusioner på dette tidlige tidspunkt i forbindelse med gennemførelsen af forordningen. Jo før der bliver gjort noget for at forbedre situationen, jo bedre.

Det er forfærdeligt, at dyrene i deres sidste få dage i livet skal udsættes for disse lange transporttider. Forbrugere ønsker, ligesom de gør med fritgående høns og æg, at dyrene bliver behandlet humant, og forbrugere vil betale en ekstrapris for kødet, fordi de gerne vil have, at vi tager os af disse dyr, som er så værdifulde og nødvendige for vores behov for fødevarer.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Tak til hr. Parish for denne forhandling.

Garanti for dyrevelfærd er et meget vigtigt område. Kommissionen bliver nødt til at sikre, at forordningen om dyretransport konsekvent gennemføres og bliver fulgt op i hele EU.

EU's lovgivning om transport af dyr er streng. Tilbagevendende alvorlige problemer med dyretransporter skyldes grove overtrædelser af loven. De nuværende forordninger om tidsgrænser for dyretransporter og undtagelserne derfra er tilstrækkelige, hvis overholdelse af reglerne overvåges korrekt, og hvis vognparken til transport samtidig er af topkvalitet. Disse vogne skal have ordentlig ventilation, temperaturregulering, et drikkevandssystem og et satellitnavigationssystem. Desuden skal chaufførerne være uddannet, og der skal udarbejdes retningslinjer om ordentlige betingelser for dyretransport, sådan som det nu sker i mange medlemsstater.

Jeg mener, det er vigtigt, at den foreliggende forordning om dyretransport gennemføres korrekt overalt i EU, og at man tager højde for de erfaringer, man får, forud for eventuel udarbejdelse af nye forordninger.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I et fællesskab kan man kun samarbejde konstruktivt, hvis alle overholder lovene og reglerne. Især for landmænd har det høj prioritet at sikre, at dyr transporteres på en måde, der gør, at det kød, som efter slagtning når frem til forbrugerne, er af bedste kvalitet, og at dyrene i så ringe grad som muligt har været udsat for stress. De sorte får skal hænges ud offentligt, da disse overtrædelser er uacceptable og bringer hele branchen i miskredit.

Vi er nødt til at opnå gode resultater med at reducere omfanget af transport af levende dyr til slagtning. Jeg håber, at vi på dette punkt langt om længe kan nå frem til nogle forhold, man kan forstå, og at der også er videnskabeligt grundlag for det. Jeg vil gerne gentage min opfordring til kommissæren om, at indførsel fra tredjelande, som ikke overholder reglerne, bliver behandlet og straffet på nøjagtigt samme måde som dyretransporter inden for EU.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Denne forhandling har vist, at der mildest talt hersker meget stor tvivl om, hvorvidt den nuværende lovgivning fungerer, hvorvidt den bliver håndhævet korrekt i alle medlemsstater, og hvorvidt den overhovedet kan håndhæves korrekt. Er det muligt at håndhæve denne lovgivning ved internationale dyretransporter?

Vi bliver nødt til at gennemgå, om vi skal gå tilbage til idéen om en streng grænse på otte timer uden fravigelser og undtagelser – undtagen muligvis for skibstransport fra øer, men ellers ingen undtagelser overhovedet.

Mine kolleger kan måske være interesseret i at vide, at der er kommet et nyt websted med en kampagne om netop dette emne, hvor man samler underskrifter til indgivelse af et andragende. Adressen er: www.8hours.eu. Mange parlamentsmedlemmer og andre, som lytter til denne forhandling, kan måske være interesseret i at besøge dette websted.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Hr. formand! Der er blevet sagt meget i dag om human behandling og om, i hvilket omfang vi er et civiliseret samfund. Jeg er generelt enig i, at vores forhandlinger og de fremhævede punkter er et skridt i den rigtige retning. Denne forhandling er særdeles nødvendig.

Jeg vil blot gerne understrege, at vi, selv om den afstukne kurs er ganske velbegrundet og rigtig, ikke må pålægge landmænd og virksomheder nogen kunstige eller unødvendige byrder, og det er jeg også sikker på, vi kan undgå. Jeg appellerer ganske enkelt til Kommissionen og til os alle her i Europa-Parlamentet om at sikre, at dette gode projekt ikke løber ind i unødvendige vanskeligheder. Eftersom vi i dag på det stærkeste understreger disse fuldt ud velbegrundede løsninger, vil jeg også appellere til Dem om at lade være med senere at vedtage en selektiv tilgang. Vi skal i alle lande i EU behandle vores dyr ens. I dag er jeg f.eks. bekymret over...

(Formanden afbrød taleren)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Hr. Formand! Dyreeksperimenter udgør et vigtigt aspekt ved biologisk og medicinsk forskning. Som led i denne aktivitet skal der dog rettes særlig opmærksomhed mod den pleje, de dyr får, som anvendes til videnskabelige eller andre eksperimentelle formål. Faktisk må EU gå foran som et godt eksempel på, hvordan man skal opstalde og pleje disse dyr.

Europa-Kommissionens direktiv 86/609 er over 20 år gammelt og regulerer kun disse aspekter på en vag måde, der er åben for fortolkninger. Ifølge statistikkerne er der i denne periode blevet anvendt ca. 235 mio. forsøgsdyr i hele Europa, idet der hvert år aflives over 12 mio. dyr i laboratorier i EU.

God pleje indebærer, at de dyr, der anvendes, forsynes med mange forskellige ting, og at forholdene er gode. Hvert aspekt, lige fra handel med dyr, transport og kirurgi til aflivning og ødelæggelse af dyreliv, skal udføres under streng overholdelse af internationale og nationale regler om de pågældende dyrearter, dyrekategorier og omstændigheder, således at dyrene så vidt muligt kan undgå enhver form for fysisk og psykisk lidelse.

Denne pleje kræver ...

(Formanden afbrød taleren)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Hr. Formand! De nye medlemsstater, og her vil jeg navnlig henvise til mit hjemland, Rumænien, har, som det allerede er blevet nævnt, brug for støtte til at styrke beføjelserne hos de myndigheder, der har ansvaret for at kontrollere gennemførelsen af den forordning om dyretransport, vi forhandler dag.

På den baggrund er det stadig meget vanskeligt for veterinærmyndighederne i Rumænien at undersøge dyretransporter uden at tilkalde politiet, som er den eneste myndighed, der har kompetence til at standse gennemkørende transportmidler.

Det andet problem, der specifikt gælder for Rumænien, men som naturligvis er af meget mindre betydning, er den fortsatte brug af græsningskifte, hvilket er en praksis, der efter min opfattelse bør behandles som et separat problem, og bevares i så høj grad som muligt.

Det tredje og sidste problem, jeg ønsker at tale om, er de betænkeligheder, vi bør have, vedrørende de beføjelser, der er forbundet med de tilsyn og beretninger, vi drøfter.

(Formanden afbrød taleren)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg mener helt bestemt, at køretøjets kvalitet og chaufførernes færdigheder er lige så vigtige områder om ikke endnu vigtigere end transportvarigheden. To timer i en gammel skrammelkasse eller helt udtjent bil, som bliver kørt alt for stærkt, især i svingene, har langt alvorligere følgevirkninger for dyrevelfærden end otte eller ti timer i en komfortabel, korrekt udstyret moderne lastbil, der bliver kørt med agtpågivenhed og hensyntagen til de ombordværende dyr.

Velfærden for heste, der skal til slagtning, er fortsat et alvorligt problemområde, og der er løbende dokumentation for, at en række medlemsstater ignorerer – og muligvis vælger at ignorere – lovgivningen på dette område. Har kommissæren modtaget årsberetningen fra Irland fra sidste år? Hvilke lande har undladt at indsende deres beretning? Vil disse beretninger blive tilgængelige på internettet? Og har kommissæren detaljer om antallet af søgsmål, som indbringes i hver enkelt medlemsstat? Jeg vil gerne have et svar på disse fire spørgsmål.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! EU lægger stor vægt på ordentlig behandling af dyr i hele dyreopdrætsforløbet, fra fødsel til slagtning. Som bekendt afhænger kødets kvalitet af den måde, hvorpå dyrene bliver behandlet under opdræt og transport.

Dyrebeskyttelsesstandarder under transport skal på grundlag af videnskabelig dokumentation fastsættes for specifikke dyrearter. Vi er derfor nødt til at tage nærværende forordning op til fornyet behandling. På grund af handelsrelaterede behov bliver dyr transporteret over bestemte afstande, der ofte er for lange, og som kræver ret lang køretid. Det er således vigtigt at respektere de foreskrevne principper og standarder. Derfor var spørgsmålet om, hvordan og hvorvidt EU's lovgivning om dyretransport gennemføres, fuldt ud velbegrundet. Vi skal vurdere situationen i specifikke medlemsstater. Vi skal huske, at det alt sammen har en indvirkning på omkostningerne og på konkurrenceevnen. Borgerne i EU er særligt følsomme ...

(Formanden afbrød taleren)

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg skal gøre det meget kort, da det er mig, der har indgivet spørgsmålet. Må jeg blot sige til kommissæren, inden han opsummerer, at han ud af de tre spørgsmål har besvaret det første, for så vidt at han nævnte de medlemsstater, som endnu ikke har udarbejdet nogen beretning. Det, jeg virkelig gerne vil vide, er, om Kommissionen allerede har udført en foreløbig analyse af beretningerne, og hvad der sker, samt om Kommissionen vil aflægge en rapport om forordningen? Det er det, vi har brug for hurtigst muligt.

Vi er også nødt til at have bedste praksis, fordi f.eks. Slovenien følger køretøjerne gennem deres land. Mange lande gør et godt stykke arbejde, og andre gør et dårligt stykke arbejde for at sige det meget direkte. Vil Kommissionen foretage en behørig analyse af alt dette ved aflæggelse af en rapport?

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! I romerretten fastlægges det, at et dyr er en genstand. Jeg mindes en militærfordordning, hvori det blev fastlagt, at en enkelt transportvogn kunne rumme 8 heste eller 48 mand. Dette viser, at man i civilisationens forløb efterhånden har fået forståelse for, at der er større lighed mellem mennesker og dyr end mellem mennesker og genstande. Efter min mening har civilisationens udvikling fået os til at forstå, at dyr ikke er genstande, men at de er levende væsener, som i sig selv har rettigheder, og vi har udtrykt denne opfattelse i vores love. Efter min opfattelse kan man sige, at der nu er blevet udarbejdet europæiske forordninger, og at de utvivlsomt udgør et fremskridt for civilisationen. På den anden side har forhandlingen klart vist, at disse forordninger ikke bliver anvendt konsekvent, og at der findes gode grunde til at forbedre dem yderligere.

Kommissionen er enig i disse generelle indlæg og vil i sine aktiviteter også søge at forbedre systemet til gennemførelse af stikprøver og overvågning af situationen. Vi er således nu i færd med at udarbejde nye forordninger, som vil forsøge at tage de seneste videnskabelige erkendelser fra en bred vifte af områder i betragtning, da dette, som denne forhandling også helt klart har vist, er et kompliceret spørgsmål. Det er ikke nogen enkelt sag, og det er ikke nok at sige: "Godt, lad os træffe et par foranstaltninger, og dermed er sagen løst". Efter min mening viste forhandlingen også helt klart, at idéen med at beskytte husdyr og dyr generelt er en idé, som ikke kun bygger på praktiske hensyn vedrørende forbrugerbeskyttelse. Vi er tilbøjelige til at træffe visse beskyttelsesforanstaltninger, selv om de ikke har nogen reel betydning for forbrugere og ikke giver nogen reel fordel, ganske enkelt fordi dette er et meget væsentligt spørgsmål om etik.

Jeg vil gerne forsøge at besvare nogle specifikke spørgsmål. Der er blevet stillet en hel række spørgsmål, og vi er naturligvis klar til at svare individuelle parlamentsmedlemmer mere detaljeret på de spørgsmål, jeg ikke kommer ind på nu. Et af spørgsmålene vedrørte de lande, som ikke har fremsendt deres beretning, og jeg har nævnt disse lande i mit indledende indlæg. Da dette er så vigtig en sag, vil jeg dog nævne, at disse lande var Cypern, Litauen, Malta, Bulgarien og Luxembourg. Der er altså ikke tale om Irland, som har opfyldt sine forpligtelser. Andre spørgsmål vedrørte adgang til informationer. Jeg vil gerne minde om, at det teoretisk set er muligt at offentliggøre de forskellige nationale beretninger, men forordningen åbner op for, at medlemsstaterne kan nægte offentliggørelse af fortrolighedshensyn. Der er dog ikke nogen medlemsstat, som har gjort dette. I tilfælde af en anmodning om offentliggørelse af en beretning vil Kommissionen derefter spørge medlemsstaterne om, hvorvidt de ønsker at gøre brug af fortrolighedsreglen. Da jeg ikke forventer at dette vil ske, kan beretningen dernæst offentliggøres fuldt ud, og efter min mening vil dette stimulere til en yderligere debat. Årsberetningerne undersøges af Kommissionens egne sagkyndige, og samtidig suppleres de med resultaterne fra Kommissionens tjenestemænd i marken, hvilket således danner grundlag for yderligere bemærkninger om overholdelse af betingelserne i forordningen og for yderligere idéer til udviklingen af EU's lovgivnings- og organisationsmæssige system på dette område.

Vedrørende spørgsmålet om et yderligere direktivudkast til ændring af det lovgivningsmæssige system har jeg allerede meddelt, at Kommissionen arbejder på sådanne udkast og forsøger at gøre brug af de allernyeste videnskabelige resultater. Der blev fremsat et spørgsmål om, hvor mange traktatbrudssøgsmål, der for tiden er på vej. Der er på nuværende tidspunkt to traktatbrudssøgsmål på vej, og der er blevet fremsat to eller tre krav mod Andalusien eller snarere Spanien. I 2008 var der i alt seks medlemsstater, som blev inspiceret detaljeret. Dette er helt specifikke fakta vedrørende de spørgsmål, som er blevet rejst. Jeg vil igen gerne takke Dem for en forhandling, der har været omfattende, og som helt klart har vist, at Kommissionens og Europa-Parlamentets holdninger minder meget om hinanden. Dette er efter min mening et lovende tegn for yderligere udvikling på dette usædvanligt følsomme område.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Neena Gill (PSE), skriftlig. – (EN) Endnu en gang ser det ud til, at de love, vi vedtager her, ikke gennemføres i alle medlemsstater. Forordningen om dyretransport har nu været i kraft i 2 år, men alligevel sker der fortsat massive krænkelse af dyrenes rettigheder, især ved transport og slagtning af heste. Jeg vil gerne spørge Kommissionen om, hvad de gør for at sikre, at heste bliver slagtet i deres oprindelsesland uden at skulle gennem en lang og smertefuld transport til forbrugslandene.

Noget, der volder mig og dem, jeg repræsenterer, megen bekymring, er, at disse dyr transporteres under umenneskelige vilkår i overfyldte vogne og under snavsede forhold samt med begrænset adgang til foder og vand. Dette er unødvendigt. Selv om vi ikke kan forhindre, at kødet går til konsum, skal dyrene, hvis de skal slagtes, slagtes i deres oprindelsesland og transporteres til andre lande som kødkroppe. Desuden skal

forbrugerne have det at vide, hvis det kød, de spiser, ikke er af lokal oprindelse, men kommer fra et sted mange hundrede kilometer væk.

Af hensyn til disse hestes velfærd kan det ikke tillades, at alle de bestræbelser, vi har gjort her i Europa-Parlamentet for transporterede dyrs rettigheder, fortsat bliver ignoreret.

3. Middelhavskost (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Neil Parish for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter til Kommissionen om middelhavskosten, der er en kost, som formanden for dette plenarmøde tilfældigvis overholder rimelig strengt med mere end acceptable resultater.

Neil Parish, spørger. – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at De følger middelhavskosten, og jeg kan se, at det for Deres vedkommende er med stor succes!

Som formand for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har jeg her til formiddag kunnet konstatere, at vi har en meget bred vifte af spørgsmål, vi skal tale om. Det ene øjeblik taler vi om dyretransport, som jo er vigtigt, og nu taler vi om en anden meget vigtig sag, nemlig middelhavskosten.

En af de arbejdsopgaver, jeg som formand for Landbrugsudvalget har fået, og som vi navnlig prøver at få styr på, er, at Kommissionen på ministerrådsmødet i Bruxelles den 16. juli 2007 gentog sin fulde støtte til, at middelhavskosten indstilles til at blive optaget på UNESCO's liste over menneskehedens immaterielle kulturarv. Denne indstilling vil i 2009 blive undersøgt af det ansvarlige UNESCO-udvalg – og er nu faktisk blevet det. Planlægger Kommissionen at udarbejde en specifik og samordnet strategi for at støtte denne indstilling? Tingene begynder nemlig at gå stærkt nu.

Jeg repræsenterer som nævnt her Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, men jeg repræsenterer formentlig alle parlamentsmedlemmer, når vi taler om kost, fordi en af de fantastiske ting ved Europa er mangfoldigheden og kulturen, og en del af den mangfoldighed og kultur er naturligvis vores fødevarer.

Middelhavskosten er en rigtig god kost. Hvad er middelhavskosten? Jeg er sikker på, at vi kunne tale længe om dette her til formiddag, men det er i store træk en kost, der er rig på olieholdige fisk, olivenolie, frugt og grønt. Det er uden tvivl en meget smagsfuld kost, og man kan se på størrelsen af mig, at jeg er en meget stor tilhænger af den. Det er også en sund kost, da den er en god kilde til essentielle fedtsyrer og antioxidanter, hvilket er en kombination, som kan være med til at forbedre kolesterolniveauet og beskytte hjertet. Den seneste medicinske forskning tyder også på, at kosten kan bidrage til at reducere risikoen for lidelser som f.eks. demens.

Når man tager til Middelhavslandene, kan man se, at folk nyder maden, og ikke blot de fastboende, men også mange af os, der rejser til Middelhavslandene, navnlig når vi har lyst til noget solskin og desuden noget rigtig god mad.

Det er noget, vi skal tage alvorligt i en verden, hvor alt synes at være ensartet. Vi ser, at de nye generationer bliver bombarderet med tilbud fra fastfoodkæder – og jeg vil ikke nævne dem alle her i dag – der breder sig i hele EU. Vi skal huske på, at selv om fastfoodkæder også har deres berettigelse, ville det være forfærdeligt, hvis vi fremover kun kunne finde fastfood, når vi rejste rundt i Europa. Når man rejser gennem dele af USA – navnlig på vestkysten – virker det som om, der kun er fastfoodkæder, og det er da det sidste, vi ønsker at se her i EU.

Som nævnt skal vi støtte middelhavsfødevarerne, og det er en rigtig god idé af hensyn til kulturen og mangfoldigheden. Jeg mener, at vi fremover skal se på andre former for kost i hele EU, fordi jeg her på mødet i dag gerne vil gøre det helt klart, at jeg, selv om jeg en stor tilhænger af middelhavskosten, ikke kommer her som formand for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter bare for at støtte middelhavskosten, da der er andre kosttyper i Europa, der er lige så gode, men har andre kvaliteter, og hvor der anvendes andre fødevarer.

Så dette er blot begyndelsen på meget mere, og som nævnt vil jeg meget gerne høre, hvordan Kommissionen har til hensigt aktivt at støtte UNESCO-indstillingen i år, fordi vi ser frem til at kunne modtage en pris for middelhavskosten, og vi ser også frem til at få nogle rigtig gode middelhavsfødevarer i fremtiden.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at understrege betydningen af en sund kost for sygdomsforebyggelse. Som parlamentsmedlem ved De,

at man i hvidbogen "En EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme", som blev vedtaget af Europa-Kommissionen den 30. maj 2007, sammenstiller alle EU's politikker, som kan bidrage til at forbedre spisevanerne og forebygge fedme. Det drejer sig hovedsagelig om foranstaltninger inden for områderne folkesundhed, restaurationsvirksomhed, transport, regionalpolitik, sport, uddannelse og statistik samt landbrugspolitik.

Et af de bedste eksempler er Kommissionens initiativ til bl.a. et fælleseuropæisk program om levering af frugt og grønt til skoler. Formålet med programmet er at gøre det lettere for vores børn at få en sund start i livet. Startskuddet lyder i begyndelsen af skoleåret 2009/2010, og det årlige budget for indkøb og levering af frugt og grønt til skoler er på 90 mio. EUR.

Med hensyn til det specifikke spørgsmål, som et parlamentsmedlem stillede om indstillingen om at få middelhavskosten medtaget på UNESCO's liste over verdenskulturarven, tog kommissærens forgænger, Markos Kyprianou, dette emne op på et møde, som Rådet (landbrug og fiskeri) holdt i juli 2007. Kommissionen glæder sig over dette initiativ, da det kan bidrage til at tilskynde til sunde spisevaner i hele EU.

Europa-Kommissionen har naturligvis ikke nogen formelle beføjelser til at støtte en sådan anmodning inden for rammerne af UNESCO, da den ikke er medlem af UNESCO, og den kan således heller ikke deltage i beslutningsprocessen. Jeg håber ikke desto mindre, at de deltagende stater får succes med i deres ansøgning til UNESCO, og at de vil få behørig støtte til dette fra de andre EU-medlemsstater.

Rosa Miguélez Ramos, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke Kommissionen for dens gentagne støtte vedrørende indstillingen til UNESCO af middelhavskosten som menneskehedens kulturarv.

Efter at have hørt kommissærens svar er det vigtigt at huske, at kosten er et kulturelt aktiv, og at begrebet kost er meget bredere end lige typen af fødevarer, man spiser. Som hr. Parish nævnte spiller middelhavskosten naturligvis som en type af fødevarer en særlig vigtig rolle ved en sund livsstil, bl.a. ved forebyggelse af sygdomme, der er forbundet med forkert kost eller mangel på motion.

Men begrebet middelhavskost går længere end som så, og i denne henseende supplerer mine bemærkninger hans. Middelhavskosten omfatter en specifik levemåde, nemlig en måde, hvorpå man har en fælles madoplevelse og nyder maden i godt selskab, og som er knyttet til en bestemt type landskab og region samt til et samfund, der i århundreder har udviklet kultur, kunst, traditioner og festivaler omkring begrebet middelhavskost.

Efter at have præciseret, hvad middelhavskosten betyder for mig og de fleste, der er engageret på dette område, og baggrunden for indstillingen og have fået bekræftet, at Kommissionen gerne vil samarbejde på dette område, lad os så overveje, om Kommissionen, selv om den jo ikke er medlem af UNESCO og derfor heller ikke kan deltage i beslutningsprocessen, kan støtte indstillingen med indirekte tiltag, hvilket så afgjort ville have en positiv indvirkning på opfattelsen hos dem, der er involveret i afstemningsproceduren.

Blandt mulighederne ville jeg foreslå en formel støtteerklæring fra Europa-Kommissionens side vedrørende indstillingen, idet andre internationale organisationer som f.eks. FAO, Verdenssundhedsorganisation og videnskabelige og akademiske kredse formulerer sådanne støtteerklæringer.

For så vidt angår den kommende forvaltningsplan, mener vi naturligvis, at Kommissionen bør være involveret ved at støtte eller slutte op om specifikke tværnationale aktioner, som måtte blive foreslået. Dette år har været det europæiske år for interkulturel dialog, og en af de stater, der bidrager til indstillingen, er et af vores nabolande ved Middelhavet, nemlig Kongeriget Marokko. Alt dette er især vigtigt i betragtning af, at Kommissionen, som De sagde, har en interesse i at fremme sunde kostvaner og en sund livsstil for europæerne.

Kommissionen kunne desuden bidrage med at søge støtte og samarbejde og kunne gøre sig diplomatiske anstrengelser i lyset af den respekt, Kommissionen nyder godt af, navnlig i Middelhavslandene uden for EU samt i lande udenfor Middelhavsområdet og EU. Naturligvis kunne Kommissionen vise, at man er tilgængelig som organisator eller samarbejdspartner vedrørende potentielle aktiviteter, som i de kommende måneder måtte dukke op på dette område.

Jorgo Chatzimarkakis, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Mange tak til hr. Parish for hans forespørgsel og tak også til kommissæren for hans besvarelse. Europa har mange ting, som man misunder os verden over, som f.eks. vores mode, vores livsstil, vores socialsikringssystemer – og i stigende grad vores kost. Vi ville her i Europa gøre klogt i at rette vores opmærksomhed mod den sundeste kost, dvs. middelhavskosten.

For at præcisere definitionen har middelhavskosten sin oprindelse i de kostmønstre, der er typiske i store dele af Grækenland, bl.a. Kreta, og Syditalien – deraf navnet. Hovedbestanddelen er – som kommissæren allerede har nævnt – olivenolie. Dette er endnu en grund – og jeg henvender mig her ikke alene til hr. kommissær Špidla, men også til hele Kommissionen – til at yde dette oprindelige europæiske produkt endnu større beskyttelse.

Middelhavskosten består yderligere af brød med højt fiberindhold, store mængder frugt og grønt – og derfor glæder vi os over Kommissionens skolefrugtordning – fisk, mejeriprodukter med måde og også vin. Det er blevet videnskabeligt bevist – og denne konklusion stod at læse i udgaven i september 2008 af British Medical Journal – at middelhavskosten bidrager til at reducere forekomsten af kredsløbssygdomme, af type 2-diabetes – nutidens europæiske epidemi – og af kræft samt at mindske virkningerne af Alzheimers sygdom og Parkinsons sygdom. Dette illustreres ved et besøg på kirkegårdene på Kreta, hvor min far stammer fra. Når man ser, hvor længe folk lever dér, bliver man nemlig fuld ud overbevist.

Vi skal derfor gøre vores yderste for at øge antallet af tilhængere af middelhavskosten i Europa og andre steder, og medtagelse på listen over verdens kulturarv er et vigtigt skridt i så henseende. Jeg vil gerne takke Kommissionen for det store arbejde.

Vi skal dog også indse, at hvis Kina og Indien indfører amerikanske kostvaner, sådan som det i stigende grad sker, vil der være tre negative virkninger. For det første vil verdensbefolkningens sundhed blive ringere. For det andet vil der komme en stigning i intensiv husdyrproduktion med alle de ugunstige indvirkninger på miljøet som følge deraf, og for det tredje vil produktionen af metangasser stige, da det meste af kødet vil være oksekød. Kvæg producerer metangas, og det er skadeligt for det globale klima. Og derfor er det så vigtigt at gøre noget på netop dette område. Thank you again, Hr. Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! EU's beslutning om at støtte UNESCO's anerkendelse af middelhavskosten som menneskehedens kulturarv minder os først og fremmest om retten til beskyttelse af folkeslagenes identitet i deres tætte relation til deres landområde. Det institutionelle engagement, der udvises af Italien, Spanien, Grækenland og Marokko, kan dog ikke udelukkende begrænses til at opnå denne prestigefyldte anerkendelse.

Efter min opfattelse skal vi rekonstruere den forbindelse, der i dag bliver svagere og mere skrøbelig, men som findes mellem landbrugsprodukt og fødevarer til hverdagsbrug, hvilket vil sige, at vi skal tilskynde forbrugere til at være bevidste om principperne bag en sund kost, og hvornår det er sæson for forskellige produkter. Produkterne skal igen være naturlige og frie for tilsætningsstoffer og kemiske konserveringsmidler. Det internationale videnskabelige samfund forsikrer os om, at forbruget af sådanne produkter reducerer dødeligheden væsentligt. Jeg tænker her f.eks. på ekstrajomfruolivenolie, vin og frugt og navnlig sicilianske blodappelsiner, der er unikke i verden på grund af deres pigmenter, som indeholder mange antioxidanter.

Afslutningsvis håber jeg, at denne målsætning deles af øvrige Middelhavslande, og da der er behov for en specifik strategi, er det kun Kommissionen, som kan påtage sig en førerrolle og fungere som fortolker i denne sag.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Initiativer, som har til formål at fremme og sikre kulturer, navnlig i forbindelse med fødevarer, er velkomne. Et eksempel herpå er indstillingen af middelhavskosten som menneskehedens immaterielle kulturarv, hvilket skal undersøges af det ansvarlige UNESCO-udvalg i 2009.

Opnåelse af et sådant mål kan bidrage til at bevare, forøge kendskabet til og fremme en kost, der er fremherskende i Middelhavslandene, og som ifølge en række ernæringseksperter og andre specialister har vist sig at være sund. Denne kost er, som det allerede er blevet nævnt her, baseret på traditionelle produkter fra Middelhavsområdet, som f.eks. frugt og grønt, olivenolie, fisk, korn, nødder, krydderurter, mejeriprodukter, fåre- og gedekød samt vin.

Men alligevel har antallet af mennesker, der bibeholder disse sunde kostvaner, været faldende.

Som følge deraf mener vi således, at der som et eksempel på nødvendige politiske initiativer skal træffes effektive foranstaltninger for at støtte traditionel middelhavsproduktion, navnlig inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og fælles fiskeripolitik. Disse foranstaltninger skal være rettet mod smålandbrug og familielandbrug samt fiskere i disse regioner for at garantere dem deres produktion. Foranstaltningerne skal give traditionelle og ikkeindustrielle produkter en merværdi og tilskynde til udviklingen af lokale markeder.

Der er hovedsagelig brug for foranstaltninger, hvormed man kan modvirke den stadig stigende tilbagegang i landbrugsaktiviteten og reduktionen i antallet af mennesker, som med deres viden fortsætter og sikrer fremstilling af disse traditionelle kvalitetsprodukter.

Alle disse emner og foranstaltninger hører ind under Europa-Kommissionens sagsområde.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er ikke almindeligt, at et enkelt emne samtidigt og på en positiv måde kombinerer de tre meget vigtige emner sundhed, kultur og økonomi. Men det gør spørgsmålet om middelhavskosten til fulde.

Ud fra et sundhedsmæssigt perspektiv virker det til, at der videnskabeligt ikke længere er tvivl om fordelene for menneskers sundhed ved en kost, der er baseret på friske og naturlige fødevarer. Som allerede nævnt omfatter kosten korn, ris, bælgfrugter, nødder, frugt og grønt, stort forbrug af fisk, olivenolie som den vigtigste fedtkilde i kosten og et moderat forbrug af vin.

Ud fra et kulturelt synspunkt er systemerne til produktion og forarbejdning og forbrug af disse produkter forbundet med teknikker og traditioner, der er gået i arv i endnu længere tid end siden den græsk-romerske kultur, og som på mange områder stadig viser sig i de fremgangsmåder, skikke og teknikker, man har i Middelhavsområdet.

Ud fra et økonomisk perspektiv har de aktiviteter, der især er forbundet med landbrug, fiskeri og agroturisme, som er så vigtige områder i forbindelse med forebyggelse af affolkning og opretholdelse af livsmulighederne i landdistrikterne og kystområderne, fortsat en meget betydelig socioøkonomisk virkning. Samtidig, og mærkeligt nok for så vidt angår landbrug, udgør disse aktiviteter de mest konkurrencedygtige produktionsformer i EU og har altid fået tildelt mindst økonomisk støtte ifølge den fælles landbrugspolitik.

Af alle disse årsager fortjener de spanske myndigheders initiativ om at få UNESCO til at anerkende middelhavskosten som menneskehedens kulturarv en yderst positiv modtagelse, og jeg mener, det er EU's opgave og pligt at gøre hvad man kan for at påvirke denne beslutning, da den ikke er af interesse for noget specifikt land eller nogen specifik gruppe af lande, men er i hele Unionens interesse.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Fedme er ved at blive et alvorligt og, må man sige, stort problem i hele Europa, navnlig blandt unge. Hvis vi gerne vil sørge for vores børns sundhed, er det bedste, vi ifølge eksperterne kan gøre, i det daglige at vende tilbage til traditionerne omkring middelhavskøkkenet. Det er den eneste livsforsikring, som finanskriser aldrig kan påvirke.

Ifølge Alfonso Iaccarino, en velkendt italiensk køkkenchef og medlem af ekspertudvalget om anerkendelse af middelhavskosten som menneskehedens immaterielle kulturarv, skal vi ved madtilberedning vende tilbage til naturlige, enkle fødevarer og traditioner samt variation og kvalitet. Middelhavskosten er ikke bare en masse brød og pasta. Den indebærer også, at man bevæger sig, er fysisk aktiv og har en aktiv livsstil. Middelhavskosten, som er baseret på ekstrajomfruolivenolie og god vin, har en fremragende indvirkning på sundheden. Olivenolie nedsætter cholesteroltallet i blodet, og vin indtaget med måde har en antioxidantvirkning.

Middelhavskosten har hjulpet italienerne med at slå rekorden for levetid i Europa, og Italien ligger forrest med hensyn til at have det bedste BMI-tal, som er forholdet mellem højde og vægt. Afslutningsvis kan jeg nævne, at det italienske Senat for nylig enstemmigt vedtog et dokument angående anerkendelse af middelhavskosten som menneskehedens kulturarv. Jeg håber, at Europa-Parlamentet er af samme opfattelse, og at Kommissionen handler derefter.

(Formanden afbrød taleren)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min tak til formanden for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, hr. Parish, for at have støttet dette spørgsmål efter den værdifulde eksperthøring, som udvalget afholdt.

Det kan ikke benægtes, at middelhavsfødevarerne er en del af den historiske og kulturelle arv på vores kontinent. Og kostens sunde grundlag kan heller ikke benægtes. I Kommissionens hvidbog om fedme blev det konstateret, at middelhavskosten er fremragende som naturmedicin.

Sundhedsfordelene er blevet videnskabeligt bevist og har et fremragende ry i udlandet, især i USA. Dette har betydet, at begrebet er blevet udvidet så meget, at den oprindelige betydning var ved at gå tabt. En anerkendelse fra UNESCO vil tilskynde til at få en definition for at beskytte denne særlige kost. Jeg vil gerne sige til hr. Parish,

at vi i forbindelse med specifikke kostformer i europæisk madkultur i øjeblikket taler om middelhavsfødevarer, men dette er bestemt ikke den eneste specifikke kost inden for den særdeles righoldige europæiske gastronomi.

Jeg vil gerne takke kommissæren for, at han har holdt sin forgængers løfte om at anerkende betydningen af dette initiativ. Det blev understreget, at Kommissionen ikke har nogen beføjelser med hensyn til beslutningstagning i relation til UNESCO's fremgangsmåde. Jeg mener dog, at Kommissionen kunne udtale sig og gøre sig diplomatiske anstrengelser ...

(Formanden afbrød taleren)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi er fuldt ud klar over, at middelhavskosten som bekræftet ifølge mange undersøgelser kan bidrage i kampen mod fedme og kredsløbssygdomme og på mange forskellige måder generelt er særlig positiv for menneskers sundhed.

Det drejer sig dog her ikke om at forsøge at gennemtvinge middelhavskosten i hele EU eller forsøge at foretrække den frem for andre kostformer, som passer bedre til vejrforhold og regioner uden for Middelhavsområdet. Det er imidlertid vores opgave at beskytte den og definere dens indhold og karakteristika for at kunne forsvare den mod efterligninger og indblanding udefra, som kunne skade dens image og værdi.

Kosten bør således vurderes på lige fod med alle de andre udtryk for europæisk kultur, som fortjener at blive beskyttet og fremmet globalt. Der er verden over blevet gjort forsøg på at efterligne modellen, og det er derfor vigtigt at definere kostens særlige karakter og beskytte den for at undgå, at en helt igennem europæisk arv går tabt i globaliseringens bølger.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Middelhavskosten fortjener også at blive beskyttet og fremmet af andre årsager. I dag, hvor verden er domineret af supermarkedsmad og fastfood, er middelhavskøkkenet en prisværdig undtagelse, da kosten er populær og sund. Den blev ikke opfundet af ernæringseksperter, men er produktet af mange århundreders traditioner, som er nedarvet fra generation til generation.

Over halvdelen af befolkningen i EU er overvægtig. Helt op til 15 % er decideret fede. Jeg er også berørt af dette problem. Disse statistikker er foruroligende. Vi må træffe foranstaltninger for at bekæmpe denne negative tendens. En af måderne til at gøre noget ved problemet er via fremme af sunde spisevaner, og middelhavskosten passer så afgjort ind her. Videnskabelig forskning har vist, at den bidrager til at sænke risikoen for hjerte-kar-sygdomme, navnlig iskæmisk hjertesygdom og en række cancerformer, og desuden har en positiv indvirkning på den gennemsnitlige levealder.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi ved, at kosten er vigtig for et godt helbred. Der er nu ubestridelig videnskabelig dokumentation for, at middelhavskosten – baseret på beboernes traditionelle kostindtagelse i det sydlige Europa, som f.eks. Kreta og Cypern – fører til et længere og sundere liv, mens amerikansk inspireret junkfood – som f.eks. industrielt fremstillede hamburgere, pommes frites og slik – fører til et kortere liv, og man bliver nemmere syg. God kost er især vigtig for børn. Så vil Kommissionen gøre mere – langt mere – for at sikre, at medlemsstaterne rent faktisk fremmer middelhavskosten i skoler og endog forbyder kostformer, der er påvist at påvirke børns sundhed negativt, i sådanne institutioner?

For øvrigt forstod jeg ikke helt, hvorfor EU ikke er medlem af UNESCO? Burde man ikke være det?

(Formanden afbrød taleren)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Det er bedre at spise en sund kost og undgå sygdom end at få selv den mest effektive moderne medicinske behandling. Medicinsk behandling, herunder kompliceret kirurgi til patienter med for højt kolesterol, er desuden dyrere end enkle, traditionelle fødevarer. Denne tilgang er fornuftig, da den bygger på gode, gennemprøvede traditioner. Middelhavskosten giver os sundhed og livsglæde og forhindrer desuden, at vi tager for meget på. Jeg bifalder, at UNESCO har anbragt middelhavskosten på sin liste over verdens kulturarv.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Hr. formand! Det glæder mig, at det er en brite, hr. Parish, som har fremlagt denne tekst. Det viser bare, at disse romerske soldater for 2 000 år siden lige præcis gjorde det rigtige ved at tage til Storbritannien med deres amforer med olivenolie og vin. Og der er uvægerligt to konsekvenser, som følger heraf. For det første er det symbolsk set temmelig mærkeligt at oprette en europæisk fødevarermyndighed i Helsinki, og dernæst er det urimeligt, at Europa-Kommissionen ikke tager følgende emner op igen. For det første skal man genetablere støtten til mandeltræer og dernæst holde op med at angribe oliventræer, især i Andalusien og i hele Europa; holde op med at angribe de fiskere i Middelhavet,

der fisker atlantisk tun og at angribe de europæiske vinmarker, hvor vinplanterne bliver revet op. Personligt ville jeg gerne foreslå, at kommissæren og hr. Barroso organiserer en enorm festmiddag i Portugal, hvor der serveres fåremælksost og vin fra Samos.

(Formanden afbrød taleren)

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! På grundlag af strategien i hvidbogen støtter Kommissionen alle forslag og alle fremgangsmåder, som kan tilskynde til sunde spisevaner. Kommissionen bakker aktivt op om disse initiativer. Imidlertid kan den ikke blot støtte et snævert defineret sæt spisevaner, da der er væsentlige forskelle fra medlemsstat til medlemsstat og fra region til region samt forskelle mellem f.eks. de enkelte Middelhavslande. Dette underkender naturligvis på ingen måde det, jeg sagde i min indledning om, at Kommissionen støtter forslaget om at anerkende middelhavskosten som en del af menneskeheden kulturarv. Vi gør fremskridt i den retning, og det er naturligvis klart, at der, selv om vi ikke er medlem af UNESCO, helt sikkert er måder, hvorpå vi kan støtte dette forslag.

Jeg vil gerne svare på et bestemt indlæg, hvor jeg er dybt uenig. Jeg ser ingen grund til, hvorfor vi skulle genoverveje, at myndigheden skal have kontor i Finland. Jeg er ikke i tvivl om, at personkredsen omkring myndigheden fuldt ud er i stand til at forsvare og opfylde myndighedens mandat. Efter min mening var beslutningen om beliggenheden rigtig og rimelig.

Formanden. – Jeg ved ikke, om der er store forskelle mellem de enkelte medlemsstater eller de enkelte politiske grupper, men det står fast, at der i den forhandling, vi netop har haft, ikke kunne spores nogen forskelle. Lige fra Tyskland til Polen og lige fra Det Forenede Kongerige til Portugal, Spanien og Cypern er det mit indtryk, at der har været betydelig enighed om at støtte initiativet.

Tak til alle for deres bidrag. Vi vil udsætte mødet i nogle minutter. Det er lykkedes os at afslutte forhandlingen til tiden og frem for alt i god ro og orden, således at vi alle kan lytte til hinanden. Dette tegner godt for årets plenarmøder. Mødet vil blive genoptaget kl. 12.00 med henblik på stemmeafgivelse.

(Mødet udsat kl. 11.50 og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg må desværre meddele, at vi lige har fået at vide, at hovedkontoret for den FN-institution, der har ansvaret for hjælp til flygtninge i Gaza, lige er blevet ramt af granater affyret fra israelske kampvogne. Tre personer er blevet såret, og FN har besluttet at indstille alle sine aktiviteter.

Med tanke på den afstemning, vi skal afholde om lidt, mener jeg, det er vigtigt, at man hver især er sig dette bevidst.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak for disse oplysninger, hr. Wurtz. Hvis det er rigtigt, gør det den afstemning, som vi skal afholde, desto mere presserende.

4. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

5. Genetablering af transmissionen af NTDTV-udsendelser til Kina via Eutelsat (skriftlig erklæring)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige tak på vegne af dem, der har støttet dette initiativ. Jeg vil gerne takke de over 440 medlemmer, der skrev under. Europa-Parlamentet anmoder Eutelsat om at genetablere NTDTV-udsendelserne til Kina. Friheden til at få oplysninger og viden er en grundlæggende menneskerettighed. Europa-Parlamentet viser ligesom med Sakharovprisen, Hu Jia og indbydelsen til Dalai Lama, at når vi kritiserer Kina eller EU for menneskerettighederne, gør vi det for at fremme det kinesiske folks frihed.

6. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (afstemning)

6.2. Ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (afstemning)

6.3. Situationen i Mellemøsten/Gazastriben (afstemning)

– Før afstemningen:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Hr. formand! Jeg er taknemmelig for at få ordet. Tillad mig at komme med to bemærkninger. Den første bemærkning drejer sig om den beslutning, vi skal stemme om, og den anden er en personlig bemærkning om et medlem af Europa-Parlamentet.

Vedrørende emnet for beslutningen blev dette igen drøftet i min gruppe i går aftes. Diskussionen var meget dybdegående og meget lidenskabelig, men også meget tankevækkende. Jeg tror, at vi alle her til morgen, mens vi forberedte os på afstemningen, blev rystet over det, som hr. Wurtz lige gav os besked om. Når væbnede sammenstød eskalerer, således at internationale institutioner ikke længere er sikre, er situationen yderst alvorlig. Der skal rettes en appel, især til Israel i dette tilfælde, om at respektere det internationale samfunds organer, da undladelse heraf sætter infrastrukturen for humanitær bistand på spil, hvilket bestemt ikke er i overensstemmelse med folkeretten.

Vi har dog bestemt os for at støtte denne beslutning, da vi efter gårsdagens langvarige drøftelse mener, at det er rigtigt og meget vigtigt at vedtage den nu, og at det er nødvendigt for os på Europa-Parlamentets vegne som institution at sende disse signaler. Der er dog én ting, som står fast, og det er, at når volden eskalerer, således at end ikke skoler og børnehaver er forskånet, er det ikke en sag, man skal beklage, men en sag, man skal fordømme i de stærkeste vendinger; selv om dette ikke er indeholdt i beslutningen,

(Kraftigt bifald)

Vi vil meget gerne understrege det her, da vi mener, at dette afspejler følelserne hos mange af vores kolleger, herunder parlamentsmedlemmerne fra de andre grupper.

Lad mig sige nogle få ord i dag om en kollega, der i hele hans politiske karriere har ydet et særligt bidrag til fred i verden og i EU. Dette er det sidste plenarmøde, min kollega hr. Rocard deltager i. For os i Den Socialdemokratiske Gruppe, men jeg tror, det gælder for os alle

(Stående bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. Schulz. Da jeg ikke kunne deltage i receptionen i går på grund af besøg af Rådets formand, den tjekkiske premierminister Mirek Topolánek, vil jeg gerne sige følgende til hr. Rocard. Hr. Rocard, jeg vil gerne udtrykke mine venskabelige følelser og min dybe respekt for Dem og ønsker Dem held og lykke med alle Deres planer i fremtiden. Jeg håber, at vi fortsat kommer til at se hinanden ofte, og jeg ønsker at takke Dem for det store bidrag, De har ydet til europæisk integration. Hjertelig tak, hr. Rocard!

(Kraftigt bifald)

– Før afstemningen – vedrørende punkt 3:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Efter aftale med min gruppe og også de andre grupper ønsker jeg at foreslå følgende ændringsforslag:

Formuleringen "et særligt ansvar" udskiftes med "en vigtig rolle", således at teksten lyder: "som indebærer en vigtig rolle for Egypten".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil gerne meddele at jeg som formand for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet (EMPA) nu vil forsøge at gennemføre en beslutning i EMPA, som svarer til den, vi lige har vedtaget her.

(Bifald)

6.4. Situationen på Afrikas Horn (afstemning)

– Før afstemningen:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne foreslå et nyt punkt inden punkt 1 med følgende ordlyd:

”bemærker, at den nuværende situation i landene på Afrikas Horn ikke stemmer overens med de væsentlige samarbejdsområder som anført i artikel 9 i Cotonouaftalen;”.

Dette er en sætning, der allerede var indeholdt i den rapport, som vores tre kolleger, der for nylig besøgte regionen, gav os.

(Det mundtlige ændringsforslag blev ikke vedtaget)

6.5. Den Europæiske Unions strategi vedrørende Belarus (afstemning)

– Før afstemningen – vedrørende punkt 9:

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Hr. formand! Vi foreslår at udelade den sidste sætning i punkt 9, som lyder: ”opfordrer de belarussiske myndigheder til at ophøre deres praksis med at udstede udrejsevisa til deres borgere, især børn og studerende”. Vi ønsker, at dette udelades, fordi myndighederne allerede har afskaffet dette system med udrejsevisa, og sætningen derfor er irrelevant.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.6. Mindedag den 11. juli i anledning af ofrene for massakren i Srebrenica (afstemning)

– Før afstemningen – vedrørende punkt 3:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Alle er enige i tilføjelsen til punkt 3. Vi vil gerne tilføje følgende vending til dette punkt, som drejer sig om arbejdet ved Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien i Haag:

”gentager i den sammenhæng nødvendigheden af at tillægge retsforfølgelse af krigsforbrydelser større betydning på indenlandsk niveau;”.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

7. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Riera Madurell-betænkning (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Området ligeløn og ligestilling mellem kønnene har måske været det ypperste eksempel i EU på juridisk aktivisme og på, at traktaten siger én ting, og derefter tolker EF-Domstolen dette på en ekspansionistisk og kreativ måde.

I Romtraktaten er der en sætning om emnet, der umiddelbart virker letforståelig: ”Mænd og kvinder skal have samme løn for det samme arbejde”. Men i en række omstridte domme – bl.a. Defrenne mod Sabena og

Barber mod Guardian Royal Exchange – er definitionen i stigende grad blevet udvidet til først at omfatte feriegodtgørelser og pensioner mv. og derefter til at omfatte arbejde af tilsvarende værdi.

Det er slet ikke klart, hvordan en arbejdsgiver skal kunne bedømme, om et arbejde er af tilsvarende værdi. Skal han f.eks. indregne muligheden for at få fat i ansøgere med passende kvalifikationer. Min pointe har i virkeligheden ikke noget med ligestilling mellem kønnene at gøre, men med retfærdigheden for medlemsstater, der tror, at de har undertegnet en bestemt traktat og derefter finder ud af, at den i domstolene fortolkes af dommere, der giver den en betydning, som det på ingen måde kunne være hensigten, at den skulle have.

Inden vi åbner døren for massive nye udvidelser via Lissabontraktaten, burde vi sætte den til folkeafstemning. Pactio Olisipiensis censenda est!

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg kan ikke identificere mig med fru Riera Madurells betænkning, og det er ikke fordi jeg er imod princippet om ligestilling mellem kønnene. Tværtimod naturligvis, men problemet med den foreliggende betænkning og faktisk alle tilsvarende betænkninger i dette politisk korrekte Parlament er dens formynderiske tone. Hvordan kan man f.eks. nogensinde bifalde, at bevisbyrden vendes om, selv om det er et centralt punkt i retsstatsprincippet, at det skal bevises, at en person er skyldig, og ikke at vedkommende er uskyldig?

Hvorfor skal virksomhederne belemres med pligten til hvert år at fremsende en virksomhedsplan for ligestilling mellem kønnene? Dette er meget formynderisk, og belaster jo virksomhederne med bureaukratisk idioti bare for at gøre et stort nummer ud af en række principper, som er alment accepteret, men ikke altid så nemme at gennemføre i praksis. Hvordan kan vi tvinge en virksomhed til at rekruttere lige mange mænd og kvinder i stedet for blot at kigge på, hvem der er mest egnet til jobbet?

– Beslutningsforslag B6-0051/2009 (situationen i Mellemøsten/Gazastriben)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningen om situationen i Gazastriben, da mange af de ting, som er vigtige for indbyggerne i Litauen, som har valgt mig til dette Parlament, er indeholdt i denne beslutning.

Vigtigst af alt er en øjeblikkelig og varig våbenhvile. De tal, der blev offentliggjort i går af nyhedsbureauer i hele verden, er foruroligende – mere end 1 000 døde, hundredvis af sårede, lemlæstede, grædende børn. Dette kan ikke vare ved.

Som medlem af Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder er menneskerettighedskrænkelser og den humanitære situation i Gazastriben specielt vigtige punkter for mig. Der burde ikke være nogen forhindringer for at kunne yde humanitær bistand. Støtte skal gives til dem, der har fået tildelt støtte, og som har mest for brug for den – civilbefolkningen.

Jeg er meget glad for denne beslutning fra Europa-Parlamentets side. Det var der virkelig brug for. Europa-Parlamentet tier aldrig og skal ikke tie, når mennesker dør.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det synes temmelig nytteløst at glæde sig over dette beslutningsforslag om Gaza, hvilket jeg dog naturligvis gør, fordi man indtil nu ikke har kunnet trænge igennem med ord på grund af støj og larm fra raketangreb, kugler og skrig fra mænd, kvinder og børn, der er blevet såret, og som er døde i regionen. Men måske kan der i dag tages yderligere skridt i retning af en våbenhvile i regionen, hvilket ville være særdeles positivt.

I denne henseende støtter vi Egyptens bestræbelser på som mægler at skabe våbenhvile. Selv om Egypten og de arabiske ledere måske kan gøre deres indflydelse gældende over for Hamas, tror jeg, at det for Israels velkomme er USA, som har indflydelsen, skønt jeg håber, at dette beslutningsforslag, som fik eftertrykkelig opbakning på plenarmødet i dag, vil øge presset for øjeblikkelig og reel humanitær bistand, for en våbenhvile og for en varig fred i regionen.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Først og fremmest var jeg glad for at se, at der ikke blev grebet ind over for parlamentsmedlemmer, som besluttede sig for at demonstrere under afstemningen med deres skilte med budskabet "Stop krigen" og deres palæstinensiske flag. Jeg håber, at vi nu har skabt præcedens for,

at vi i modsætning til dem, der demonstrerede for en folkeafstemning, accepterer retten til at fremføre sine synspunkter på en passende måde som en del af den demokratiske proces.

Ligesom alle andre her i Europa-Parlamentet er jeg naturligvis forfærdet over, hvad der er sket i Mellemøsten. Taberne er ikke den ene side eller den anden side, men alle de positivt indstillede mennesker i hele regionen. Der er familier i Gaza, som fredeligt forsøger at opdrage deres børn, som udtrykker forfærdelse over det helvede, der åbner sig over dem som følge af raketangrebene. Der er israelere, som forstår, at et selvstændigt Palæstina en dag vil være deres nabo, og at denne type aktioner nok ikke bidrager til, at det bliver en velvilligt indstillet nabo. Under de nuværende omstændigheder er der dog ingen, som ønsker at høre på sådanne røster.

Jeg vil bare sige, at jeg er forvirret over, at man i beslutningen insisterer på proportionalitet. Jeg er ikke helt sikker på, hvad proportionalitet betyder. Ville kritikere af den israelske regering have det bedre, hvis det havde regnet ned med et tilsvarende antal raketter på tilfældige landsbyer i Gaza? Jeg kan se, at formanden har hævet sin hammer, så jeg vil bare sige, jeg håber, at våbenhvilen hurtigt kan forhandles på plads, og at vi kan vende tilbage til at tale sammen og finde en fredelig løsning.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Rådets formand, den tjekkiske udenrigsminister, Karel Schwarzenberg, og kommissæren for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik, Benita Ferrero-Waldner, for at have deltaget i vores forhandling i går og desuden mine kolleger for afstemningen i dag, som næsten var enstemmig.

EU er faktisk meget mere forenet, end man går og siger. Hvis vi bliver ved med det, kan vi opnå noget i Mellemøsten, og vi skal derfor fortsætte i denne retning.

Der er ingen tvivl om de enkelte bestanddele: "Ja" til Israels ret til at eksistere, "nej" til krig og blodsudgydelse, "nej" til Hamas' raketangreb, "nej" til Hamas' terrorisme og, helt afgørende, "ja" til forhandlinger om stridens kerne, herunder spørgsmålet om bosættere, da dette punkt sammen med den uacceptable terrorisme fra Hamas' side er de centrale punkter.

De grundlæggende bestanddele ligger således på bordet, og så der det EU's opgave handlekraftigt og beslutsomt at drive tingene fremad i stedet for at lade det udarte sig til en snakkeklub, hvor man ikke kan enes, hvilket vi desværre har været i de seneste år vedrørende Mellemøsten.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg tror, at vi i EU og Europa-Parlamentet alle ønsker fred for denne region – fred og en våbenhvile. Desuden er vi for at få en våbenhvile i stand nødt til at gøre en enorm anstrengelse for at sikre, at terroristorganisationen Hamas afvæbnes helt.

Efter min mening kunne der i dette beslutningsforslag være blevet gjort mere ud af Hamas' karakter som terroristorganisation, men det kan jo, når der skal sammenstykkes et kompromis som dette mellem forskellige parter, være vanskeligt at få igennem. Under alle omstændigheder er vi som europæere nødt til at forblive upartiske og objektive, og først og fremmest skal vi altid fastholde principperne om demokrati, menneskerettigheder og ytringsfrihed og modsætte os terror under nogen omstændigheder. Det er det allervigtigste. Vi skal også huske på, at alt dette begyndte med et terrorangreb, og nu vi er nødt til at få terrorelementet udryddet.

Kristian Vigenin (PSE). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at vores plenarforsamling var i stand til at vedtage denne beslutning med et så imponerende flertal og uden nogen stemmer imod. Vi i vores gruppe og jeg personligt har støttet denne beslutning, fordi Europa-Parlamentet skal have en klar holdning og finde fælles fodslag, selv om beslutningen i dag ikke helt svarer til holdningen i Den Socialdemokratiske Gruppe.

Lad mig gentage, at Den Socialdemokratiske Gruppe udtrykker sin dybeste harme over volden i Gazastriben, konsekvenserne af den israelske hær uforholdsmæssigt voldsomme magtanvendelse og den militære optrapning, som koster hundredvis af ofre – hvoraf de fleste er civile, herunder mange børn – og at vi dybt beklager, at civile og FN-mål er blevet ramt.

Vi understreger igen, at enhver opgradering af de politiske relationer mellem EU og Israel skal være stærkt betinget af respekt for international humanitær folkeret, af reelt engagement i en omfattende fredsaftale, af et ophør af den humanitære krise i Gazastriben og det besatte palæstinensiske område samt af respekt for fuld gennemførelse af interimassocieringsaftalen mellem EF og PLO.

– Riera Madurell-betænkning (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil blot gerne komme med en præcisering, da en af mine kolleger i en mundtlig stemmeforklaring sagde en række ting og hævdede, at beslutningen indeholder nogle ting, som den rent faktisk ikke gør. Der påhviler ikke arbejdsgiverne nogen pligt til at udarbejde planer om ligestilling. Vi har fjernet alle disse forpligtelser og alle disse krav fra betænkningen, da den blev vedtaget i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Vi fremlagde en fælles beslutning, og jeg håber ikke, at mine kolleger er modstandere af at fremhæve, at det er nødvendigt at tilskynde til social dialog mellem arbejdsmarkedets parter med henblik på anvendelse af ligestillingsprincippet, eller at medlemsstaterne opfordres til at tilskynde arbejdsgiverne til løbende at give deres ansatte og deres repræsentanter oplysninger om overholdelse af ligestillingsprincippet. Alt det, der blev kritiseret, er altså ikke længere med i den vedtagne beslutning, og jeg ville gerne gøre dette helt klart.

– Beslutningsforslag RC-B6-0028/2009 (Belarus)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for vores beslutning om EU's strategi vedrørende Belarus. Jeg mener, at dokumentet perfekt afspejler de ændringer, der i det seneste halve år har fundet sted i landet, og som skal vurderes.

En enlig svale gør godt nok ikke nødvendigvis nogen sommer, men Belarus er en stor og vigtig stat, en nabo til EU, og vi er utvivlsomt glade for enhver positiv ændring. Frigivelse af politiske fanger, ophævelse af visse restriktioner på pressefriheden samt dialog med EU om energimæssige, miljømæssige og andre anliggender er positive ændringer.

Jeg vil i dag gerne udtrykke min overbevisning om, at tiden er kommet til, at en delegation fra Europa-Parlamentet kan besøge Belarus, og i denne beslutning bliver dette vigtige område tydeligt nævnt. Jeg håber, at tidspunktet nærmer sig, hvor Belarus vil kunne drage fordel af de positive muligheder, som den europæiske naboskabspolitik udgør. Lad os nu bare ikke stoppe op på halvvejen, og dette gælder for både Belarus og EU.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg stemte imod beslutningen, selv om den indeholdt velafvejede og acceptable elementer. Jeg mener ikke længere, der er gode nok grunde til at bevare sanktionsordningen over for Belarus. Med hensyn til økonomisk og politisk frihed samt religionsfrihed er det et land, der næsten fuldt ud har overholdt de grundsætninger om frihed, som vi tror på.

Jeg mener, at det i stedet er nødvendigt at indføre reelle, passende forbindelser med Belarus for at integrere dette land i Europa – frem for alt i en periode, hvor vi konstaterer, at vi selv har brug for mere åbne forbindelser til Rusland. Belarus kunne være et fremragende brohoved mellem Europa og Rusland, og efter min opfattelse skal vi indlede et reelt, udbytterigt forhold med dette land frem for at true med sanktioner.

Skriftlige stemmeforklaringer**– Mathieu-betænkning (A6-0488/2008)**

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for betænkningen om finanskontrol med EU's budgetmidler til Afghanistan og Europa-Parlamentets beslutninger om denne sag udarbejdet af min kollega Véronique Mathieu.

Det er et udtømmende, vel udarbejdet dokument, hvor ikke mindre end tre udvalg under Europa-Parlamentet kom med deres udtalelser, herunder Budgetudvalget, hvis udtalelse jeg udarbejdede.

Atter en gang vil jeg gerne henlede opmærksomheden på de vigtigste ting, som resultaterne af vores støtte til Afghanistan afhænger af. Disse ting omfatter først og fremmest koordineringen af økonomisk støtte, ikke blot mellem EU's medlemsstater og Europa-Kommissionen, men blandt medlemsstaterne selv, såvel som samordning med andre donorer.

For det andet vil jeg gerne understrege betydningen af at foretage en prioritering. Det er min klare holdning, at udviklingen af infrastrukturer, støtte til alternative erhvervsformer til livets ophold, som vil bidrage til at reducere fattigdommen og erstatte produktion af opium med andre alternative aktiviteter, og endelig sundheds- og uddannelsesorganer skal være med på EU's oversigt over prioriterede områder.

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det britiske Konservative parti støtter fuldt ud EU og de internationale bestræbelser på at fremme fred, demokrati og velstand for befolkningen i

Afghanistan. Stabiliteten i Afghanistan fremover er et afgørende problemområde for sikkerheden i bl.a. EU's medlemsstater.

Vi bakker op om den økonomiske støtte til udvikling og fremme af "good governance" i Afghanistan, men mener ligeledes, at denne økonomiske støtte skal overvåges effektivt. Gennemskuelighed ved anvendelse af skatteydernes penge er af stor betydning, og enhver dokumentation for uretmæssig tilegnelse eller misbrug skal håndteres behørigt.

Vi ønsker at gøre det klart, at vores støtte til den foreliggende betænkning på ingen måde indebærer anerkendelse af Lissabontraktaten, som er nævnt i betragtning 11 i betænkningen. Vi er i princippet modstandere af Lissabontraktaten.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg har stemt for betænkningen af Véronique Mathieu om budgetkontrollen med fællesskabsmidler i Afghanistan. Det er en velovervejet betænkning med stor betydning, da en succes med de finansielle, politiske, civile og militære bestræbelser på at stabilisere Afghanistan er særlig vigtig for EU og hele den demokratiske verden.

Rumænien bidrager til disse internationale bestræbelser i Afghanistan med 721 soldater som en del af ISAF-missionen (i NATO-regi) og 57 soldater i "operation varig frihed" (koalitionsmissionen). Under disse missioner er der adskillige rumænske soldater, som er blevet dræbt eller såret, og det vækker sorg hos deres familier og i det rumænske samfund. Vi ønsker ikke, at tabet af disse menneskeliv skal være forgæves. Det, vi ønsker er, at Rumæniens finansielle, militære og humane bidrag til den europæiske og internationale indsats resulterer i langvarig stabilitet i Afghanistan og udryddelse af rugekasserne for terrorisme.

Dragoș Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen, idet Kommissionen skal øge omfanget af de ressourcer, der tildeles til bekæmpelse af narkotikahandel.

Den støtte, EU gav i perioden 2004-2007, består af direkte og indirekte støtte. Mellem 2002 og 2007 stod den direkte EU-støtte for 70 % (970 mio. EUR) af den samlede EU-støtte, mens indirekte EU-støtte, som blev forvaltet af internationale organisationer, stod for 30 % af EU-støtten (422 mio. EUR).

Alligevel må man vedkende sig den manglende samordning på internationalt plan mellem donorlandene. Denne situation forekommer desuden mellem forskellige EU-medlemslande og Kommissionen på et tidspunkt, hvor de sammen kunne spille en forenende rolle. Som en direkte følge heraf, er effektiviteten i forhold til omkostningerne meget lavere end den burde være, og man kan føle sig overbevist om, at den afghanske befolkning i meget større omfang kunne have fået glæde af de internationale midler og fællesskabsmidler, der var tildelt landet.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) EU er blandt de største donorer af udviklingsbistand og humanitær bistand til Afghanistan. Mellem 2002 og 2007 gav Europa-Kommissionen i alt 1 400 000 000 EUR i støtte til landet.

Dette er en fremragende betænkning, fordi den bygger på korrekte forslag, og der anføres en række sunde henstillinger. For eksempel skal kontrollen med fællesskabsmidler forlænges, og der skal gøres mere ihærdige anstrengelser for at gøre noget ved den stadig stigende korruption i landet. (Gælder dette faktisk ikke for alle udviklingslande, som modtager støtte fra os?)

Europa-Parlamentet argumenterer desuden for mere udviklingsstøtte og en forlængelse af Kommissionens delegation i Kabul for at kunne gennemføre den kontrol, den revision og det tilsyn, der er behov for.

Da det i Afghanistan er knald eller fald med hensyn til at bekæmpe den internationale terrorisme, er yderligere budgetmæssige tiltag mere end velkomne.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Indholdet af betænkningen om budgetkontrol af fællesskabsmidler i Afghanistan viser endnu en gang, at Vestens interventionspolitik i disse regioner ikke har gjort nogen forskel. Vores tilstedeværelse forlænger bare krigen og de deraf følgende lidelser frem for at eliminere dem.

At tale om demokrati og ligestilling mellem kønnene i et land, hvor skikkene nogle gange grænser til barbari, er typisk for den lykkelige uvidenhed hos de ultraeuropæere, som stadig foretrækker at involvere sig i internationale spørgsmål i stedet for at tage sig af Europas problemer.

I Afghanistan, der har været hærget af krig i århundreder, vil de etniske grupper aldrig acceptere nogen fremmed besættelsesmagt, uanset hvor "humanitær" den måtte være. Det vil blot forstærke holdningerne

hos Taliban og andre ekstremistiske grupperinger i stedet for at muliggøre, at der fremkommer en stærk og duelig lovlig magtbase, som kan stabilisere landet.

Europæerne skal så hurtigt som muligt trække sig tilbage fra hvepsereiden i Afghanistan.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemmer for vedtagelse af betænkningen om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan (2008/2152(INI)).

Fru Mathieu påpeger med rette, at Afghanistans sociale nøgletal er katastrofalt dårlige. Der er fortsat konflikt eller krig såvel som stammerelaterede og internationale sammenstød samt narkotikahandel og korruption. Og derfor har Afghanistan brug for international hjælp.

Jeg vil gerne udtrykke min støtte til at hjælpe Afghanistan. Jeg bifalder det langsigtede løfte om tiltag, der har til formål at yde støtte til dette land, og jeg mener, at de prioritetsområder, der er beskrevet i Kommissionens landestrategidokument 2007-2013, opfylder behovene for det afghanske samfund.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) EU er en af de vigtigste donorer i Afghanistan og bidrager til at stabilisere og forbedre sikkerheden i området, hvilket giver konkrete resultater som f.eks. stigningen i den forventede levetid.

EU skal fortsætte med at yde støtte til Afghanistan. Vi kan dog ikke se bort fra, at nogle af pengene fra Fællesskabets budget, som i sidste ende kommer fra skatteydernes lommer, bliver spildt. Jeg synes derfor, at den foreliggende betænkning er et positivt tiltag som instrument til at strømline tildelingen af EU-bistand i Afghanistan og til at maksimere den økonomiske virkning af midlerne. I den forstand er koordinering og kontrol med de midler til udviklingsbistand, der gives til Afghanistan, tre elementer, som medvirker til at opnå det, der er hensigten med pengene.

I den foreslåede betænkning sammenfattes der en række problemer vedrørende tildeling af fællesskabsmidler til Afghanistan, og der foreslås en række realistiske henstillinger. Jeg vil gerne udtrykke min støtte til den foreliggende betænkning, og jeg håber, at den vil blive fulgt op af gennemførelse af en række specifikke foranstaltninger, der har til formål at forbedre virkningen af de anvendte fællesskabsmidler og sikre strengere kontrol med anvendelsen af dem. Selv om man jo også skal huske på den nuværende økonomiske situation i de fleste af vores lande, tror jeg, at det er Europa-Parlamentets pligt som en enhed med budgetmæssige funktioner i EU at garantere maksimal effektivitet ved anvendelse af offentlige penge.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for betænkningen af fru Mathieu om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan.

I betænkningen drages der meget klare konklusioner om de opnåede resultater som følge af fællesskabsstøtten lige fra tidspunktet for underskrivelse af aftalen og indtil nu, og selv om resultaterne kunne have været mere vidtrækkende, har de været positive og bemærkelsesværdige. Jeg henviser især til reduktionen i spædbørnsdødeligheden, forbedringen i adgang til grundlæggende sundhedspleje og den væsentlige stigning i antallet af børn, der går i skole. Jeg er også enig med ordføreren i, at der bør gøres meget mere for at forbedre koordineringen mellem EU og de internationale donorer for at undgå dobbeltarbejde og eventuelle kilder til korruption i landet.

Desuden er det mere end nogensinde uhyre vigtigt, at man, når man tilbyder økonomisk bistand til et land, der er alvorligt ramt af sociale og politiske problemer, har et kontrolsystem, som er effektivt, for ellers er risikoen, at situationen ikke vil blive forbedret, men tværtimod forværret. Jeg håber derfor, at kontrolsystemet især forudgående bliver forbedret og håndhævet i større udstrækning, end det hidtil har været tilfældet.

– Riera Madurell-betænkning (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det britiske Konservative parti støtter fuldt ud princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i alle livets aspekter, herunder adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

Vi mener dog, at disse anliggender først og fremmest skal håndteres af medlemsstaterne og ikke af EU. Vi har således valgt at undlade at deltage i afstemningen om den foreliggende betænkning.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass og John Whittaker (IND/DEM), skriftlig. – (EN) UKIP støtter fuldt ud ligestilling for mænd og kvinder. Det Forenede Kongerige har dog i forvejen en ligestillingslov og kan ændre og forbedre den, når og hvis dette er et krav fra

parlamentets og befolkningens side. Yderligere lovgivning og bureaukrati fra EU's side er derfor unødvendig. Desuden er EU udemokratisk og ikke nogen garant for nogens rettigheder, herunder kvinders rettigheder.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jeg stemte imod denne politisk korrekte betænkning – nummer 117 i rækken – som er sendt til godkendelse her i Europa-Parlamentet. Først og fremmest vil jeg gerne påpege, at den foreliggende betænkning er totalt unødvendig, da ligestilling mellem kønnene i EU har været der i mange år. Desuden gør jeg indsigelse mod den omvendte bevisbyrde, der omtales positivt i betænkningen (punkt 20), men som ikke gavner noget land, der følger retsstatsprincippet, hvorimod der gives total almagt til de organisationer, som får til opgave at gennemføre direktivet (punkt 19).

Det forhold, at medlemsstaterne vil blive forpligtet til at få virksomhederne til hvert år at udarbejde virksomhedsplaner for ligestilling mellem kønnene og at garantere en afbalanceret kønsfordeling i virksomhedsbestyrelser står i diametral modsætning til friheden ved at drive en virksomhed. For de virksomheder, der står over for vanskeligheder som følge af den internationale finanskrisen, kan det supplerende papirarbejde, som dette krav medfører, meget vel vise sig at blive katastrofalt. På et frit marked med sunde virksomheder vil det altid være folk med gode egenskaber, det være sig mandlige eller kvindelige egenskaber, der klarer sig bedst, sådan som vi har set det mange gange før.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Under den nuværende økonomiske krise er kvinder blandt dem, der er hårdest ramt af arbejdsløshed eller lønnedgang. På EU-plan har vi brug for, at medlemsstaterne gennemfører bestemmelserne i direktiv 2002/73/EF, og at Europa-Kommissionen holder øje med disse tiltag og regelmæssigt holder Europa-Parlamentet ajour.

Som det også antydes i fru Madurells betænkning, er et af de største problemer ved bekæmpelse af kønsdiskrimination på arbejdsmarkedet også manglende oplysninger om de rettigheder, som ofrene for forskelsbehandling har. Ansvar for dette ligger i lige stor grad hos medlemsstaterne, EU's institutioner, som f.eks. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, og arbejdsgiverne. Organisationer i civilsamfundet skal på dette område også spille en vigtig rolle. De kan benytte oplysningskampagner og overvågningsrapporter for at kompensere for den manglende aktivitet på nationalt eller europæisk plan.

Kommissionen er forpligtet til at holde øje med, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der har til formål at skabe balance mellem arbejds- og privatlivet, reducere lønforskellen mellem kvinder og mænd samt give kvinder adgang til ledelsesposter. I Rumænien var det de forordninger, der blev vedtaget EU-plan, som hjalp os med at få et institutionelt system på plads, som garanterer, at rettigheder for mænd også er lig med rettigheder for kvinder.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Riera Madurell-betænkningen om gennemførelse af direktiv 2002/73/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, da jeg mener, at det er vigtigt at anvende princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i de anliggender, der er omfattet af direktivet.

Blandt de forskellige fejl ved gennemførelse af direktivet vil jeg understrege, at der i lovgivningen i en række medlemsstater ikke er henvist specifikt til kønsdiskrimination. Som påpeget af ordføreren er der forsat stor lønforskel, idet kvinder får lønninger, som gennemsnitlig er 15 % lavere end mænds. Denne forskel blev blot indsnævret med 1 % fra 2000 til 2006. I forbindelse med Lissabonstrategien er det helt afgørende, at denne situation, hvor der ikke sker noget, bliver ændret, og derfor er jeg enig med ordføreren i, at det er vigtigt at henstille til Europa-Kommissionen, at den aktivt holder øje med gennemførelsen af direktivet og overholdelsen af den nationale lovgivning.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg har stemt for fru Madurells betænkning om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse. Ligebehandling, uanset køn, race, religion osv., er en fundamental menneskeret. Men naturligvis må vi ikke glemme de naturlige biologiske forskelle, der er mellem mænd og kvinder.

Efter min mening er automatisk anvendelse af en politik med en fast kønsfordeling på 50/50 faktisk ikke noget tegn på, at vi er bekymret over ligestilling mellem kønnene. Når der er tale om et fysisk krævende job som f.eks. arbejde i miner eller på et stålværk osv., fører denne tilgang blot til latterlige situationer, præcis som det er tilfældet, når der er tale om sygeplejersker eller lærere. Og vi kan heller ikke tvinge piger til at tage en teknisk uddannelse for at opretholde balancen på 50/50. Grundlæggende problemer omfatter adgang til uddannelse på alle niveauer, besættelse af lederstillinger (bl.a. stillinger i politiske institutioner), gennemførelse af princippet om ligeløn for lige arbejde, tilstrækkelig adgang til social sikring og tilskud såvel som

lægebehandling (under hensyntagen til barselsorlov). Fagforeningerne bør spille en vigtig rolle på dette område. Det er et vigtigt emne på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-institutions-plan.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på domstolsafgørelser, hvor der diskrimineres mod mænd ved, at det næsten altid automatisk er kvinderne, der får forældremyndigheden i skilsmisssager.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for betænkningen af fru Riera Madurell om gennemførelse af direktivet om ligebehandling.

Efter min mening er det på høje tid, at kvinder behandles på lige fod med mænd i alle, og ikke bare nogle, henseender.

Man kan ikke sige – ikke engang tilnærmelsesvis – at der er lige muligheder for adgang til at få en erhvervskarriere eller et almindeligt arbejdsliv. Med hensyn til indkomstforskellene mellem kønnene mindskes de i en række medlemsstater kun meget langsomt, mens de i andre lande endog øges igen.

Gennemførelsen af dette direktiv er især vigtig for mig på grund af disse åbenlyse uretfærdigheder og navnlig fordi jeg som familiemenneske i høj grad sætter pris på og respekterer kvinder.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling er bekymret over håndhævelsen af direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår.

Da der ikke foreligger nogen rapport fra Europa-Kommissionens side har vi i vores udvalg udført vores egen undersøgelse blandt nationale parlamenter og ligestillingsorganisationer. Der er blevet sendt åbningsskrivelser til 22 medlemsstaterne. I 15 medlemsstater er der en række definitioner, som ikke blevet gennemført korrekt. Pr. 5. oktober 2008 havde ni medlemsstater endnu ikke meddelt Kommissionen hvilke foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre direktivet.

Vores initiativbetænkning er et advarselssignal til medlemsstaterne. Desværre blev der i udvalget vedtaget nogle overdrevne erklæringer og påstande. Jeg havde derfor fremlagt en alternativ beslutning.

Det er lykkedes for os at blive enige om en fælles beslutning, som jeg stemte for i afventning af rapporten om gennemførelsen, som vi vil modtage i første halvdel af 2009. Denne rapport vil gøre det muligt at foretage en grundig analyse, således at de deraf følgende foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre overholdelse af traktaten og lovgivningen vedrørende ligebehandling og mulighederne for mænd og kvinder, kan iværksættes.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Forskelsbehandling og chikane hører ikke hjemme i et liberalt samfund. Den foreliggende betænkning minder os om den rystende kendsgerning, at mange medlemsstater fortsat har lang vej at gå med hensyn til at stille mænd og kvinder lige i livet og i arbejdslivet. Ansvar for f.eks. at bekæmpe uretfærdighederne på arbejdsmarkedet påhviler dog ikke EU's institutioner, men er og skal fortsat være en sag for ansvarlige borgerne samt deres politiske repræsentanter og fagforeningsrepræsentanter i medlemsstaterne. Jeg er absolut imod disse formuleringer, hvor formålet er at anvende disse uretfærdigheder som argumenter for stigende overstatslighed på bekostning af medlemsstaternes selvbestemmelse. Forøgelse af afstanden mellem dem, der styrer, og dem, der bliver styret, er ikke vejen frem for et liberalt samfund, der hviler på princippet om ligestilling mellem alle mennesker.

Det primære formål med betænkningen er imidlertid at illustrere hvordan forskelsbehandling og chikane stadig kan ødelægge menneskers chancer her i livet og perspektiverne for selvstændiggørelse. Dette er så vigtigt, at jeg trods alt har valgt at stemme for det alternative beslutningsforslag.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår.

Selv om ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende rettighed i EU, viser de officielle statistikker alligevel, at der fortsat er forskelle med hensyn til beskæftigelsesgrad, navnlig i de lande, som for nylig kom med i EU.

Under hensyntagen til, at ligebehandling af mænd og kvinder stadig er et strukturproblem, pålagde Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 Den Europæiske Union det mål, at beskæftigelsesgraden for kvinder skal øges til over 60 % inden 2010, hvilket der skal holdes nøje øje med i de nye medlemsstater.

Jeg tror, det er af afgørende betydning for os at gennemføre det europæiske direktiv for at sikre, at forskelsbehandlingen af kvinder på arbejdsmarkedet bringes til ophør på et tidspunkt, hvor det er nødvendigt med en kraftanstrengelse for at ændre holdningen over for dette spørgsmål, navnlig i landdistrikterne.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg har stemt for denne betænkning, da jeg mener, at den anmodning, der er indeholdt i betænkningen, om, at Kommissionen skal holde nøje øje med gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF og overholdelse af den vedtagne lovgivning efter gennemførelsesprocessen, er lovlig og nødvendig.

Ved at vedtage denne betænkning har Europa-Parlamentet forsynet medlemsstaterne med et nyttigt instrument til konsolidering af medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder på arbejdsmarkedet.

På grundlag af de indhentede statistikker er der dog stadig en forskel på 28,4 % i beskæftigelsesgraden mellem mænd og kvinder, hvilket understreger, at manglende ligestilling mellem kønnene på arbejdsmarkedet fortsat er et problem, der skal tages fat på.

Derfor mener jeg, at medlemsstaterne skal gøre sig de nødvendige anstrengelser for at gennemføre de strategier, der har til formål at fremme ligestilling mellem kønnene.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for betænkningen af fru Riera Madurell om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

Jeg er enig med mine kolleger i, at princippet om ligestilling på arbejdsmarkedet stadig langt fra bliver håndhævet i praksis til trods for bestræbelserne fra EU's side på at øge procentdelen af kvinder på arbejdspladsen i henhold til Lissabonstrategiens mål. Jeg er enig med ordføreren i hans udtalelser, for så vidt angår medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 2002/73/EF og nødvendigheden af, at alle medlemsstater gennemfører de instrumenter, som dette direktiv foreskriver, til styrkelse af den nationale lovgivning om ligebehandling af mænd og kvinder i erhvervslivet. Ligestilling mellem kønnene i erhvervslivet er ikke alene et værdigt princip rent etisk, men er og vil blive ved med at være grundlaget for den bæredygtige, holdbare, økonomiske udvikling af EU som helhed.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Ligestilling mellem mænd og kvinder har høj prioritet i EU. Der er stadig meget at gøre for at opnå dette princip, og jeg håber, at vi vil gøre dette til en politisk målsætning på alle arbejdsområder i Europa-Parlamentet. Det bør ikke kun være Udvalget om Kvinders Rettigheder, der rejser disse spørgsmål.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) På trods af, at ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende rettighed, er manglende ligestilling mellem kønnene på arbejdsmarkedet i forbindelse med lønninger, beskæftigelsesgrad og jobkvalitet fortsat et alvorligt strukturproblem. Desværre ser vi, at et højere uddannelsesniveau ikke altid fører til mindre forskelle mellem lønningerne for mandlig og kvindelig arbejdskraft.

Fru Madurells betænkning viser medlemsstaternes manglende indsats med hensyn til gennemførelse af direktiv 2002/73/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår.

Først og fremmest fremhæver ordføreren, at der er mange medlemsstater, som ikke på korrekt måde har gennemført definitionen af forskelsbehandling i deres retssystemer. I mange lande er den eneste bindende definition en generel definition, der ikke nævner kønsdiskrimination. I andre lande er sexchikane ikke defineret, eller også er begrebet kun omfattet af en generel definition af chikane (i Polen er sexchikane defineret i § 6, artikel 183a, i arbejdsretten), hvilket gør det meget vanskeligere for forurettede at forfølge deres rettigheder.

Græsrodsinitiativer, der har til formål at øge bevidstheden i samfundet, samt de initiativer, der har til formål at hjælpe ofre for forskelsbehandling, er særdeles vigtige i bekæmpelsen af forskelsbehandling.

– Beslutningsforslag B6-0051/2009 (situation i Mellemøsten/Gazastriben)

Marco Cappato (ALDE), skriftlig. – (IT) For at kunne skelne holdningen hos Partito Radicale fra holdningen hos dem, som her i Europa-Parlamentet udtrykker begrundelser modsat vores, trak vi lod om, hvem af os der skulle undlade at stemme, og hvem der i stedet ikke skulle deltage i afstemningen. Den løsning, som EU

søger at fremme, om en langsigtet strukturel fred i Mellemøsten, og som i dag blev gentaget her i Strasbourg af formanden, hr. Pöttering, er en sag mellem to suveræne, selvstændige stater.

EU's grundlæggere var af en modsat overbevisning. For at opnå fred skulle man give afkald på absolut national suverænitet. Det er det, der står i Ventotenamaniestet.

I dag skal vi lægge øre til, at langt hovedparten af borgerne i Israel ønsker, at Israel kommer med i EU, men de bliver overhørt af de israelske og også de europæiske herskende klasser.

Det "inklusive" Europa i tiden efter Anden Verdenskrig, som var åbent over for nye medlemsstater og et referencepunkt for nabostaterne, har været en fredsskabende faktor, om end på en utilstrækkelig måde. Det "eksklusive" Europa bestående af nationalstater, der efterstræber europæiske "grænser" og "jødisk-kristne rødder", er et Europa, som fører til krig, i Mellemøsten samt på Balkan og i Kaukasus, og som frembringer spændinger som f.eks. i Ural, Tyrkiet og Maghreblandene.

Som ikkevoldeligt radikalt parti mener vi, at den strukturelle løsning på fred hedder europæisk føderalisme, dvs. et Europas forenede stater, som åbner døren for Tyrkiet, for Israel og fremover for demokratiske stater, der giver afkald på deres egen absolutte suverænitet.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg fordømmer betingelsesløst de vilkårlige og brutale drab på civile i Gaza, og det samme gør jeg med de afstumpede og uforsvarlige drab på civile i Israel som følge af Hamas' raketter.

Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om Gaza, fordi den udtrykkeligt støtter resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd med opfordring til øjeblikkelig våbenhvile. Med denne beslutning rettes opmærksomheden også mod Europa-Parlamentets afgørelse i december om at udsætte opgraderingen af EU's forbindelser med Israel. Selv om sprogbugen i beslutningen er svagere, end jeg gerne havde set, har en beslutning, der har opnået et overvældende flertal ved afstemning i Europa-Parlamentet, ikke desto mindre større chance for at påvirke beslutningerne i Israel og hos Hamas end enkeltstående politiske gruppers beslutninger.

Jeg er imod opgraderingen af EU's forbindelser med Israel og mener, at handelsaftalen med Israel skal suspenderes, indtil landet overholder normerne ifølge menneskerettighederne og engagerer sig i konstruktive og reelle forhandlinger med sine naboer om at gennemføre tostatsløsningen på konflikten. Alle medlemsstater bør nu indvillige i at annullere deres tidligere beslutning om at opgradere forbindelserne med Israel som et middel til at få dem til at fremlægge realistiske forslag.

Manuel António dos Santos (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg valgte at undlade at stemme om beslutningsforslaget om situationen i Mellemøsten/Gaza af den simple grund, at jeg ikke mener, at en beslutning fra Europa-Parlamentet i øjeblikket kan retfærdiggøres.

Jeg mener, at en drøftelse af sagen, uden en afstemning, ville være en mere effektiv måde til at få Europa-Parlamentet involveret i dette spørgsmål.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) "Une fois n'est pas coutume". Dette er en meget upartisk beslutning, som fortjener al vores støtte, fordi der er en klar anmodning til begge parter i konflikten om ikke at ty til vold. Vi skal dog ikke foregøgle os noget som helst om den virkning, Europa og endnu mindre Europa-Parlamentet kan have på, hvordan situationen i Mellemøsten udvikler sig. Inden vi kan finde en løsning, skal Hamas ophøre med sine raketangreb på Israel. Samtidig skal Israel neddrogse sit uforholdsmæssigt høje voldsniveau, som uskyldige børn og borgere blive ofre for. Til trods for min støtte til denne beslutning vil jeg minde Europa-Parlamentet om, at terroristorganisationen Hamas fortsat er hovedårsagen til optrapningen.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for den fælles beslutning, selv om den var mindre barsk i sin fordømmelse af Israels aktion i Gaza end jeg gerne havde set.

Hamas' vilkårlige raketangreb kan ikke støttes, men det var alligevel ikke udelukkende Hamas' ansvar, at våbenhvilen blev brudt. Israels aktion er helt ude af proportioner, og det, at den rammer uskyldige civile – mænd, kvinder og børn – er en form for kollektiv straf, som er en overtrædelse af international humanitær folkeret.

Angrebene på FN's kontorer og hjælpeforsyninger ser ud til at være en bevidst handling, der har til formål at afskære de nødlidende fra hjælp og fjerne dem, der fungerer som uvildige observatører af Israels barbariske aktioner.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg mener, det er ret og rimeligt, at Europa-Parlamentet taler med én stemme. Vi skal rette vores kræfter mod at gøre det klart for både Israel og Hamas, at vi modsætter os enhver form for voldelige fjendtligheder og kræver absolut respekt for fredsbevarende styrker og hjælpeorganisationer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) På trods af opfordringen til en våbenhvile, hvilket er et presserende punkt, som vi er enige i, er den beslutning, der er vedtaget af Europa-Parlamentet, om den særdeles alvorlige situation i Gazastriben slet ikke tilstrækkelig og indeholder endda negative aspekter, navnlig ved sammenligning med resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) af 12. januar. I Europa-Parlamentets beslutning gør følgende sig gældende:

– Til trods for den brutale aggression, forbrydelserne og krænkelserne af de mest grundlæggende menneskerettigheder er der ikke ét fordømmende ord om Israel.

– Dobbelttydigheden bliver bekræftet, og det skjules, at der i Palæstina er en kolonimagt og et koloniområde, en angriber og et offer, en undertrykker og en undertrykt part, en udnytter og en udnyttet part, og Israels ansvar tilsløres.

– EU hvidvaskes, selv om EU er medskyldig og har et medansvar for at Israel slipper ustraffet. Tænk på den nylige beslutning om at forstærke de bilaterale relationer med dette land eller EU-landenes skamfulde undladelse af at stemme ved afstemningen om den resolution, der blev vedtaget af UNHRC.

– Desuden er der i en situation, der er så alvorlig som den nuværende, ikke nogen kritik af Israels krænkelser af FN's resolutioner, den fortsatte besættelse, de ulovlige bosættelser, den adskillende mur, mordene, frihedsberøvelserne eller de utallige ydmygelser, det palæstinensiske folk udsættes for, og der nævnes end ikke noget om palæstinenserens ret til en stat med grænserne fra 1967 og med hovedstad i Østjerusalem.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Vi bifalder, at det i beslutningen kræves, at Israel omgående ophører med at slå indbyggerne i Gaza ihjel. Imidlertid beklager vi, at det i beslutningen ikke kræves, at associeringsaftalen med Israel suspenderes, og at opgraderingen af forbindelserne med Israel indstilles. Dette er indlysende krav, som bør stilles til et land, der så umiskendeligt bryder de løfter, man har afgivet, dvs. at respektere menneskerettighederne og folkeretten.

Vi stiller desuden spørgsmålstegn ved påstanden om, at Israels angreb blev iværksat som reaktion på raketangreb fra Hamas. Israel har konstant brudt våbenhvilen, bl.a. den 4. november sidste år, da israelske tropper trængte ind i Gazastriben og dræbte seks palæstinensere, samt den kollektive afstraffelse af det palæstinensiske folk ved hjælp af embargoer, afbrydelse af elforsyningen, udvidelse af bosættelserne, opførelse af mure, kidnapning af ledende palæstinensiske politikere osv.

På trods af dette bifalder vi den fælles beslutning og kravet om, at Israel straks ophører med at begå drab.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Formanden, hr. Pöttering, har haft travlt med at understrege, at der ikke var nogen stemmer imod. Jeg stemte imod denne beslutning. Selv om jeg indrømmer, at den indeholder mange positive elementer, navnlig anvendelse af udtrykket "kollektiv afstraffelse" af folk i Gaza, mener jeg ikke, at beslutningen er tilstrækkelig. Det eneste praktiske, som dette Parlament kan gøre, er at søge at stille associeringsaftalen med Israel i bero. Alt andet er bare snak – positive og pæne ord – men tom snak. I det politiske liv tæller fine ord ikke noget. Det, der er brug for, er handling, og INTET vil ændre sig i Gaza efter denne beslutning. Hvis vi havde talt om alle andre stater end Israel, ville beslutningen have haft meget mere styrke. Jeg mener, at Israel har ret til at eksistere i fred, men det skal ikke forstås sådan, at landet kan slippe af sted med alt, og det skal Israel vide. Desuden er det eneste, som man med dette offensive initiativ vil opnå, at skærpe konflikten. Dette er ikke nogen god dag for dette Parlament, fordi vi har valgt at snakke i stedet for at handle.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Den tekst, der blev fremlagt af samtlige grupper i Europa-Parlamentet, hvis formål er at repræsentere de europæiske befolkningers interesser, indeholder faktisk en række fremragende henstillinger, som f.eks. en opfordring til, at kampene skal ophøre, men i teksten er der ikke nogen henvisning til importen af denne konflikt til Europa. Ud over den vold, der samtidig fandt sted, var der to billeder fra demonstrationerne mod den israelske intervention, som var særligt chokerende.

Det ene var af demonstranterne, hvoraf de fleste var indvandrere, som viftede med palæstinensiske og algeriske flag samt Hamas' og Hizbollahs flag såvel som bannere med inskriptioner på arabisk.

Det andet var af lederne fra den yderste venstrefløj i Frankrig, Olivier Besancenot fra Den Revolutionære Kommunistiske Liga og Marie-George Buffet fra Kommunistpartiet, i protestmarch sammen med imamerne.

Disse billeder illustrerer to foruroligende udviklingstendenser. For det første den gradvise hvervning af de mange indvandrere fra den muslimske verden, som islamiske foreninger foretager, og sammensværgelsen mellem islamiske bevægelser og den ekstreme kommunisme på venstrefløj, to revolutionære bevægelser, hvis formål er at ødelægge vores civilisation. Mere end nogensinde før kræver beskyttelse af det europæiske folks identitet og frihed, at sådanne demonstrationer forbydes, og at der gennemføres en politik for at vende migrationsstrømmene.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. – (FR) Set i lyset af den alvorlige situation i Gaza kunne Europa-Parlamentet ikke blive ved med at tie. Jeg har derfor støttet denne beslutning, hvor der opfordres til en øjeblikkelig og varig våbenhvile, herunder ophør med militæraktioner fra Israels side i Gazastriben og ophør med affyring af raketter mod Israel fra Hamas' side.

Jeg beklager dog, at teksten ikke indeholder en fast og uforbeholden fordømmelse af den israelske hærs angreb, som jo allerede har resulteret i mere end 1 000 dræbte, hovedsagelig civile. Selv om jeg er enig i, hvad Martin Schulz, formanden for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, sagde før afstemningen, hvor han gentog, at disse angreb er uacceptable, ville jeg have foretrukket, at denne foragt var blevet udtrykt på skrift.

Ligeledes går forslaget, selv om man beder de israelske myndigheder om at garantere uafbrudt levering af humanitær bistand og fri adgang for den internationale presse til Gaza, ikke så langt, som jeg gerne så, nemlig at gøre opgraderingen af EU's forbindelser med Israel betinget af, at Staten Israel overholder den humanitære folkeret.

Europa skal spille en hovedrolle i løsningen af denne konflikt, men en aftale om varig fred mellem israelere og palæstinenserne kan efter min mening kun opnås med oprettelse af en levedygtig palæstinensisk stat, som anerkender og bliver anerkendt af Israel.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Den fælles beslutning om Gaza har positive aspekter, som f.eks. anmodningen om en øjeblikkelig våbenhvile, anerkendelse af de 1 000 dræbte som følge af den israelske hærs aktion, herunder kvinder og børn, samt anerkendelse af, at Israels embargo af Gaza udgør et brud på international humanitær folkeret.

På trods heraf kunne jeg ikke stemme for beslutningen, da den tillægger Hamas den samme grad af ansvar som Israel. I beslutningen anerkendes det ikke, at det var den israelske hær, som brød våbenhvilen den 4. november med sin indtrængen på land og en række luftangreb, men i stedet skydes skylden på Hamas. Beslutningen er helt klart utilstrækkelig i og med, at man ikke beder Kommissionen og Rådet om at iværksætte barske foranstaltninger. EU bør stille den nuværende associeringsaftale mellem EU og Israel i bero som følge af krænkelse af artikel 2, hvor der står, at respekt for menneskerettighederne er en betingelse for aftalen. Desuden kræves der i den fælles beslutning ikke et stop for den israelske blokade af Gaza, og der er heller ikke noget krav om, at de 27 EU-medlemsstater annullerer al våbeneksport til Israel.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Med denne beslutning er det lykkedes at bringe de største politiske grupper i Europa-Parlamentet sammen om at udarbejde en erklæring, som er strengt nødvendig i lyset af den nuværende humanitære og sikkerhedsmæssige situation i Mellemøsten.

Uanset hvilken udvikling, der førte til udbruddet af denne konflikt, har den allerede i væsentligt omfang negativ betydning for de civile i området og for FN's tilstedeværelse i Gaza. Jeg mener ligesom mine øvrige kolleger, at vi er ved det punkt, hvor der kun kan nå vedvarende resultater gennem dialog, som kun er mulig med en våbenhvileaftale.

Desuden har Rumæniens konsekvente holdning til dette spørgsmål i betydelig grad haft indflydelse på formuleringen i dette dokument. Det glæder mig at kunne stemme for et dokument, der udtrykker det synspunkt, som både den europæiske politiske familie, jeg tilhører, og mit hjemland har.

Vural Öger (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg bifalder vedtagelsen af beslutningen om situationen i Gazastriben. Det er bydende nødvendigt, at Europa-Parlamentet udtrykker sin holdning til krisen. Det er Europa-Parlamentets pligt at fordømme denne humanitære katastrofe, da vi jo påberåber os moralsk lederskab vedrørende respekt for menneskerettighederne. Det er præcis derfor, Europa-Parlamentet ikke fortsat kan tie. Jeg har derfor stemt for dette beslutningsforslag. Ikke desto mindre kunne Europa-Parlamentet godt have sendt et stærkere signal, da beslutningen fortsat er for svag på en række punkter. Det er vigtigt, at vi opfordrer til en varig

våbenhvile og fordømmer, at civilbefolkningen lider. Det er desuden vores pligt at foreslå praktiske løsninger til afslutning af krigen og at opfordre EU til at engagere sig i dette i Mellemøstenkvarteret. Da USA for tiden er noget lammet på grund af præsidentskiftet, skal EU udvise større pligtfølelse. Der opfordres til en pause i forhandlingerne om at udbygge forbindelserne med Israel set i lyset af den overdrevne militære aktion. Desværre nævnes dette ikke i beslutningen. Hvis Israel ikke ønsker at forhandle direkte med Hamas, er det op til EU at arbejde for at sikre, at andre taler med Hamas. Videreførelse af den militære offensiv koster for mange liv. Tom snak er ikke nok, når man står over for en så alvorlig humanitær krise.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I den fælles beslutning lukker man øjnene for årsagerne til Israels aggressive og barbariske krig, idet man anser det for at være en reaktion på Hamas' raketangreb. Alle og enhver ved, at krigen var planlagt på forhånd, og at den skyldes den israelske besættelse og Israels afvisning af FN's resolutioner om en uafhængig palæstinensisk stat med hovedstad i Østjerusalem. Det er resultatet af Israels aggressive politik, som støttes af USA og EU, i form af ulovlige bosættelser og landets afslag på at vende tilbage til grænserne i 1967.

Selv om man i beslutningen taler om at standse krigen, træder man mest vande, idet man ikke opfordrer EU til at træffe nogen foranstaltninger – end ikke, at den nye præferenceaftale skal stilles i bero for at lægge pres på Israel. Man fordømmer ikke Israels aggressive politik, men blander sig tværtimod i palæstinenserne interne problemer.

De kræfter, som har undertegnet beslutningen, opfordrer til og indvilliger i at give EU en stærkere rolle, hvilket har noget at gøre med, at man har imperialistiske ambitioner i regionen. Disse kræfter styrker USA's og NATO's plan for et "bredere Mellemøsten", som EU er enig i, og hvis formål er, at imperialisterne underlægger sig hele regionen.

Det er af disse grunde, at Det Kommunistiske Parti i Grækenland ikke stemte for den fælles beslutning fra de politiske grupper og kræver, at den antiimperialistiske kamp forstærkes, idet det konstateres, at der ikke findes god og dårlig imperialisme.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Jeg ønskede ikke at stemme for Europa-Parlamentets fælles beslutning om situationen i Gazastriben, fordi den, selv om den har positive punkter, ikke med rene ord fordømmer den militære overreaktion, som førte til en humanitær katastrofe. Den choktilstand og beklagelse, som Europa-Parlamentet udtrykker over angrebene på civile og den forhindrede adgang til humanitær bistand, er ikke tilstrækkelig. Man bør fra europæisk side leve op til sit ansvar og kræve, at den israelske aggression definitivt ophører, og at man begynder at gøre en indsats for at finde en gennemførlig langsigtet løsning. Desværre er denne stærke politiske vilje ikke at finde i den kompromisbeslutning, som Europa-Parlamentet vedtog.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Israels ret til at eksistere i fred og sikkerhed er umistelig. Palæstinenserne ret til at leve i et frit område, administreret af dem selv samt i fred og med demokrati og respekt for menneskerettighederne er også umistelig. Enhver løsning for regionen skal garantere, at der ikke er nogen trussel mod disse rettigheder.

Konfrontationen i Gaza viser via den omvendte situation på Vestbredden, at selv om forholdet mellem parterne er spændt og konfliktfyldt, kan det fungere, hvis begge er villige til at acceptere den anden parts eksistens. Dette er ikke tilfældet med Hamas, som anvender det område, man tog kontrol med, til at forfølge sit erklærede mål, nemlig at forhindre Israels eksistens.

Disse omstændigheder gør dog ikke dødsfaldene i Gaza mindre tragiske. Hamas bruger jo uden noget hensyn til palæstinenserne liv befolkningen som menneskeligt skjold mod Israels angreb og dødsfald i egne rækker som propagandavåben. Israel, der er fast besluttet på retmæssigt at garantere sin sikkerhed, fortsætter med kampene på trods af dette tragiske udfald. Processen er uundgåelig, hvis det internationale samfund, herunder de arabiske lande, ikke fremmer overlevelsesmulighederne for den ene part og sikkerheden for den anden part som målsætning for fredsprocessen i Mellemøsten.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for beslutningsforslaget om den tragiske situation i Gazastriben.

Jeg deler fuldt ud betænkelighederne ved, at konflikten endnu ikke nærmer sig en afslutning på trods af ønsket om, at fjendtlighederne ophører som udtryk af hele det internationale samfund. Jeg vil sammen med mine kolleger udtrykke min dybe beklagelse over, at den civile befolkning i Gaza lider, og jeg mener, at den

eneste mulige løsning, ikke alene i dette område, men i hele Det Hellige Land, er dialog, forhandling og diplomati og aldrig krig, som kun kan forværre hadet.

EU kan og skal spille en fremtrædende rolle i denne proces, både med hensyn til at opnå en våbenhvile og åbne kanaler til humanitære formål. Jeg stemmer således for beslutningsforslaget, og jeg håber, at forligsbestrebelseerne hurtigst muligt resulterer i konkrete fremskridt hen imod fred.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Konflikten mellem Israel og Gaza har simpelthen været ved for længe.

Når de døde nu skal tælles i tusinder, er det vores overordnede pligt at sikre, at kampfhandlingerne øjeblikkeligt stopper.

Politikken med at isolere Gaza har slået fejl, og det radikaliserer befolkningen, som blev det første offer.

Der er ikke nogen militær løsning på konflikten mellem Israel og Palæstina.

Den eneste mulige bilæggelse er en varig og omfattende fredsaftale mellem parterne. Vi anmoder derfor om, at der afholdes en international konference, som iværksættes af Mellemøstkvartetten og med deltagelse af alle interessentgrupper i regionen, og som skal organiseres hurtigst muligt på basis af Den Arabiske Ligas initiativ, dvs. den tidligere aftale mellem israelerne og palæstinenserne.

I mellemtiden er det vores holdning, at enhver opgradering af de politiske relationer mellem EU og Israel helt igennem skal gøres betinget af, at den internationale humanitære folkeret respekteres. Vi er således stadig modstander af afstemningen til støtte for Israels øgede deltagelse i fællesskabsprogrammer.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Gazastriben, hvor der opfordres til en øjeblikkelig våbenhvile i dette område.

Jeg mener, at dialog uanset de modstridende parter holdning er den eneste måde til at løse ethvert problem til det fælles gode.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Den beslutning, som Europa-Parlamentet vedtog i dag vedrørende situationen i Gaza, indeholdt ikke nogen fordømmelse af terroristorganisationen Hamas, som brød våbenhvilen i december og bruger civile som menneskeligt skjold. På trods af denne mangel i beslutningen mener jeg, at det er vigtigt at stemme for opfordringen til en våbenhvile i regionen, og jeg har derfor stemt for beslutningen.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) Situationen i Gazastriben er dybt beklagelig. Hundredvis af uskyldige civile er omkommet, og tusindvis står i øjeblikket dagligt ansigt til ansigt med døden. Ja, jeg accepterer Israels ret til at leve i fred. Ja, raketangreb hen over grænsen er uacceptabel og skal ophøre.

Men Israels reaktion er helt ude af proportioner og kan ikke støttes.

Israelerne har ikke respekteret det internationale samfund. De har bombarderet FN-lejren, de har angrebet skoler og børn. Dette er totalt uacceptabelt og skal ophøre. Vi skal øjeblikkeligt have en våbenhvile.

Jeg vil stemme for dette beslutningsforslag, fordi Europa-Parlamentet skal lade sin stemme høre, således at de uskyldige palæstinensere, der er fanget i Gaza, ikke vil blive glemt.

Israel har ret til at leve i fred. Men landet har ikke ret til at anrette formålsløs ødelæggelse og sprede død og ødelæggelse blandt uskyldige civile. Disse aktionsmidler betyder, at landet er blevet angriberen, ikke offeret.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Jeg har stemt ja til det foreliggende kompromisforslag, selv om det mangler den saft og kraft, jeg gerne havde set. Jeg er rystet og vred over det israelske flyvevåbens og landtroppernes voldsomme offensiv, der er helt ude af proportioner i et tæt befolket område.

Jeg føler mig solidarisk med og er bekymret over skæbnen og sikkerheden for de 1,5 millioner palæstinensere, der er fanget i Gaza, og for hvem det er umuligt at forlade Gazastriben, og over den humanitære situation for palæstinenserne på Vestbredden, som til trods for samarbejde fra de palæstinensiske nationale myndigheders side, ikke oplever nogen forbedring i deres levevilkår.

Det er uheldigt, at det i kompromisforslaget ikke nævnes, at det er problematisk at opgradere relationerne mellem EU og Israel. Jeg vil kraftigt opfordre Rådet til at stille opgraderingen af forbindelserne med Israel i bero, indtil alle parter har indgået en fuld og varig våbenhvile, og Israel giver uindskrænket adgang vedrørende humanitær bistand.

Relationerne mellem EU og Israel kan kun opgraderes, såfremt menneskerettighederne og den internationale humanitære folkeret bliver respekteret, den humanitære krise i Gazastriben og de besatte palæstinensiske områder bringes til ophør, og der gøres en ihærdig indsats for en omfattende fredsaftale og fuldstændig gennemførelse af interimassocieringsaftalen mellem EF og PLO.

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter beslutningen om Gaza og støtter opfordringen om en øjeblikkelig våbenhvile.

– Beslutningsforslag B6-0033/2009 (situation på Afrikas Horn)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemmer for dette beslutningsforslag. Situationen på Afrikas Horn er fortsat særdeles bekymrende. Problemerne og konflikterne er så sammenfiltrede, at EU konstant skal være opmærksom for at undgå en dramatisk forværring af situationen. Jeg mener ligesom resten af min gruppe, at situationen på Afrikas Horn kræver omgående og omfattende tiltag.

Som tidligere nævnt er de største vanskeligheder en følge af en lang række konflikter mellem de forskellige lande i regionen. Det er derfor absolut af grundlæggende betydning at arbejde med sikkerhedsforholdene og de mange dermed forbundne forhold, som f.eks. hvordan regeringsændringer skal overvåges. Regeringerne skal indtrængende opfordres til proaktivt at engagere sig i at forbedre menneskerettighederne.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *skriftlig*. – (FR) Afrikas Horn er for tiden plaget af selvforstærkende problemer:

- krig, både borgerkrige og regionale krige,
- manglende demokrati og frihed samt
- sult og fødevarekrisen.

Skibskapringer, der giver mindelser om en anden tidsalder, er blot det seneste resultat af dette kaos.

Stillet over for disse tragedier, som er ved at rive regionen fra hinanden og resulterer i blodsudgydelser, kan vi ikke blive ved med at tie eller hævde, at vi ikke kan gøre noget.

Det er nu, hvor det internationale samfund viser tegn på træthed over for en krise, der tilsyneladende ingen ende vil tage, at EU mere end nogensinde skal spille en ledende rolle.

Ved at iværksætte operation "Atalante" til beskyttelse af sårbare skibe og levering af fødevarehjælp til somaliske flygtninge har EU vist, vi kan finde reelle og effektive løsninger i akutte situationer.

Men EU skal også finde svar på de mere generelle politiske kriser i regionen.

EU skal etablere det regionale politiske partnerskab for fred, sikkerhed og udvikling på Afrikas Horn, som Udviklingsudvalget iværksatte, da dets betænkning blev vedtaget i april 2007.

Lad ikke Afrikas Horn blive et lovløst område, hvor der ikke sker nogen udvikling.

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Da det er min faste overbevisning, at Europa-Parlamentet ikke bør involvere sig i udenrigspolitik, har jeg stemt imod beslutningsforslaget i sin helhed. Dette betyder ikke i sig selv, at jeg mener, at alt i beslutningen er forkert eller uønsket. Tværtimod er der i betænkning også positive elementer, som jeg helhjertet ville støtte, hvis det havde været en erklæring fra f.eks. den svenske regering. Et eksempel på dette var der med sagen om den svensk-eritreiske journalist Dawit Isaak, som siden 2001 har siddet fængslet uden rettergang.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) EU's og det internationale samfunds chancer for at ændre de grundlæggende realiteter i Somalia er små. Dog er der en af konsekvenserne, skibskapringer, som er meget mere inden for vores rækkevidde. Vi skal ikke glemme, at skibskapring først og fremmest er en fremgangsmåde til at skaffe sig en indtægt for de befolkningsgrupper, der bor i den sydlige og mellemste del af Somalia. Denne indtægt anvendes derefter til at puste yderligere liv i de konflikter, der hærger landet og regionen.

En større tilstedeværelse af skibe i regionen kan have en positiv indflydelse på sikkerhedsforholdene i Somalia og således i regionen som helhed. EU skal derfor støtte de moderate elementer i den somaliske ledelse, som er stærkt engageret i stabilitet og fred i regionen. Bekæmpelse af skibskapringer er en mulighed, der står åben for EU, som har den nødvendige militære evne og kan bidrage ikke alene til genetablering af sikkerheden af en vital transitvej, men også til oprettelse af stabilitet og fred i regionen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for beslutningsforslaget om situationen på Afrikas Horn.

Den skrøbelige situation i denne del af Afrika betyder, at EU's institutioner skal indtage en resolut holdning. Derfor stemmer jeg for opfordringen til Rådet om at udnævne en speciel EU-repræsentant eller -udsending til Afrikas Horn. Etiopien, Eritrea, Somalia og Djibouti skal samarbejde, hvis landene ønsker at komme ud af det nuværende dødvande.

Derfor skal den eritreiske regering genoverveje sin nuværende manglende deltagelse i IGAD. Derfor skal Djibouti gøre sit yderste for at sikre bedre retlig beskyttelse af faglige rettigheder. Derfor skal Etiopien tilbagekalde proklamationen om registrering og regulering af civile organisationer og velgørende institutioner. Derfor skal Somalia standse en af de værste humanitære og sikkerhedsmæssige kriser i verden.

– Beslutningsforslag RC-B6-0028/2009 (Belarus)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Det ser endelig ud til, om end det stadig er en meget spag start, at Lukashenkos styre sender signaler om, at man er ved at åbne op over for det internationale samfund. Lad os tage dette til efterretning og hurtigt arbejde hen imod en fælles proces til forbedring af forbindelserne med dette land, som ligger så tæt på vores grænser. Imidlertid skal vi ikke rykke os en tomme vedrørende vores krav om respekt for menneskerettighederne og garantier for ytrings- og informationsfriheden. Billederne af undertrykkelsen af en række af oppositionens forsøg på fredelige demokratiske demonstrationer står stadig levende for mig.

Jeg vil desuden anmode om, at der gøres en større indsats for at aftale fælles regler om det følsomme emne med besøg af belarussiske børn hos værtsfamilier i EU i sommermånederne. Hvert år ændrer den belarussiske regering sin strategi i denne sag, og det fører ofte til meget vanskelige situationer, der har en negativ indvirkning, især på de selvsamme børn, som i forvejen er underprivilegerede på andre måder. De nuværende fremskridt hilses velkommen, men vejen er stadig meget lang. Vi håber, at hr. Lukashenko efter mange startvanskeligheder ønsker at gå ad denne vej, i det mindste delvist, sammen med os.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Belarus er fortsat i stor udstrækning uglest af EU på grund af præsident Lukashenkos autoritære styre. I de seneste fem år har Europa-Parlamentet to gange tildelt Sakharovprisen til belarussiske dissidenter, og andre har været blandt favoritterne. Dette viser en udtrykkelig anerkendelse af, at menneskerettighederne og de politiske frihedsrettigheder er undertrykt i Belarus.

Ikke desto mindre er der tegn på, at hr. Lukashenko langsomt begynder at interessere sig for Vesten. Situationen i Belarus er naturligvis fortsat alvorlig, men vi er nødt til at erkende, at en af måderne til at lokke Belarus i retning af EU er at anerkende og reagere på hr. Lukashenkos tilnærmelser. Det er kort sagt et spørgsmål om både pisk og gulerod.

Som en person med dybtgående interesse for de tidligere sovjetrepublikker i Centralasien ser jeg paralleller mellem denne region og Belarus. I denne beslutning lægges der ikke låg på kritikken af hr. Lukashenko, men der udstikkes en slags køreplan for, hvordan han kan normalisere forbindelserne med EU.

Vi skal ikke foregøgle os noget om Belarus og skal ikke tøve med at afbryde dialogen, såfremt situationen bliver forværret. Men med denne beslutning er der et vist håb om, at forbindelserne med tiden kan blive bedre, og derfor stemte jeg for beslutningen.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jeg har stemt for dette beslutningsforslag. Europa-Parlamentet glæder sig over, at restriktionerne på pressefriheden er blevet lempet noget i Belarus, og at nogle få politiske fanger er blevet løsladt. Det er dog også blevet påpeget, at andre dissidenter stadig sidder bag tremmer. For at forbedre forbindelserne anføres det i denne beslutning, at Belarus skal udvikle sig til et land uden politiske fanger, at regeringen skal garantere ytringsfriheden osv. Lovgivningen skal også ændres, og belarussere skal have bevægelsesfrihed.

Selv om alle er positivt stemt, vil jeg gerne stille følgende spørgsmål. Skulle Europa-Parlamentet ikke lade disse beslutninger gælde for lande, som Europa har nære forbindelser med? Kina ligger lige for, hvor menneskerettighedssituationen er mindst lige så rystende som i Belarus. Eller der det muligvis erhvervshensyn, som afholder os fra at gøre dette?

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Beslutningen ligger i forlængelse af en løbende og produktiv dialog med regeringen i Minsk og er udtryk for de betænkeligheder, som Europa-Parlamentet og de borgere, det repræsenterer, har ved menneskerettighedssituationen og ved udviklingen i Belarus generelt.

De belarussiske myndigheder har gjort nogle prisværdige fremskridt, men vi håber, at de vil indlede en demokratiseringsproces, og at der ikke blot er tale om en overfladisk gestus. Ordlyden i denne beslutning er tilstrækkelig bestemt, men også fint nuanceret, således at vi giver udtryk for vores tilfredshed med det første punkt samt vores bekymring over det andet punkt.

De aktuelle begivenheder i regionen understreger endnu en gang, hvor vigtigt det er, at der er gennemskuelighed i regeringen, og at regeringer har et demokratisk ansvar over for de borgere, de repræsenterer. De demokratiske værdier, som er blevet indført, er forbundet med stabilitet og udvikling for både samfund og markeder, herunder energimarkederne. Denne beslutning er et skridt i den rigtige retning i og med, at disse værdier atter bekræftes.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Relationerne mellem EU og Belarus afhænger af begge parter. Hvis der er en fælles god vilje, vil dialog være mulig, og det vil en passende naboskabspolitik og et østligt partnerskab også være. Partnerskab kan ikke bygge på forbud og ordrer, og derfor bifalder jeg Europa-Kommissionens seneste initiativ til forbedring af forbindelserne med Belarus. Objektivt set må vi indrømme, at Belarus også har gjort en masse for at fremme forståelsen. Eksempler på dette omfatter registrering af bevægelsen "For frihed", tilladelse til offentliggørelse og omdeling af oppositionsaviser og åbenhed over for initiativet med det østlige partnerskab. EU har større forventninger. Der er naturligvis gode grunde til dette, men der er også gode grunde til mange af Belarus' forventninger.

Der er brug for symmetri og forståelse mellem partnerne på mange områder. For eksempel kan man, eftersom vi opfordrer de belarussiske myndigheder til at ophøre med at udstede udrejsevisa til deres borgere, navnlig børn og studerende, undre sig over, at EU ikke træffer foranstaltninger for at forenkle og liberalisme visumreglerne for borgerne i Belarus. Disse problemer er især vigtig for dem af os, der bor i grænseregioner, som er forbundet med både kulturelle og familiemæssige bånd.

Ud over kulturelle anliggender og spørgsmålet om nationalitet er økonomien og samarbejdet på tværs af grænserne også vigtige punkter. Også her kan og skal Kommissionen og Rådet gøre mere.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den nuværende kontekst og de fremtidige forbindelser med Belarus udgør en udfordring for EU's udenrigspolitik. Visse signaler fra Minsk berettiger til at genoptage visse forbindelser. Alligevel er det dog klart, at energiområdet i den nuværende sammenhæng spiller en væsentlig rolle i forbindelse med, at processen drives fremad. Dette er forståeligt nok. Realitetssans er en et væsentligt element i udenrigspolitik. Imidlertid er det ikke sådan, at realitetssans kan, skal og må adskilles fra værdier og strategi. Fremme af demokrati i Belarus er et spørgsmål om både værdier og strategi. Denne opfattelse af, hvad der på mellemlangt og langt sigt er i Europas interesse, skal være et centralt punkt i denne nye fase af relationerne. Ellers kommer vi ind i et fremtidigt afhængighedsforhold, hvor værdierne kommer i anden række efter de kortsigtede strategier, og udfaldet vil blive dårligere.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne meddele, at jeg stemmer for beslutningsforslaget om EU's holdning i forhandlingerne med Belarus.

Det glæder mig, at den belarussiske udenrigsminister har bekræftet, at hans land har til hensigt at deltage i det østlige partnerskab sammen med andre østeuropæiske lande. Det er dog nødvendigt, at Belarus nøje overholder internationale sikkerhedsstandarder og krav ved bygning af et nyt atomkraftværk og overholder konventionen om nuklear sikkerhed.

Endelig beklager jeg, at Belarus er det eneste land i Europa, der fortsat har dødsstraf. Hvis man skal overveje en fremtidig udvidelse af EU, skal denne barbariske strafform afskaffes.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for EU's beslutning om Belarus, da jeg mener, at ethvert initiativ, der kan medvirke til at indføre mere demokrati i et hvilket som helst land i verden, er et positivt skridt.

Demokratiseringsprocessen i Belarus vil fremme respekten for borgernes rettigheder og frihedsrettighederne.

Denne beslutning hilses velkommen, da jeg håber, at der gennem denne foranstaltning vil være et stadigt stigende antal belarussiske borgere, som har nemmere adgang til at få visa til EU-stater, således at vi kan lære dem om vores værdier og traditioner. Jeg håber også, at Belarus i løbet af kort tid ikke længere har nogen politiske fanger eller personer, der holdes i husarrest.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det britiske Konservative parti støtter fuldt ud, at der er behov for, at den demokratiske opposition i Belarus involverer sig i processen med gradvis

genoptagelse af relationerne mellem EU og Belarus. I øjeblikket gør præsident Lukashenko, som er den lokale stærke mand, der styrer landet med autoritær hånd, tilnærmelser over for EU og distancerer sig fra Moskva, og denne proces skal vi tilskynde til ved at forbedre vores politiske forbindelser med Minsk.

Vi støtter også kravet til regeringen i Belarus om at håndhæve og respektere menneskerettighederne, hvilket er en vigtig del af processen i retning af at forbedre relationerne mellem EU og Belarus.

Af disse grunde og for at understrege den betydning, vi tillægger en demokratisk fremtid for Belarus, har vi valgt at støtte denne fælles beslutning. Vi ønsker også at gøre det klart, at for så vidt angår punkt 16 i denne fælles beslutning, er spørgsmålet om dødsstraf en samvittighedssag for medlemmer af det britiske Konservative parti.

– Beslutningsforslag RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for dette beslutningsforslag.

Srebrenica er et sår, der har efterladt et stort ar i Europas historie. De overlevende kan stadig skildre, hvordan der fra april 1992 til april 1993 var tusindvis af flygtninge, som i et forsøg på at redde sig fra de bosniske serberes indtrængen skjulte sig i kældre, garager og selv huse, der var blevet forladt af serberne; hvordan de kun havde rødder at spise; hvordan de var befængt med lopper; hvordan de forfrosne i den lange vinter i 1992 varmede sig ved at afbrænde dæk og plastflasker; og hvordan ligene af dem, der døde af sult og kulde, blev ædt af hunde. Sytten år efter massakren er der stadig hundredvis af døde, som ikke er blevet identificeret.

Jeg mener således, at indførelse af en mindedag vil sikre, at vi ikke glemmer, vil udtrykke solidaritet med familiemedlemmerne til ofrene for denne meningsløse massakre og vil mere afgørende puste nyt liv i vores politik om et Europa præget af fred, social retfærdighed og frihed i visheden om, at der kun kan opnås respekt for lighed gennem erkendelse af forskelle.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Denne beslutning minder os på tragisk vis om, at menneskets umenneskelighed mod mennesket ikke er noget, der endte med holocaust i Anden Verdenskrig. Det fortsatte i Europa med Srebrenica, og det fortsætter i dag i Gaza!

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jeg bakker op om den årlige mindedag for folkedrabet i Srebrenica, præcis fordi interventionen fra EU's og medlemsstaternes side havde skabt en falsk fornemmelse af sikkerhed, og som følge heraf kunne indbyggerne ikke flygte i tide. De, der går ind for militær intervention, vil ikke bryde sig om at høre denne kritik. Under mit indlæg i går aftes blev jeg midt i min tale afbrudt af formanden, muligvis på grund af den irritation, indholdet i mit indlæg skabte. Den sidste bid, som man næppe kunne høre, fordi formanden blev ved med at bruge sin hammer, harmonerer meget godt med den foreliggende betænkning.

Srebrenica er desuden et symbol på, at den optimistiske opfattelse af humanitær intervention og oprettelsen af sikre zoner slog fejl. Det skulle helt fra begyndelsen have været gjort klart, at en fremmed militær tilstedeværelse kun kunne give falske forhåbninger. Det fik Srebrenica til at være en operativ base vendt mod de serbiske omgivelser, samtidig med at det var uundgåeligt, at byen til sidst ville blive opslugt af selvsamme omgivelser.

Uden en nederlandsk hær i Srebrenica ville der ikke have været en krigssituation, og der ville ikke have været behov for hævn fra serbernes side. Ofrene er ikke kun anledning til, at Mladić og Karadžić skal bringes for retten, men også til at tænke over den fejlslagne militære intervention og på alle forsøgene på at skabe enighed i et etnisk opspiltet Bosnien.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Europa-Parlamentets fælles beslutning om Srebrenica er et forsøg på at fordreje historien og dække over ansvaret eller skubbe det fra sig vedrørende forbrydelserne begået af de amerikanske og europæiske imperialister, opsplitning af landet og den barbariske krig, som NATO med hjælp fra EU førte over for ofrene i det tidligere Jugoslavien.

Samtidig forsøger man med beslutningen at højne positionen for det foragtede amerikansk inspirerede Internationale Krigsforbrydertribunal i Haag, hvor imperialisterne ønsker at stille deres ofre for retten, og som allerede er blevet brugt til fysisk at eliminere Jugoslaviens leder Slobodan Milosevic.

Når man kalder begivenhederne i Srebrenica for den største forbrydelse efter Anden Verdenskrig og foreslår en mindedag i EU's medlemsstater, selv om der er stadig hersker alvorlig tvivl om, hvad der faktisk skete der, er det en grov forvanskning af historien, fordi den største forbrydelse efter Anden Verdenskrig og til dato i

Europa faktisk har været de amerikanske og europæiske imperialisters nedslagtning af befolkningen i Jugoslavien.

Det Kommunistiske Parti i Grækenland ønsker ikke at støtte vedtagelse af sådanne uacceptable beslutninger, navnlig på et tidspunkt, hvor vi alle er vidne til Israels daglige drab på hundredvis af børn og civile i Palæstina, som sker med støtte fra de selvsamme imperialistiske kræfter, der nu vender det blinde øje til, og det jugoslaviske folk var ikke part i den pågældende beslutning.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det sorte kapitel i Europas historie, den menneskelige evne til at afsløre det værste af sig selv, er ikke slut. Srebrenica og den forfærdelige tragedie, som udspillede sig der, er ikke alene det seneste eksempel på menneskelig grufuldhed. Hvis man ikke allerede vidste det, minder det også om, at ødelæggelse altid er mulig, at menneskets grundvilkår er en konstant kamp for fred, og at der ikke er noget af det, vi opnår, som varer varigt. Mindet om denne massakre, højtideligholdelsen af denne tragedie, er imidlertid også en hyldest fra det onde til det gode.

For os portugisere, der geografisk og kulturelt befinder os langt væk stederne for de største europæiske rædsler i det 20. århundrede, og som har en anden historie, er det endnu vigtigere at huske dem. Geografi og kultur gør, at vi har hver vores historiske baggrund, men de to ting gør ikke, at vores menneskelige grundvilkår er forskellige. Mindet om, hvad vi kunne have været vidne til, bør udgøre en væsentlig del vores arv.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for beslutningsforslaget om at indføre den 11. juli som en mindededag for ofrene for massakren i Srebrenica.

Den tragiske måned i juli 1995, hvor serbiske tropper anført af Ratko Mladić dræbte over 8 000 bosniere, griber os fortsat alle om hjertet. Den bedste måde, hvorpå man kan ære ofrene for grusomhederne i krigen i det tidligere Jugoslavien, er at indføre en mindededag, således at man husker, hvad der skete.

Vi må også anstrenge os yderligere og bringe yderligere ofre for at sikre, at de personer, der er skyldige i folkedrabet, bringes for retten (først og fremmest general Ratko Mladić) i respekt for de fædre, mødre, børn, brødre og søstre til de uskyldige ofre, der døde i disse år, og også i respekt for Europa, som ønsker at leve i frihed.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.35 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

10. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet(forhandling)

10.1. Iran: sagen om Shirin Ebadi

Formanden. – Næste punkt på dagordenen er fortsættelse af forhandlingen om fem beslutningsforslag om Iran.⁽¹⁾

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Forfølgelsen af nobelprismodtageren fru Shirin Ebadi er blot ét eksempel ud af mange på det, der sker i Iran i øjeblikket, og disse forfølgelser burde ikke komme som nogen overraskelse for os i betragtning af snæversynet hos det anakronistiske præstestyre i landet.

Og vi burde heller ikke blive overrasket over, at styret i Iran overhovedet ikke vil tage notits af denne beslutning. De vil grine ad den og smide den i papirkurven på nøjagtigt samme måde, som de har behandlet alle de

⁽¹⁾ Se protokollen.

foregående beslutninger fra Europa-Parlamentet. Og kan man fortænke dem i det? De ved, at vores beslutninger kun er ord, ikke handlinger, og i deres optik er de ikke det papir værd, de er skrevet på.

Hvis vi virkelig ønsker at være med til at skabe forandringer i Iran, skal vi sætte handling bag vores ord. Vi kan f.eks. fjerne PMOI fra vores liste over terrorister, eller vi kan sætte en stopper for lukrative kontrakter mellem EU's medlemsstater samt ansøgerlandene og Iran. Med et sådant initiativ kan vi være sikre på, at myndighederne i Teheran vil tage os alvorligt og vil tænke sig om to gange inden man fortsætter med at forfølge de borgere, der søger demokratiet.

Så for mig at se skulle vi have haft et yderligere beslutningsforslag med opfordring til regeringerne i visse EU-medlemsstater, som f.eks. Det Forenede Kongerige og Frankrig, samt ansøgerlandene, som f.eks. Tyrkiet, om at ændre deres hykleriske holdning over for Iran og begynde at tage reelt fat på problemet med det samme og effektivt.

Catherine Stihler, *forlagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Historien med Shirin Ebadi, der er advokat og vinder af Nobels fredspris, og som er den første muslimske kvinde og den første iraner, der modtager prisen, er sikkert velkendt for de fleste her i dag. Hun var den første kvindelige dommer i sit land, men blev tvunget til at tage sin afsked på grund af den iranske revolution.

Hun forsvarede iranske kvinders og børns rettigheder og kæmpede for at ændre skilsmisse- og arvelovene i Iran. Hun trodsede magthaverne og forsvarede religiøse minoriteter og deres rettigheder, og senest har hun været forsvarer for syv medlemmer af Bahá'í-trossamfundet, der var blevet arresteret kollektivt, og som bliver forfulgt ligesom mange andre troende i Iran. Men det er hendes arbejde for menneskerettighederne og hendes mod og beslutsomhed, som har gjort, at hun har vundet respekt hos alle her i Europa-Parlamentet.

Modigt grundlagde hun sammen med andre menneskerettighedsaktivister Center for Beskyttelse af Menneskerettighederne i Teheran. Formålet var at rapportere om krænkelse af menneskerettighederne i Iran, at yde advokatbistand til politiske fanger og at hjælpe deres familier. Imidlertid har myndighederne lige fra begyndelsen forsøgt at få kontoret lukket. Medarbejderne er blevet truet, fængslet og intimideret. Shirin Ebadi har personligt modtaget talrige dødstrusler, og det internationale samfund har i et godt stykke tid udtrykt sin bekymring for hendes sikkerhed. Og lige inden jul, da man på kontoret skulle til at fejre 60-års-dagen for verdenserklæringen om menneskerettighederne, fik de iranske sikkerhedsfolk så centret lukket.

Centret skal straks åbnes igen. Vi skal sætte Kommissionen, den højtstående repræsentant, det tjekkiske formandskab og vores egne medlemsstater under pres for at tage denne sag op og sørge for, at centret bliver åbnet igen.

Det er vanskeligt for os her i Europa-Parlamentet fuldt ud at fatte det mod, den taperhed og den styrke, der er nødvendig hos menneskerettighedsaktivister som Shirin Ebadi for at fungere i Iran og sætte sig op imod et diktatur. Det arbejde, som menneskerettighedsadvokater og -aktivister udfører, er imidlertid nødvendigt for at kunne kaste lys over, hvad der sker i Iran, og for at give f.eks. Alaei-brødrene håb. Arash og Kamiar Alaei er begge læger og hjælper dem, der har hiv og aids, og er blevet anklaget for at samarbejde med fjenden, når de jo bare har forsøgt at hjælpe de syge.

Jeg håber, at Centret for Menneskerettigheder bliver åbnet igen, og at Europa-Parlamentet vil gøre alt, hvad der er muligt, for at hjælpe Shirin Ebadi. Som medmennesker er hendes kamp immervæk også vores kamp.

Jean Lambert, *forlagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Efter min opfattelse er det vigtigt, at vi støtter menneskerettighedsforkæmpere, uanset om vi tror, at regeringer vil lytte til os eller ej. Folk har ofte sagt til os, at de fatter ekstra mod ved, at røster udefra anerkender den trussel, de er udsat for.

Som tidligere nævnt er dette en alvorlig sag, fordi et angreb på en så internationalt anerkendt forkæmper for menneskerettighederne signalerer, at folk, der sætter spørgsmålstejn ved staten eller udøver deres grundlæggende rettigheder, som f.eks. retten til religionsfrihed, ikke kan føle sig sikre. Så de må indordne sig under staten eller tage konsekvenserne.

Shirin Ebadi selv har flere gange modtaget dødstrusler, ikke mindst fordi hun har været forsvarer for de syv ledere af Bahá'í-trossamfundet i Iran, som selv bliver udsat for alvorlig forfølgelse. Der har i det seneste døgn været yderligere anholdelser af folk, som har arbejdet sammen med hende, og faktisk også andre medlemmer af Bahá'í-trossamfundet.

Når vi kigger på, hvad vi gør her, er vi også nødt til at indse, at vi faktisk ser en ændring i anerkendelsen af menneskerettighederne i visse regeringer i hele verden, og at dette har en indvirkning på lande, som EU samarbejder med. De føler nu, at de ikke behøver at lægge så megen vægt på menneskerettighederne, fordi de kan handle og samarbejde med lande, som egentlig er ligeglad med menneskerettighederne. Efter min opfattelse er det derfor endnu vigtigere for os at sikre, at vi forsøger at værne om disse standarder, og at vi som tidligere nævnt undlader at øge samhandelen med lande, som bekymrer sig uendelig lidt om menneskerettighederne, men gør os en kraftanstrengelse for at støtte dem, der arbejder for menneskerettighederne, og de demokrater, der gør modstand mod de udemokratiske kræfter.

Tunne Kelam, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Situationen for iranske borgere, der lever under mullahernes undertrykkende diktatur, er foruroligende og er siden 2005 blevet forværret på samtlige områder. Jeg opfordrer således kraftigt Kommissionen til at fortsætte med at følge menneskerettighedssituationen der og at fremlægge en omfattende rapport om situationen i første halvdel af dette år.

Vi protesterer i dag mod chikanen mod vinderen af Nobels fredspris, Fru Shirin Ebadi og hendes Center for Beskyttelse af Menneskerettighederne. Man har ofte spurgt, hvad resultatet så er af disse protester. Dette spørgsmål skal også rettes til Rådet og Kommissionen.

Det iranske styre er potentielt den største trussel mod verdensfreden og retsstatsprincippet. Efter al sandsynlighed vil Teheran i den nærmeste fremtid have atomspræghoveder, og landet har allerede de missiler, der skal til for at affyre dem. Iran er også storeksportør af terrorisme til f.eks. Irak, og landet støtter Hizbollah og Hamas.

Samtidig håber EU stadig på at påvirke dette diktatur via kompromiser og har indtil for nylig hjulpet terroriststyret i Teheran med at binde de vigtigste demokratiske oppositionskræfter på hænder og fødder, idet man ironisk nok mente, der var tale om en terroristorganisation.

Så vi har brug for et klart og overbevisende standpunkt, for så vidt angår menneskerettighederne, og også at prioritere menneskerettighedssituationen i Iran højt ved forhandlinger med Teheran.

Erik Meijer, *forslagsstiller*. – (NL) Hr. formand! Hr. Matsakis har ret. Forfølgelsen af Shirin Ebadi er ikke en isoleret hændelse. Blandt styrets kritikere havde hun i flere år en privilegeret position. Oprettelsen af Centret for Menneskerettigheder skabte det indtryk, at tingene slet ikke var så ringe endda i Iran.

De fleste af ofrene for præstestyret i Iran er ukendte. Afvigende politiske holdninger, protester på vegne af diskriminerede etniske og religiøse minoriteter, homoseksualitet og kampen mod underprivilegerede kvinders stilling er alt sammen årsager til, at man bliver spærret inde eller myrdet. Mange ting, som vi tager for givet i Europa, kan koste én livet i Iran. Nogle af ofrene bliver i nærværelse af store menneskemængder hængt i høje kræner til skræk og advarsel.

Omverdenen, herunder Europa, er desuagtet ikke særlig interesseret i denne forfærdelige situation og den måde, hvorpå dette kan bringes til ophør. Den internationale opmærksomhed har det med at være rettet mod andre ting. Selv om det internationale samfund gerne så Irans militære magt begrænset og ville standse anvendelsen af atomenergi, lægger man hovedsagelig vægt på, at man fortsat får leveret olie og opretholder og/eller udvider de gode handelsforbindelser.

Som følge heraf har Iran været under konstant trussel om krig, hvorimod der ikke er blevet udtrykt kritik af den manglende overholdelse af menneskerettighederne. Det fører endda til en situation, hvor man køber sig til samarbejde med det iranske styre ved konstant at anbringe de vigtigste eksiloppositionsgrupper på EU's liste over terrorister. Vi skal sætte en stopper for denne bizarre situation, hvor der efter hver retsafgørelse, hvor denne placering på listen over terrorister erklæres for ulovlig, træffes en ny, identisk beslutning i Rådet på vegne af EU.

I modsætning til de fleste andre ofre for forfølgelse i Iran er Shirin Ebadi ikke anonym, men internationalt kendt og respekteret. Indtil videre har nobelprisvinderens status til tider sikret hende en begrænset grad af frihed. Det forhold, at denne status nu er ved at være slut, indikerer, hvor nødvendigt det er med international støtte til de kræfter, der vil forandre tingene.

Bernd Posselt, *for PPE-DE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand! Mit kontor i München ligger i en gade, hvor der bor mange kristne armeniere fra Iran. De er medlemmer af et af de allerældste kristne samfund i verden og er samtidig patriotiske persere. Dette viser, at der i Iran/Persien er en ældgammel tradition for at være tolerant, ikke alene over for forskellige religioner, men også over for de mange folkeslag, der udgør det store imperium.

Det går stik mod den iranske/persiske ånd at styre landet på en så intolerant måde, som mullaherne gør. Det går stik mod de bedste, mest ædle traditioner i et af de allerældste lande på jorden. Det er derfor i det iranske folks interesse fremover, at vi mere klart fordømmer disse overgreb.

Fru Shirin Ebadi, der med stor personlig risiko har fordømt disse overgreb, og som vandt Nobels fredspris som følge deraf, gør fortsat dette på vegne af alle etniske grupper og alle religiøse samfund. Vi kan ikke tolerere en sådan rædselsfuld, modbydelig forfølgelse af fru Ebadi. Hun har brug for vores solidaritet. Jeg appellerer derfor til Rådets tjekkiske formandskab om, at man også i denne sag gør brug af sin sunde menneskerettighedspolitik.

Józef Pinior, for PSE-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Først og fremmest vil jeg gerne gøre opmærksom på, at repræsentanten for det tjekkiske formandskab har været fraværende under denne forhandling. Dette beklager jeg meget, da Den Tjekkiske Republik er arvtager til den demokratiske tradition i hele Central- og Østeuropa om kampen for menneskerettighederne. Jeg gentager, at det er dybt beklageligt, at der ikke er nogen repræsentant for det tjekkiske formandskab, som deltager i denne forhandling, selv om andre rådsformandskaber, som f.eks. det tyske formandskab, altid har sendt en repræsentant.

Vi drøfter i dag menneskerettighederne i Iran, der er et vigtigt land i Mellemøsten og et land, som vil have en afgørende betydning for den politiske situation i regionen. Den iranske regering bør derfor så meget desto mere være forpligtet til helt og aldeles at respektere menneskerettighederne og de internationale standarder inden for den humanitære folkeret.

Vi forsvarer nobelprisvinderen Shirin Ebadi og opponerer mod myndighedernes seneste aktioner og den regeringskampagne, der har til formål at vende den offentlige mening mod Shirin Ebadi. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på yderligere anholdelser af universitetsstuderende i Shiraz, idet der i denne uge, mens Europa-Parlamentet har haft møde i Strasbourg (helt præcist den 12. januar), er blevet anholdt yderligere seks personer. Vi skal forsvare den iranske studenterbevægelses uafhængighed. Jeg vil desuden gerne fremhæve den undertrykkelse og chikane, der finder sted, af læger, som er involveret i aidsforskning.

Ud af alt dette kan man kun drage én konklusion, nemlig at Europa-Kommissionen og hele Den Europæiske Union nøje skal holde øje med menneskerettighedssituationen i Iran.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! I Iran, hvor de fundamentalistiske principper støttes af en stor del af samfundet, bliver aktiviteterne i alle demokratiske institutioner, som er baseret på andre kulturelle læresætninger, mødt med en del modstand og intolerance. Dette er den typiske situation i Iran.

Selv om de politikere, der er ved magten i Iran, for at forbedre deres image måske skriver under på nogle forpligtelser som følge af internationale aftaler, er den daglige virkelighed meget anderledes. Sagen med Shirin Ebadi, vinderen af Nobels fredspris og direktør for Center for Beskyttelse af Menneskerettighederne, kan måske tjene som et eksempel. Når hendes aktiviteter er udsat for grov chikane, skyldes det, at den herskende klasse, der er bange for at miste sin status og ikke kan holde justits med de fundamentalister, som er involveret i antidemokratiske aktiviteter, er svag. Vi støtter beslutningen. Efter min opfattelse skal der tages mere radikalt fat på dette område.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! I Iran har man muligvis de dårligst dokumenterede tilfælde af menneskerettighedskrænkelser i hele det internationale samfund. I øjeblikket er der ikke noget tegn på, at situationen bliver bedre. I den sammenhæng er forfølgelsen af fru Shirin Ebadi en meget alvorlig sag, og det samme gælder for den allerede nævnte situation med de seks studerende.

Det er opmuntrende, at der på initiativ fra flere politiske grupper er blevet foreslået en række beslutninger om dette emne. Jeg tror dog, at den beslutning, der er fremsat af Det Europæiske Folkeparti opfylder vores forpligtelse med hensyn til at forsvare menneskerettighederne meget bedre. Som borger i et land, der for kort tid siden har oplevet både et totalitært styre og ytringsfrihed garanteret af et demokratisk styre, kan jeg ikke andet end have forståelse for denne kvindes sag og hendes kamp for menneskerettighederne, og jeg er sikker på, at dette anliggende vil blive taget i betragtning.

Denne konstruktive kritik kan kun bidrage til bedre relationer mellem EU og Iran.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil ikke alene gerne støtte denne beslutning, men især støtte holdningen hos alle de venner af et frit Iran, der ligesom bl.a. hr. Matsakis har følt det vigtigt at fremhæve, at det vigtigste spørgsmål er eftergivenhedspolitikken over for det iranske styre. Det er en politik, hvor olie og erhvervskontrakter er vigtigere end principper.

Helt fra starten var det en skandale, at "People's Mujahedin of Iran" blev anbragt på listen over terroristorganisationer. Den handling gjorde det, som var et usædvanlig vigtigt reelt problem, til et spørgsmål om politik, der er det modsatte, og dette svarer til at gøre en tjeneste for dem, der faktisk har terrorisme som politik.

Jeg vil derfor atter kraftigt opfordre Rådet til straks at bringe denne situation til ophør og fjerne "People's Mujahedin of Iran" fra listen over terroristorganisationer.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Hr. formand! Zbigniew Brzeziński beskriver den nye bue af ustabilitet, der strækker sig fra Egypten til Pakistan, som den vigtigste trussel mod global stabilitet og de fremtidige perspektiver for global udvikling. Ifølge ham er det vigtigste land i denne bue, dvs. en slags hjørnesten, Iran. Hvis vi ikke løser problemet med Iran, hvis vi ikke sikrer, at det bliver et forudsigeligt og demokratisk land, vil det være meget vanskeligt at forestille sig at kunne udrydde den fare, som hr. Brzeziński taler om.

Vi kan imidlertid ikke indføre demokrati eller stabilitet i Iran. Iranerne selv skal gøre det. Og med iranere mener jeg de mennesker, der bor i selve Iran, som f.eks. fru Ebadi, samt iranske udvandrere, som f.eks. Miriam Rajavi. Det er derfor vigtigt at støtte præcis disse demokratiske bevægelser og endelig at erkende, at Mujahedin ikke er en terroristorganisation.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Ironisk nok svarer situationen i Iran til situationen i Gaza, da Hamas blev valgt, dvs. at regeringen er blevet valgt af folket.

Dette er et problem for os, da vi ikke kan stille meget op. Der skal ske ændringer i Iran. Vi kan kun sige vores mening over for hele verden og sende et budskab til Iran, dvs. at vi fordømmer krænkelse af menneskerettighederne og manglen på demokrati, uanset om magthaverne kan lide det eller ej. I det aktuelle tilfælde vil ord muligvis tjene som vores våben og samtidig yde støtte til de mennesker i Iran, der kæmper for reel frihed, hvilket jeg håber de vil opnå.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Europa-Kommissionen holder nøje øje med, hvordan situationen for fru Shirin Ebadi udvikler sig, og anser truslerne mod hende og hendes kolleger efter ransagningen på deres kontor i Teheran den 29. december for uacceptable. Ransagningen af kontoret er den seneste i en række intimiderende handlinger, der er rettet mod fru Ebadi, og som f.eks. har omfattet lukningen i december af Center for Beskyttelse af Menneskerettighederne, som er en organisation, hun var leder af.

Europa-Kommissionen støttede derfor fuldt ud det franske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union i forbindelse med forelæggelsen af to erklæringer om fru Ebadi's sag den 31. og 22. december sidste år. Kommissionen understreger navnlig, at de iranske myndigheder skal opfylde deres internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet, især retten til fredeligt at forsamles som anført i international konvention om civile og politiske rettigheder. Iran har undertegnet og ratificeret denne konvention, og dermed skal landet gøre det muligt, at Center for Beskyttelse af Menneskerettighederne genåbnes, og centret skal have den juridiske status, man i mange år har bedt om.

I 2009 vil Kommissionen ligesom tidligere benytte enhver mulighed for at lægge pres på de iranske myndigheder om at yde fru Ebadi og andre menneskerettighedsforkæmpere (enkeltpersoner eller organisationer) beskyttelse og at gøre det muligt for dem fortsat at være aktive i landet uden indblanding i deres lovlige aktiviteter.

Som bekendt sætter problemerne med kernekraft og menneskerettigheder i høj grad en grænse for vores aktiviteter i Iran. Kommissionen vil i 2009 desuagtet fortsat samarbejde på områder af fælles interesse, navnlig ved bekæmpelse af narkotikahandel. Det er også lykkedes for os at opretholde en række programmer, der støtter menneskerettighederne og god offentlig forvaltning, f.eks. et projekt til støtte for børns rettigheder i samarbejde med UNICEF og projekter til støtte for en retsreform.

Vi følger også op på initiativer, der har til formål at styrke samarbejdet og udvekslingsprogrammerne inden for uddannelse og kultur – udvekslinger inden for rammerne af Erasmus Mundus-programmet, besøg i Bruxelles for nylig af flere iranske journalister eller udsendelse i Persien af de fjernsynsprogrammer, som Kommissionen ønsker at få vist inden årets udgang. Det er på trods heraf klart, at vores forbindelser ikke vil kunne udvikle sig normalt, medmindre menneskerettighedssituationen i Iran forbedres markant.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted

efter forhandlingerne

10.2. Guinea

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks beslutningsforslag om situationen i Guinea.⁽²⁾

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Guineas historie har været præget af mange problemer, og flere europæiske lande har på den ene eller anden måde været involveret i landets tragiske fortid. Landet blev overtaget af portugiserne i det 15. århundrede, og borgerne blev udsat for europæernes slavehandel i det 16. århundrede og fremefter. I 1890 blev det koloniseret af Frankrig, og efter landets uafhængighed i 1958 blev der knyttet tætte bånd til Sovjetunionen. Perioden efter kolonistyrer var i vid udstrækning domineret af præsidenters totalitarisme, hvor herskerne blev bakket op af landets ganske vist ret primitive hær.

Guinea er, selv om det fra naturens side er meget rigt på mineralforekomster, bl.a. jern, aluminium, guld, diamanter og uran, ikke desto mindre et af de fattigste lande i verden. Mineralerne udvindes af virksomheder fra Rusland, Ukraine, Frankrig, Storbritannien, Australien og Canada.

Det er velkendt, at landet er præget af udbredt korruption blandt embedsmænd, og regeringerne i de lande, hvor disse virksomheder hører hjemme, virker ikke til at bekymre sig særlig meget om, hvordan befolkningen i Guinea har det, og begyndte først at beklage sig over den forfærdelige menneskerettighedssituation i landet, da deres økonomiske interesser blev ødelagt eller truet.

Hvorom alting er, er der nu endnu en diktator ved magten i Guinea, en ung juniorhærofficer ved navn kaptajn Camara. Han står i spidsen for en junta, som har lovet at befri landet for korruption og at forbedre levestandarden for de 10 millioner indbyggere. Til dette formål blev der nedsat et 32 mand stort Nationalråd for Demokrati og Udvikling til at styre landet.

Jeg har ingen anelse om, hvorvidt kaptajn Camara mener det alvorligt, eller hvorvidt det vil lykkes for ham at forbedre forholdene i Guinea. Men én ting er sikker, og det er, at tingene ikke kan blive værre end de har været i de seneste 20-30 år, hvor Europa og resten af verden har haft det fint med at læne sig tilbage, kigge og nyde fordelene ved mineraludvindingen i Guinea. Så selv om jeg i teorien er mod militærdiktaturer, kan jeg kun håbe på, at landet efter kort tid vil overgå til demokrati.

Jean-Pierre Audy, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand, hr. Špidla, mine damer og herrer! Den 22. december 2008 døde præsidenten for Republikken Guinea, Lanzana Conté, i en alder af 74 år. I løbet af natten mellem den 22. og 23. december havde hans nærmeste slægtninge travlt med at arrangere interimperioden samtidig med, at der gik rygter om statskup.

Var de i dette øjeblik oprigtige disse mænd, der styrede et land, der af Transparency International er vurderet til at være et af de mest korrupte i verden, og som byggede på et retsstatsprincip og et demokrati, som faktisk aldrig har eksisteret? Var de i dette øjeblik bevidste om, hvordan general Lanzana Conté for 24 år siden tog magten, da manden, der stod fadder til selvstændigheden i 1958, den marxistiske præsident Sékou Touré, døde i 1984? Var de i dette øjeblik ved at overveje, om en simpel officer, der var ansvarlig for indkøb af brændstof til hæren, ville kunne tage magten? Var de i dette øjeblik ved at fortryde, at de ikke havde arbejdet hårdt nok på at etablere et sandt retsstatsprincip og reelt demokrati, som kunne have gjort, at dette betydningsfulde valg var blevet organiseret i løbet af 60 dage som fastsat i forfatningen?

Hvis de faktisk fortrød noget skulle kaptajn Moussa Dadis Camaras og hans venners følelser i løbet af få timer ændre sig til anger. Den efterfølgende onsdag, den 24. december, erklærede den ukendte kaptajn sig selv for præsident af republikken, han blev tiljuble af tusindvis af guineanere, og den 25. december gjorde han et stort nummer ud af den tillidserklæring, han havde fået fra den civile regering, som var enig i hans ultimatum. Han lovede at bekæmpe korruption og at organisere et valg inden 2010. Han udpegede en pæn og hæderlig mand som premierminister, en i Egypten bosiddende tjenestemand i en international organisation. Han kunne glad fortælle, at der ikke var nogen i Guinea, der fordømte ham, fordi både de politiske oppositionspartier og civilsamfundet accepterede situationen.

Skal statskuppet fordømmes under disse omstændigheder? Ja, vi er nødt til at fordømme det! Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, som jeg har den ære at

⁽²⁾ Se protokollen.

tale på vegne af, fordømmer dette statskup, selv om vi ikke er naive. Vi ved, at der aldrig findes nogen simple politiske løsninger, når et land med en fortid som diktatur skal udvikles. Vi opfordrer Dem til at stemme for den fælles beslutning fra de seks politiske grupper.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Hr. formand! Den 15. februar 2007 drøftede vi statsvolden udøvet af diktator Lansana Conté i Guinea som en hastesag. Denne diktator kom til magten efter et statskup i 1984 og har været ved magten lige siden. Han anså landet for at være sin egen private ejendom, som var af særlig betydning på grund af de naturlige forekomster af guld, jern og bauxit. De fleste partier deltog ikke i det valg, der blev kontrolleret af ham, og den officielle opposition, som midlertidigt var repræsenteret i Europa-Parlamentet, blev senere tvunget til at rejse hjem.

Som følge deraf blev fagforbundene CNTG og USTG de vigtigste kræfter i kampen for demokrati. Præsidentens sikkerhedsstyrke, anført af diktatorens søn, reagerede på protestmødet den 22. januar 2007 ved at slå 59 mennesker ihjel og såre 150.

Dette rædselsstyre fik en uventet ende, da diktatoren døde i december sidste år. Juntaen hentede en bankchef frem som den næste premierminister. Spørgsmålet er nu, hvad det præcist er, den militærjunta, som efterfølgende overtog magten, har givet plads til. Er dette et skridt mod demokrati og ligestilling for alle indbyggerne, eller vil dette nye statskup bane vejen for en ny diktator, som endnu en gang hovedsagelig er interesseret i landets naturressourcer og udsigten til at kunne fylde sine egne lommer?

Reaktionen fra omverdenen er præget af forvirring. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater, ECOWAS, har fordømt det seneste statskup. Den nigerianske præsident roser den afdøde diktator, men kræver dog heldigvis en hurtig overdragelse af magten til en demokratisk valgt regering. Frankrig og Senegal lægger også pres på, for at der skal afholdes valg inden et år.

Min gruppe har gennem årene altid støttet krav fra Guineas demokratiske opposition, som stadig ser ud til at være sat ud af spillet. Vi fordømmer ikke magtskiftet, men vi fordømmer en eventuel videreførelse af udemokratiske forhold. Der er endnu ikke nogen grund til at straffe eller isolere Guinea, men vi skal minde de nye ledere om, at deres tid i rampelyset kun kan blive meget kort. Dette land har ikke brug for endnu en diktator, men genoprettelse af demokrati.

Filip Kaczmarek, for PPE-DE-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Tiden er heldigvis løbet fra den opfattelse, at man kun kunne vælte en regering i Vestafrika ved hjælp af et militærkup. Mens der i lande, som grænser op til Guinea, dvs. Sierra Leone, Elfenbenskysten, Senegal og Liberia, sker en politisk optøning, militærstyrer falder, og nye demokratier spirer frem, hænger Guinea fortsat fast i fortiden. Den afdøde præsident Conté tog selv magten ved et militærkup, og der er en déjà-vu-fornemmelse ved situationen. Bare 24 timer efter, at præsidentens død blev offentliggjort, tog militæret magten i Guinea og satte forfatningen ud af kraft.

Den eneste gode nyhed er, at statskuppet er blevet fordømt af andre afrikanske stater og af Den Afrikanske Union. Desuden skal EU's støtte til Guinea utvivlsomt knyttes til genindførelse af konstitutionel orden og udskrivning af præsidentvalg hurtigst muligt. Uafhængige internationale organisationer skal observere valgprocessen og overvåge, om valget går rigtigt til. Hvis kaptajn Camara bare har det mindste ønske om at blive en guineansk Obama, skal korruptionen og fattigdommen i landet nedbringes markant.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Dagen efter præsident Lansana Contés død, den 23. december 2008, tog en militærjunta, anført af kaptajn Camara, magten i Guinea, satte forfatningen ud af kraft og suspendede retten til politisk aktivitet samt opløste regeringen. Juntaen har erklæret krig mod korruption, og hensigten er at holde præsidentvalg inden december 2010, selv om det i den tidligere lovgivning var fastlagt, at der skulle afholdes valg 60 dage efter en præsidentembedsperiodes ophør.

Alligevel kan man ikke undgå at bemærke, at befolkningen i Guinea støtter den nye regering. Den 29. december suspendede Den Afrikanske Union Guineas medlemskab, hvilket giver landet seks måneder til at genindføre konstitutionel orden. Europa-Parlamentet skal opfordre den guineanske regering til at genindføre civilret og at afholde et demokratisk præsidentvalg hurtigst muligt. Jeg håber, at Europa-Kommissionen vil give humanitær bistand til civilbefolkningen og indlede en dialogproces med regeringen i Guinea.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Præsident Lansana Conté var arketypen på en afrikansk stærk mand, en korrupt diktator, som styrede befolkningen i Guinea med jernhånd. Faktisk har Guinea aldrig nydt godt af sandt demokrati i de ca. 50 år, landet har været selvstændigt.

Lansana Contés død frembød en mulighed for Guinea til at vende et blad, men ethvert håb om en overgang til ægte demokrati blev udslukket ved militærkuppet. Forudsigeligt nok har Den Afrikanske Unions reaktion på statskuppet været beklageligt afdæmpet. AU kan ikke forvente at blive taget alvorligt på internationalt plan, når man fortsat snakker udenom og trækker tingene i langdrag. Hvorfor skal vi i Vesten strække os så vidt for at gøre noget ved dette problem, når regeringerne i Afrika tilsyneladende er så ligeglade?

EU skal overveje at påberåbe sig bestemmelserne i Cotonouaftalen om sanktioner. Kaptajn Camara og kuplerne bliver nødt til at forstå, at EU forventer visse grundlæggende standarder med hensyn til styreform til gengæld for handels- og bistandsrelationer. Guineas eneste vej til velstand er gennem en demokratisk civilregering.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Vi har her endnu et tilfælde, hvor en gruppe officerer har taget magten. Militærjuntaer opfører sig nogenlunde ens. Først sker der arrestationer, derefter sættes forfatningen ud af kraft, og senere meddeler man, at der vil blive udskrevet demokratiske valg. I det aktuelle tilfælde skal valget afholdes om ca. to år. Imidlertid begynder officererne i praksis at udøve magt og konstaterer, at de godt kan lide det. Dette fører efterfølgende til social undertrykkelse og opstand såvel som krænkelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper. Vi har god grund til at have en mistanke om, at det samme kunne ske i Guinea, selv om vi alle håber, at tingene vil være anderledes denne gang, at begivenhederne vil udvikle sig til det bedre, og at resultatet vil være mere positivt.

Efter min opfattelse, lægger meddelelsen fra Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater og Den Afrikanske Union om, at de har suspenderet Guineas deltagelse i deres arbejde, et vist pres på landet og appellerer til almindelig sund fornuft. Jeg mener, at EU og således også Europa-Kommissionen set i lyset af den sociale situation, dvs. den konstant faldende indkomst pr. indbygger, også skal træffe passende og velovervejede, men også modige, foranstaltninger for at sikre, at dette land hurtigst muligt vender tilbage til det normale, både til gode for dets befolkning og for at forhindre folkedrab og krænkelse af menneskerettighederne.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand, hr. kommissær! I dag drøfter vi statskuppet i Guinea, som er et af de mest korrupte lande i Afrika. Desuden er den sociale og økonomiske situation i Guinea bestemt ikke misundelsesværdig, og befolkningslevestandard er særdeles barsk, idet der er mangel på basisfødevarer, menneskerettighederne overtrædes helt åbenlyst, og alt dette skaber et miljø, som næsten indbyder til en magtovertagelse med ulovlige midler.

På den anden side ved vi udmærket, at magtovertagelser ved hjælp af militærkup er blevet en tradition i Guinea. Der blev ikke udskrevet parlamentsvalg, da Nationalforsamlingens mødeperiode udløb for to år siden. Alt dette vækker uden tvivl bekymring i det internationale samfund. I ethvert land fører en sådan situation før eller siden til oprør, ustabilitet og ofte også blodsudgydelser.

Derfor tilslutter jeg mig fuldt ud den beslutning, vi forhandler, og hvor vi indtrængende opfordrer til, at der bliver organiseret parlamentsvalg og præsidentvalg, at de internationale standarder bliver overholdt, og at Den Afrikanske Union og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater yder hjælp. Desuden skal der inden valget gives garanti for presse-, ytrings- og forsamlingsfrihed, for ellers bliver valget en farce.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Statskuppet i Guinea har fulgt samme mønster som de fleste lignende statskup i Afrika og på andre kontinenter. Det fandt sted umiddelbart efter, at præsident Conté, som kom til magten efter et statskup 24 år tidligere, døde. Den økonomiske og politiske situation i dette yderst fattige land ansporer folk til at protestere. Disse protester bliver derefter dysset ned af militæret, som konsoliderer en korrupt regering og opdelingen af landet i de, der har det godt, og de, der dør af sult.

Den kendsgerning, at Den Afrikanske Union og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater har suspenderet relationerne med juntaen, er i dette tilfælde et positivt træk. Pres udefra kan måske tvinge juntaen til at udskrive demokratiske valg. Det, man kan lære af denne situation, er, at Den Afrikanske Union for at kunne støtte udviklingen af demokrati i Afrika har brug for en handlingsplan, hvormed man kan forhindre statskup, som resulterer i enorme tab for borgerne i denne fattige region i verden. Jeg støtter derfor denne beslutning.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Nyheden tidligt den 23. november 2008 om, at den guineanske præsident, Lansana Conté, var død, blev flere timer senere efterfulgt af et militærkup anført af en junta, der oprettede et Nationalråd for Demokrati og Udvikling, og som erklærede, at forfatningen var sat ud af kraft, og at regeringsinstitutionerne var opløst.

Europa-Kommissionen støtter helhjertet erklæringen fra EU's formandskab, hvor man fordømmer denne voldelige magtovertagelse og opfordrer myndighederne i Guinea til hurtigst muligt at vende tilbage til en civil, konstitutionel og demokratisk regering. Den positive modtagelse, som militærstyret fik af den guineanske offentlighed, navnlig af de politiske partier og fagforeningerne, viser klart, at den guineanske befolknings levestandard er forværret så meget, at selv et militærkup ses som en forandring til det bedre og som en begivenhed, der giver anledning til optimisme for fremtiden. Det viser også, at det tidligere styre havde mistet den guineanske befolknings tillid i en sådan grad, at man foretrak, at det var militære enheder frem for embedsmænd, der overtog regeringsmagten.

I denne situation præget af forvirring er det vigtigt at se positivt på de hurtige og effektive initiativer, som blev taget af Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) og dets formand, hr. Chambas, såvel som den fasthed og beslutsomhed som Fællesskabet og Den Afrikanske Union, der har suspenderet Guineas medlemskab i deres organisationer og har fordømt den voldelige magtovertagelse, har udvist. Kommissionen er besluttet på at støtte den indsats, som ECOWAS og Den Afrikanske Union gør, og at støtte deres forsøg på at gøre det muligt snarest at vende tilbage til en civil, konstitutionel og demokratisk regering ved frie og gennemskelige valg.

Den udfordring, det internationale samfund står over for i de følgende måneder, er at støtte Guinea i forbindelse med landets overgang til demokrati og ved at organisere frie og demokratiske valg til en lovgivende forsamling og en præsident.

I marts 2004 efter et valg, hvor man ikke overholdt de demokratiske principper, og hvor grundlæggende elementer i Cotonouaftalen blev overtrådt, besluttede vi jo at indlede høringer mellem Guinea og EU i henhold til artikel 96 i aftalen. Der blev opnået fremskridt på følgende områder: parlamentsvalg til afholdelse i 2006, medieliberalisering, valgsystemændringer til effektivisering sammen med regeringen og oppositionen samt forbedringer af de makroøkonomiske rammer.

Vi er ikke ved at miste håbet. Vi tror helt bestemt, at valgprocessen, som blev påbegyndt i oktober sidste år, med succes kan genoptages. Og på onsdag tager en fælles mission fra formandskabet og Kommissionen på besøg i Guinea. Missionen omfatter grupper fra ECOWAS og Den Afrikanske Union, og formålet er at vurdere situationen i landet og at foreslå passende foranstaltninger til støtte for Guinea i forbindelse med landets overgang til demokrati.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

10.3. Pressefrihed i Kenya

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks beslutningsforslag om pressefrihed i Kenya.⁽³⁾

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Pressefrihed er synonym med ytringsfrihed og demokrati. Dette gælder naturligvis ikke på den mest ønskelige måde i vores samfund, hvor det ikke er uhørt, at der findes mediebaroner, og at der sker indblanding i mediernes virke fra regeringers og politiske partiers side, men tværtimod er et ganske iøjnefaldende fænomen i en række vestlige lande, herunder USA og nogle EU-medlemsstater. For så vidt angår lovgivningen, nyder medierne i vores samfund dog i det mindste godt af den teoretiske lovbeskyttelse, der er nødvendig, for at de kan fungere så tæt på det korrekte som muligt.

Dette er et område, hvor vi har en anden opfattelse end den kenyanske regering, som er ved at indføre lovforanstaltninger, der kan anvendes til statens eventuelle undertrykkelse og forfølgelse af pressen. Vi opfordrer derfor de kenyanske myndigheder til at overveje deres holdning til spørgsmålet på ny og give deres massemedier den lovgivningsmæssige frihed, der er nødvendig, for i det mindste at forsøge at fungere så demokratisk som muligt. Den kenyanske regering er nødt til at forstå og acceptere, at beskyttelsen af pressen er uhyre vigtig for landets vej til forbedring af befolkningens levestandard. Vi håber og tror, at den appel, vi har fremsat via denne beslutning, ikke vil blive betragtet som indblanding, men som et venligt råd til Kenyas regering om, at appellen vil blive taget alvorligt, og at der vil ske en mere fornuftig genovervejelse af, hvad man har gjort indtil nu.

(3) Se protokollen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Kenya har i lang tid måttet kæmpe med en alvorlig politisk krise. Den nuværende præsident, hr. Kibaki, er ved at iværksætte foranstaltninger, hvor det åbenlyst er hensigten at begrænse ytrings- og pressefriheden. Den 2. januar 2009 overtrådte han bestemmelserne i verdenserklæringen om menneskerettigheder og det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder ved at godkendte nogle ændringsforslag til den kenyanske kommunikationslov fra 1998, som giver de nationale myndigheder nye rettigheder, herunder retten til at afmontere sende- og modtageudstyr samt at kontrollere og ændre indholdet af massemediernes budskaber. Det internationale samfund erklærer enstemmigt dette for at være et yderligere skridt i retning af mediecensur i Kenya.

På trods af tidligere forpligtelser, som følge af aftaler, der blev indgået for at danne Kenyas store koalitionsregering, undlod præsidenten desuden at høre den siddende premierminister både om denne beslutning og alle øvrige beslutninger. Dette forværrede krisen i Kenya, der allerede havde varet i over et år, og som havde krævet ca. 1 000 ofre og gjort 350 000 mennesker hjemløse. EU kan ikke forholde sig passivt, mens grundlæggende frihedsrettigheder helt åbenlyst trædes under fode.

Vi må glæde os over den kenyanske præsidents forsikringer om, at ændringsforslaget vil blive taget op til revision, og at alle politiske kræfter vil blive hørt i denne sag for at tilføre disse ændringsforslag et nyt, demokratisk aspekt og sikre bred opbakning i det kenyanske samfund. EU skal støtte disse foranstaltninger og følge dem detaljeret for at fremme pluralismen under processen med at opbygge et civilsamfund. Samtidig skal de kenyanske myndigheder træffe skrappe foranstaltninger for at indføre normale tilstande i landet, herunder oprettelse af en særkommission bestående af lokale og internationale eksperter med henblik på at straffe de personer, der er skyldige i volden og forårsagede krisen sidste år. Der er en chance for, at disse foranstaltninger vil stabilisere den interne situation og forhindre en humanitær katastrofe, som uundgåeligt er en trussel for dette østafrikanske land med en befolkning på ti millioner indbyggere.

Colm Burke, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Jeg beklager, at præsident Kibaki har undertegnet den kenyanske kommunikationslov 2008. Denne lov ignorerer rettighederne til ytringsfrihed og pressefrihed som nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder og gentaget i andre internationale konventioner, herunder det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder.

Denne lov vil tillægge den kenyanske informationsminister betydelige beføjelser til at foretage razziaer i medievirksomheder, som anses for at være en trussel mod nationens sikkerhed, og at afmontere deres sendeudstyr. Loven vil også give staten ret til at regulere det indhold, der skal udsendes og offentliggøres af henholdsvis elektroniske og trykte medier. Jeg glæder mig imidlertid over, at præsident Kibaki for nylig tog initiativ til at revidere medieloven og viste sig villig til at behandle ændringsforslag til loven fremsat af repræsentanter for medierne.

Ytringsfrihed er en fundamental menneskerettighed, som fastsat i artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder. Jeg opfordrer den kenyanske regering til at indlede en høring af interessentgrupperne for at få opbygget en konsensus omkring, hvordan man bedre kan regulere kommunikationsbranchen uden indblanding i pressefriheden og uden overtrædelse af rettighederne ifølge verdenserklæringen om menneskerettigheder.

Endelig vil jeg gerne understrege, at der er behov for at justere den kultur af straffrihed, der hersker i Kenya, for at dem, der er ansvarlige for volden efter valget for et år siden, bliver bragt for retten. Jeg opfordrer til, at der oprettes en uafhængig kommission bestående af lokale og internationale juridiske eksperter, som skal foretage undersøgelser og retsforfølgelse i forbindelse med voldsepisoderne efter det svindelprægede valg i december 2007.

Erik Meijer, *forslagsstiller*. – (NL) Hr. formand! Kenya har en fortid præget af vold. Efter Anden Verdenskrig, da Europa langsomt måtte acceptere, at selvstændighed for de afrikanske lande i sidste ende var uundgåelig, var Kenya i den grad undtaget, ligesom det land, der nu hedder Zimbabwe, var. Ifølge koloniherskerne var der for mange fremmede kolonister og for mange udenlandske økonomiske interesser i disse lande til, at man kunne overlade dem i hænderne på de overvejende sorte befolkninger.

I modsætning til andre vestafrikanske lande kom Kenyas selvstændighed ikke fredeligt, men først efter en langvarig og voldelig kamp anført af selvstændighedsbevægelsen Mau Mau. Behovet for en voldelig kamp har været grobund for fortsat vold og intimidering. Sejrherrerne tilhører hovedsagelig en af de større stammer, Kikuyu. De andre befolkningsgrupper er altid blevet holdt i opposition, om nødvendigt i kraft af manipulerede valgresultater. Det seneste præsidentvalg viste endnu en gang, at en ikke-Kikuyu ikke kan blive præsident, selv ikke når de fleste vælgere har stemt på ham.

Takket være et kompromis er oppositionskandidaten nu premierminister, og freden i landet synes at være genoprettet. Mens Zimbabwe ud af de to afrikanske lande med manipulede præsidentvalg anses for at være landet med det dårlige kompromis, er Kenya blevet rost for at være landet med det gode kompromis. I flere år anså Vesteuropa og USA Kenya for at være en rigtig succeshistorie. Det var et land med relativ velstand, frihed for internationale virksomheder, venskab med Vesten og fokus på turisme. Kenya har nu mistet sit image som succeshistorie. Fødevarerangel og en ny presselov har skabt fornyede spændinger. Denne fødevarerangel kan til dels tilskrives, at præsidenten til gengæld for bygning af en havn har udlejet 40 000 hektar landbrugsjord til oliestaten Qatar med henblik på leverance af fødevarer.

Presseloven synes at være et instrument, som præsidenten bruger til at begrænse koalitionsregeringens magt og at eliminere kritiske modstandere. Dette er så meget desto mere chokerende i betragtning af, at loven kom til verden uden, at premierministeren endog blev hørt. Koalitionskompromiset mellem præsidenten og premierministeren er i fare, hvis præsidenten har mulighed for at gå uden om premierministeren, hvilket begrænser regeringens rolle og beskytter præsidentens egen rolle over for den kritiske presse.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Indtil voldsepisoderne sidste år havde Kenya et omdømme som et af Afrikas politisk mest stabile lande og havde tradition for en relativt fri og stærk presse.

Præsident Kibaki er nødt til at indse, at politisk stabilitet og en fri presse er indbyrdes selvforstærkende. Den foreslåede begrænsning ytringsfriheden er upassende for et land, der ledes af en mand, som kom til magten med løfter om en nye æra af åbenhed og gennemsækelighed. Desværre er der tilsyneladende mange erfarne politikere i Kenya, som stadig ikke er blevet tilstrækkeligt hårdhuede til at kunne tåle de uundgåelige knubs, som en fri presse og et demokrati giver. Jeg håber, at præsident Kibaki er modtagelig for vores råd og skifter mening. Det ville berolige os vedrørende Kenyas angivelige forpligtelse til at være et frit samfund styret af en koalitionsregering, hvor magten er delt. Det ville også styrke Kenyas sag med hensyn til moralsk autoritet og lederskab i en ustabil region.

Jeg glæder mig over præsidentens løfte om nu at behandle nogle ændringsforslag til denne lov og i større omfang høre medierne. Da premierminister Raila Odinga og hans parti ODM er stærkt imod denne lovgivning, er det også vitalt for regeringens stabilitet, at loven ikke i endnu højere grad bliver et betændt politisk emne, der deler vandene.

Catherine Stihler, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at have mulighed for at tage ordet om dette fælles beslutningsforslag om pressefrihed i Kenya. For et år siden var jeg ligesom så mange andre rystet og skuffet over, at gadedemonstrationerne efter det svindelprægede præsidentvalg førte til uroligheder og etniske sammenstød, som spredte sig til hele landet, hvor mere end 1 000 mennesker blev dræbt, og yderligere 350 000 blev hjemløse. De personer, der er ansvarlige for voldsepisoderne efter valget for et år siden, skal bringes for retten, og det er nu uhyre vigtigt for Kenya, at man får en periode præget af forsoning og tolerance.

I den sammenhæng er det meget dårlige nyheder, at præsident Kibaki fredag den 2. januar 2009 undertegnede den kenyanske kommunikationslov 2008, som ændrer den kenyanske kommunikationslov af 1998. Denne lov går stik imod pressefriheden og ignorerer de internationale konventioner, som den kenyanske regering har undertegnet. To paragraffer betyder rent faktisk, at der indføres direkte mediecensur foretaget af regeringen. I § 88 tildeles informationsministeren betydelige beføjelser til at foretage razziaer og afmontere sendeudstyr i medievirksomheder, der anses for at være en trussel mod nationens sikkerhed. I § 46 tildeles staten ret til at regulere det indhold, der skal udsendes og offentliggøres af både elektroniske og trykte medier. I selve Kenya har journalister, premierminister Odinga og ODM været imod loven, og vedtagelsen understreger en alvorlig mangel på samråd med den nuværende store koalition. Jeg beklager vedtagelsen af denne lov og opfordrer kraftigt til, at der ved en eventuel revision af medieloven tages højde for de mange, mange forbehold, der er givet udtryk for.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Som medlem af Solidarność og som en, der har oplevet militærstyre i Polen, ved jeg, at ytringsfriheden er demokratiets livsnerve. Den kenyanske regering har undertegnet og ratificeret verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre internationale konventioner, bl.a. det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder. Disse konventioner omfatter retten til ytringsfrihed.

Det Østafrikanske Journalistforbund informerer os nu om, at regeringen har til hensigt at indføre censur i Kenya. Jeg håber, at præsident Kibaki vil afholde sig fra enhver ændring af medielovgivningen, som kunne krænke ytringsfriheden. Jeg opfordrer de kenyanske myndigheder til at opgive deres planer om at indføre censur, at opbygge en konsensus med henblik på at fremme pressefriheden og den offentlige kommunikation.

Jeg håber, at de religiøse og etniske minoriteters rettigheder vil blive respekteret i Kenya. For et år siden døde over 1 000 mennesker under protester i forbindelse med valget, og 350 000 flygtede fra deres hjem. Jeg håber, at de personer, der er ansvarlige for disse hændelser, vil få deres retfærdige straf.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Selv hvis det er sandt, at nogle af de private medier i Kenya hjalp til med at anspore til uroligheder efter den følelsesbetonede valgkampagne, kan dette ikke retfærdiggøre en begrænsning af ytringsfriheden.

Angrebet på pressefriheden i Kenya indebar også krænkelse af de fundamentale principper for parlamentarisk demokrati. Det er værd at understrege, at den nye lovgivning blev vedtaget med 25 ud af parlamentets 220 medlemmer. Dette er en totalt ubegribelig situation. Og hvad værre er, er at Kenya indtil da havde brystet sig af at have nogle af de mest veludviklede og pluralistiske presseforhold i hele Afrika. Dette vil ændre sig, efter at den nye lovgivning er gennemført, hvor det bliver muligt for specialtjenester at blande sig i mediernes aktiviteter, lukke redaktionsafdelinger og kontrollere det trykte eller talte ord. Begrænsning af mediernes frihed i den nationale sikkerheds navn kan kun få den modsatte virkning af det, der var hensigten.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Hvorfor skal vi dog bekymre os om pressefriheden i Kenya? Hvorfor drøfter Europa-Parlamentet dette emne som en sag, der vedrører krænkelse af menneskerettighederne, og som en hastesag?

Først og fremmest fordi ytringsfriheden er en fundamental menneskerettighed, jf. artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, som Kenya har undertegnet. Og derfor skal landet ligesom alle andre signatarlande ikke alene overholde erklæringens ånd, men også dens bogstav.

De demonstrationer, der fandt sted for næsten et år siden efter præsidentvalget i Kenya og udviklede sig til uroligheder og etnisk konflikt, hvor mere end 1 000 mennesker blev dræbt, og titusindvis blev hjemløse, er det stærkeste argument for ikke at tillade, at noget lignende sker igen. Derfor bør den kenyanske regering og præsidenten handle i fællesskab og opfylde deres egne forpligtelser om at respektere presse-, ytrings- og forsamlingsfriheden. Desuden er det især vigtigt, at de bekæmper straffriheden og drager de personer til ansvar, som er ansvarlige for urolighederne for et år siden.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Mens vi drøfter humanitære spørgsmål og pressefrihed i tredjelande, vil jeg gerne benytte lejligheden til at informere om, at medierne rapporterer fra Gaza, at de FN-kontorer, som tidligere på dagen blev bombet af de israelske styrker, står helt i flammer, og at alle de humanitære FN-forsyninger, som blev opbevaret der, og hvor EU havde bidraget med en stor del, er blevet fuldstændig ødelagt. Det samme er sket med kontorlokalerne for Reuters og for andre internationale journalister i Gaza. Jeg vil gerne tilkendegive, at jeg har den samme opfattelse som FN's generalsekretær, hr. Ban Ki-moon, der for tiden er i Israel, og som efter sigende er helt og aldeles oprørt over de israelske myndigheder.

Formanden. – Hr. Matsakis! Tak for denne erklæring, men jeg bør i teorien ikke anerkende den, fordi det ifølge reglerne kræves, at når man anmoder om at få ordet ved at fange mit blik, skal det dreje sig om det emne, som bliver drøftet, og det er jo pressefriheden i Kenya – selv om ingen vil være uenig i, at de begivenheder, De henviser til, ganske rigtigt er dramatiske.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Europa-Parlamentets beslutning om pressefriheden i Kenya fokuserer på et vigtigt emne. Diktaturer begynder med restriktioner på presse- og informationsfriheden samt de borgerlige rettigheder. Jeg håber, at denne proces vil blive stoppet ved hjælp af internationale og nationale foranstaltninger. Det er min opfattelse, at præsident Kibaki og premierminister Odinga vil træffe passende foranstaltninger. Beslutningen, som jeg støtter, vil afgjort bidrage til demokratiseringsprocessen i Kenya.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Hr. formand! Under kommunismen i bl.a. Polen stod der i en af bestemmelserne i straffeloven, at enhver spredning af informationer, som kunne føre til civile optøjer, ville blive straffet. Denne type bestemmelse var usædvanlig nyttig til at slå ikke alene enkeltpersoner, men især også pressen, oven i hovedet med. Vi ser nu, at der ligger noget lignende bag de lovgivningsmæssige tiltag i Kenya. Man kan ikke som argument eller trussel sige, at pressen skal have mundkurv på, da det nemt kan give ballade i landet. Dette kan ikke retfærdiggøre eller forklare denne type censur. Pressen er der for at holde befolkningen informeret, og det er i den grad en af demokratiets hjørnesten.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at understrege, at ytringsfriheden, herunder fjernsyns- og radioaktiviteter, er en af de søjler, som EU

hviler på. Denne frihed er blandt de centrale europæiske værdier, og den kan der ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Kommunikationsloven af 2008, som trådte i kraft i Kenya den 2. januar 2009, omfatter en række punkter, som efter vores mening nemt kunne være et indgreb i mediernes frihed. Vi bemærkede derfor med tilfredshed præsident Kibakis beslutning den 7. januar om at tage en række omstridte paragraffer i denne lov op til revision. Det glæder os meget, at hr. Kibaki bemyndigede informations- og kommunikationsministeren og kammeradvokaten til at mødes med medierepræsentanter for at foreslå nogle ændringer af loven, som kunne eliminere disse betænkeligheder.

Ytringsfrihed og pressefrihed er en del af den offentlige forvaltning i ordets bredeste betydning, og dette er i sig selv et centralt punkt i EU's udviklingsstrategi. Jeg mener helt ærligt, at en fri og ansvarlig presse er en uhyre vigtig forudsætning for demokratiet og retsstaten, som begge er uundværlige komponenter ved bæredygtig udvikling. Kun på basis af dialog vil medierne og den kenyanske regering kunne udvikle en fælles forståelse og opbygge gensidig respekt. Europa-Kommissionen ser således med interesse frem til resultaterne af den møderække, der skal være i Kenya mellem de involverede parter, og den håber, at de pågældende parter vil nå til enighed om passende anbefalinger til ændringsforslag til medieloven.

For så vidt angår voldsepisoderne efter valget, glæder Kommissionen sig over rapporten fra undersøgelseskommissionen om voldsepisoderne (Waki-rapporten). Europa-Kommissionen påskønner den kenyanske regerings forpligtelse til at gennemføre rapportens anbefalinger, herunder oprettelse af en særdomstol for at sikre, at de personer, der er ansvarlige for voldsepisoderne, vil komme til at stå til ansvar for deres handlinger.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om et øjeblik.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I begyndelsen af 2009 led demokratiet i Kenya et nederlag i form af et anslag mod pressefriheden. Præsident Mwai Kibaki har, selv om han efterfølgende har ændret opfattelse, undertegnet en lov, der tildeler de kenyanske myndigheder retten til at gennemføre razziaer på redaktionskontorer, aflytte journalisters telefonsamtaler og kontrollere indholdet af udsendelser med begrundelsen "national sikkerhed". Som om det ikke var nok med disse overgreb, fastsættes der i loven også enorme bøder og fængselsstraffe for journalister, der findes skyldige i "antiregeringsaktiviteter". Selv om præsident Kibaki en uge senere beordrede, at disse regler skal ændres, er vi ikke klar over, hvad disse "ændringsforslag" vil gå ud på.

Denne lov er i sin oprindelige form en påmindelse om de mørke tider med diktatur, hvor den kenyanske presse blev tvunget i knæ. Kenya er på nuværende tidspunkt et demokrati, og jeg er af den faste overbevisning, at ingen, heller ikke præsident Kibaki, ønsker sig tilbage til tidligere tider. Et angreb på pressefriheden er et angreb på demokratiet. Det internationale samfund skal fortsat lægge pres på de kenyanske myndigheder for, at de skal udvise respekt for borgerrettighederne, navnlig pressefriheden.

Marianne Mikko (PSE), skriftlig. – (ET) Udviklingen i Kenya er en overtrædelse af verdenserklæringen om menneskerettigheder og det afrikanske charter om **menneskers og folks rettigheder**. Helt fundamentale søjler for demokratiet som ytringsfrihed og pressefrihed bliver ikke respekteret. Den frie presse er i alvorlig fare.

Statskontrol og censur var omfattet i nogle paragraffer i et ændringsforslag til en kommunikationslov. Præsident Kibakis initiativ, som ikke var velovervejet, har nu resulteret i, at ændringsforslaget er blevet til lov.

Det er uhørt, at en regering skal have ret til at foretage razziaer på avisers samt radio- og tv-stationers redaktionskontorer og kontrollere, hvad der bliver udsendt og i hvilken form. Dette har absolut intet med et demokratisk samfund at gøre.

Det er afgørende, at de nugældende lovbestemmelser bliver ændret. Det er muligt at regulere pressen uden at bringe ytringsfriheden og pressefriheden i fare. Dette skal ske hurtigst muligt.

11. Afstemningstid

11.1. Iran: sagen om Shirin Ebadi (afstemning)

11.2. Guinea (afstemning)

11.3. Pressefrihed i Kenya (afstemning)

12. Modtagne dokumenter: se protokollen

13. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

14. Indregistrerede erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

15. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

16. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

17. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.10)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 6 af Brian Crowley (H-0973/08)

Om: Det syvende rammeprogram for forskning og udvikling

Hvilke politiske initiativer vil Rådet iværksætte i år for at promovere det syvende rammeprogram for forskning og udvikling 2007-2013 over for små og mellemstore virksomheder med den oplysning, at der er afsat 52 mia. euro i støtte til europæiske virksomheder i denne periode?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Europa-Parlamentet og Rådet fastlagde et klart mål i lovgivningspakken om det syvende rammeprogram for forskning og udvikling 2007-2013 (RP7)⁽⁴⁾, ifølge hvilket der skal lægges særlig vægt på at sikre, at små og mellemstore virksomheder (SMV) i tilstrækkeligt omfang er repræsenteret i programmet.

Dette mål er således centralt i RP7-gennemførelsesforanstaltningerne, navnlig programmet "Samarbejde", ifølge hvilket der skal fastlægges en strategi, som skal udvikles for hvert tema, for SMV'er, og ifølge hvilket målet er, at mindst 15 % af den finansiering, der er tilgængelig under programmets samarbejdsdel, skal gå til SMV'er. SMV'erne har også en højere finansieringssats på 75 % af de støtteberettigede omkostninger under RP7 (sammenlignet med 50 % for større virksomheder). Det fælles finansielle ansvar i RP6 blev i RP7 erstattet af garantifonden, der minimerede den finansielle risiko for SMV'er.

Som bekendt er Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af RP7 i henhold til målene heri, og den skal derfor træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at fremme SMV'ers deltagelse i programmet. En sådan foranstaltning er konferencen "Research Connection 2009", som vil blive afholdt af Kommissionen i maj 2009 i Prag under det tjekkiske formandskab. En del af denne konference er direkte helliget SMV'ers deltagelse i RP7.

Rådet skal endvidere gøre opmærksom på vigtige fællesskabsinitiativer til støtte for innovation såsom:

Europa-Parlamentets og Rådets rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (CIP) af 24. oktober 2006⁽⁵⁾

Lead market-initiativet til fordel for Europa, der blev lanceret af Kommissionen, og som Rådet bifaldt og støttede i sine konklusioner af 29. maj 2008⁽⁶⁾

Den regionale klyngepolitik, som Rådet bifaldt i sine konklusioner af 1. december 2008 som et redskab til stimulering af SMV'ers potentiale og integration i højteknologiske netværk⁽⁷⁾.

Endelig skal det understreges, at Den Europæiske Investeringsbank for nylig besluttede at mobilisere 30 mia. euro som støtte til europæiske SMV'er som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1906/2006 af 18. december 2006 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i foranstaltninger under syvende rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2007-2013) (EUT L 391 af 30.12.2006).

(5) EUT L 310 af 9.11.2006.

(6) Rådets konklusioner – En ny impuls til den europæiske økonomis konkurrenceevne og innovation – (dok. 10174/08).

(7) Rådets konklusioner – Opbygning af klynger i verdens-klasse i EU: Gennemførelse af den bredt funderede innovationsstrategi – (dok. 14679/08).

Disse elementer skal nævnes i sammenhæng med forskningsaktiviteterne under RP7, da innovative SMV'er gennemfører forskningsaktiviteter og teknologiske udviklingsaktiviteter, der ikke hører ind under RP7, men som kan udvikles med bistand fra disse andre EU-tiltag til støtte af innovation.

Formandskabet kan garantere, at det tjekkiske formandskab er fuldt ud bevidst om små og mellemstore virksomheders betydning som drivkræfter inden for forskning og anvendelse af forskning og innovation. Formandskabet har den holdning, at der er behov for en særlig tilgang til SMV'er med henblik på at fremme deres deltagelse i RP7. Vi mener, at der er behov for en yderligere forenkling af de procedurer, der er forbundet med SMV'er deltagelse i samtlige rammeprogrammer. Formandskabet har endvidere til hensigt at støtte Kommissionen fuldt ud i forbindelse med dens tiltag til gennemførelse af programmet.

*

* *

Spørgsmål nr. 7 af Eoin Ryan (H-0975/08)

Om: Effektiv uddeling af EU-bistand til udviklingslandene

Den Europæiske Union er den største bistandsyder til udviklingslandene, men ifølge en Panorama-udsendelse i BBC i slutningen af november 2008 går denne støtte ofte tabt, eller den anvendes på en ineffektiv måde, eller også når den ikke frem til den befolkning, den var beregnet til. Blandt de mange mangler, der blev påpeget, var den ineffektive anvendelse af udviklingsbistanden inden for uddannelsessektoren, hvor pengene i højre grad bliver anvendt på bygninger end på uddannelse og lønninger med det resultat, at undervisningsstandarden kan være lav. Der er en høj fraværprocent blandt lærerne, fordi de er tvunget til at have flere job for at klare sig. Denne udviklingstendens kan meget vel føre til den foruroligende og helt ærligt uacceptable situation, hvor årtusindudviklingsmål 2 om primæruddannelse for alle overfladisk set er nået, men hvor undervisningen er af en så ringe standard, at den ikke på nogen måde bidrager til at ændre de pågældende børns liv. Hvad agter Rådet at foretage for at sikre, at bistanden fra EU uddeles og anvendes mere effektivt?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet minder om, at det er Kommissionens ansvar at programmere anvendelsen af finansielle ressourcer og yde bistand til forvaltning af fællesskabsstøtte og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

Rådet skal gøre opmærksom på de to dimensioner af støtten, dvs. (1) de specifikke bestemmelser, der sigter mod at overvåge leveringen af støtten, og (2) de initiativer, der skal forbedre bistandseffektiviteten. Rådet er og vil fortsat være opmærksom på og aktiv inden for begge disse aspekter.

1. Overvågning af leveringen af støtte

Alle Fællesskabets instrumenter til finansiering af udviklingssamarbejde indeholder specifikke bestemmelser, der skal beskytte EF's finansielle interesser. Kommissionen og Revisionsretten har ret til at gennemføre revisioner, herunder revision af dokumenter eller revisioner hos en leverandør eller underleverandør, der har modtaget fællesskabsstøtte.

Både Rådet og Europa-Parlamentet har mulighed for at vurdere, hvordan Fællesskabets eksterne bistand er blevet gennemført på årsbasis, gennem årsberetningen om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til tredjelande, som Kommissionen normalt fremlægger i udgangen af juni.

Det er dog Rådets holdning, at den rette forvaltning og gennemførelse af udviklingsbistand ikke kun er donorens ansvar. Principperne om ejerskab, god forvaltningspraksis og fælles ansvar bør finde anvendelse, og i denne henseende er vores støtteberettigede partnere medansvarlige. I sine konklusioner af 27. maj 2008 bekræftede Rådet betydningen af at gennemføre styrkede mekanismer for fælles ansvar på nationalt, regionalt og internationalt niveau med henblik på at sikre mere ligeværdige partnerskaber.

Endelig etablerede Kommissionen i juli 2008 et websted på internettet med omfattende oplysninger om forvaltningen og gennemførelsen af alle Fællesskabets samarbejdsprogrammer med tredjelande. Den administreres af Europe Aid og er offentligt tilgængelig.

2. Bistandseffektivitet

EU har via både Pariserklæringen om bistandseffektivitet fra marts 2005⁽⁸⁾ og den europæiske konsensus om udvikling fra november 2005⁽⁹⁾ forpligtet sig til at yde større og bedre bistand. EU har navnlig forpligtet sig til at sikre bedre koordinering donorerne imellem og komplementaritet ved at arbejde frem imod fælles flerårig programmering baseret på en reduktion af partnerlandenes fattigdom eller lignende strategier og landets egne budgetprocesser, fælles gennemførelsesmekanismer, herunder fælles analyse, fælles donoropgaver og anvendelse af samfinansieringsaftaler.

Donoraktiviteternes komplementaritet har afgørende betydning i bestræbelserne på at øge bistandseffektiviteten og således sikre en mere effektiv udviklingsbistand. I denne henseende vedtog Rådet og medlemsstaterne i maj 2007 en EU-adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik⁽¹⁰⁾. Endelig er den ministererklæring, der blev vedtaget i september 2008 efter det tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet (Accrahandlingsplanen), udtryk for en meget ambitiøs tilgang fra EU's side, og der opfordres til stærke, præcise og målbare forpligtelser samt en tidsplan for gennemførelsen.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Liam Aylward (H-0977/08)

Om: Det tjekkiske formandskab

Under henvisning til Det Europæiske Råds møde sidste forår og EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi bedes det tjekkiske formandskab forklare, hvordan det har til hensigt at sikre EU's konkurrencedygtighed førsteprioritet, navnlig i den nuværende økonomiske krise?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

For så vidt angår Det Europæiske Råds møde i foråret og EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi, vil det tjekkiske formandskab sikre EU's konkurrencedygtighed førsteprioritet, og det er bevidst om, at den nuværende økonomiske krise kræver, at EU reagerer med styrke og beslutsomhed. En væsentlig økonomisk recession understreger betydningen af Lissabonstrategien som et sæt instrumenter, der skal styrke den økonomiske vækst og økonomiernes modstandsdygtighed over for interne og eksterne chok. Rådets (konkurrenceevne) møde i marts vil således være præget af vedtagelsen af dokumentet om nøglespørgsmål⁽¹¹⁾ fra Rådet (konkurrenceevne) til Det Europæiske Råds møde i foråret 2009, som vil omhandle vækst og beskæftigelse. Resten af formandskabet vil primært have fokus på gennemførelse af den europæiske økonomiske genopretningsplan⁽¹²⁾ og varetagelse af nye opgaver fra Det Europæiske Råd såsom den europæiske plan for innovation og forskning.

Formandskabets hensigter fremgår allerede tydeligt af det motto, det har valgt for sit formandskab, nemlig "Europa uden hindringer", og som er mere end tomme ord. "Europa uden hindringer" omfatter et ambitiøst program, der skal sikre, at der arbejdes frem imod en reel styrkelse af det indre marked og videntrekanten, der omfatter forskning, uddannelse og innovation, med henblik på at opretholde og stimulere vækst og jobskabelse, idet der samtidig tages hensyn til behovet for at reducere den administrative byrde og forenkle lovgivningen.

Femårsdagen for den mest omfattende EU-udvidelse giver mulighed for at evaluere denne udvidelses omkostninger og fordele for alle medlemsstaterne. Det tjekkiske formandskab vil i samarbejde med Kommissionen og OECD fremlægge en undersøgelse, der identificerer de barrierer, der fortsat eksisterer i

(8) På denne konference indvilgede EU i at yde bistand til kapacitetsopbygning via koordinerede programmer med øget brug af aftaler om flere donorer, at kanalisere 50 % af den nationale bistand gennem landesystemerne, herunder ved at øge procentdelen af vores bistand, der ydes som budgetstøtte eller via sektorbestemte tilgange, at undgå etableringen af nye projektgennemførelsesenheder og reducere antallet af ukoordinerede opgaver med 50 %.

(9) Dok. 14820/08.

(10) Konklusioner af 15.5.2007 (dok. 9558/07).

(11) 17359/08.

(12) 16097/08.

det indre marked, og drøfte denne undersøgelse på den internationale konference "5 Years After", der skal afholdes i marts 2009.

I denne henseende agter det tjekkiske formandskab at rette fokus på og mobilisere medlemsstaterne inden for følgende seks hovedemner:

- Et fuldt fungerende indre marked uden hindringer
- Fremme af gnidningsløs interaktion inden for videntrekanten
- Bedre lovgivning med fokus på at reducere den administrative byrde
- Styrkelse af ryggraden i den europæiske industri: støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
- Fremskyndelse af den økonomiske reformproces med henblik på at opnå skarpere fokus på konkurrencedygtighed og innovation
- Forbedring af niveauet for og kvaliteten af investeringer i viden og forskning.

Disse aktiviteter har kortsigtede, mellemsigtede og langsigtede perspektiver for den europæiske konkurrenceevne. Med andre ord skal vi reagere nu, men tænkte langsigtet. Med dette for øje har det tjekkiske formandskab til hensigt at lade drøftelserne medlemsstaterne imellem omhandle disse konkurrencedygtighedsspørgsmål, og det er formandskabets holdning, at der skal udsendes et klart budskab herom til stats- og regeringscheferne, som mødes i marts 2009 for bl.a. at drøfte den økonomiske situation i EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Claude Moraes (H-0980/08)

Om: Menneskehandel

I et dokument fra juni 2008 indeholdende et 18-måneders program for de franske, tjekkiske og svenske formandskaber fremføres det, at bekæmpelsen af menneskehandel fortsat vil blive prioriteret. Desuden opfordrede Kommissionen i oktober til "en ekstraordinær indsats" fra både EU's og medlemsstaternes side for at bekæmpe menneskehandel.

Hvilke konkrete tiltag har det tjekkiske formandskab til hensigt at gennemføre på dette område i det kommende halvår?

Spørgsmål nr. 10 af Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Om: Bekæmpelse af menneskehandel

Europa-Parlamentet beklagede i sin beslutning P6_TA(2006)0005 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse (2004/2216(INI)), at der trods vedtagelsen af rammeafgørelse 2002/629/RIA⁽¹³⁾ om bekæmpelse af menneskehandel, (som fastsætter de grundlæggende elementer og en fælles definition af menneskehandel for EU's medlemsstater), stadig ikke er sket en harmonisering af de sanktioner, der finder anvendelse i medlemsstaterne, (navnlig hvad angår seksuel udnyttelse af kvinder og børn).

Kan Rådet oplyse, hvilke fremskridt der i 2006 er gjort med hensyn til en harmonisering af de sanktioner, der finder anvendelse, navnlig hvad angår seksuel udnyttelse af kvinder og børn?

Samlet svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Kampen mod menneskehandel er blandt nutidens største udfordringer, ikke kun i EU, men på verdensplan. Menneskehandel er en af de mest alvorlige former for organiseret kriminalitet og – som følge af de store summer, som lovovertræderne tjener på sådanne aktiviteter – en af de mest indbringende typer kriminalitet.

⁽¹³⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 1.

Da menneskehandel antager en lang række former, skal de foranstaltninger, der vedtages til bekæmpelse heraf, være lige så varierede og omfattende.

I sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2009⁽¹⁴⁾ under "Organised Crime Package: helping the victims" meddelte Kommissionen, at den ville indgive et forslag til retsakt til Rådet om opdatering af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA om bekæmpelse af menneskehandel⁽¹⁵⁾. Kommissionen skal således først og fremmest undersøge muligheden og behovet for yderligere harmonisering af sådanne strafferetlige bestemmelser. Det tjekkiske formandskab har til hensigt hurtigt derefter at indlede drøftelser i Rådets regi om et sådant forslag.

For så vidt angår bekæmpelse af menneskehandel, agter det tjekkiske formandskab hovedsagelig at bidrage til indførelsen af god praksis for harmonisering af dataindsamling. Der skal afholdes en ekspertkonference med titlen "Joint Analysis, Joint Action" i Prag den 30.-31. marts 2009. Konferencen sigter bl.a. mod at undersøge mulighederne for etablering af et netværk af nationale ordførere om menneskehandel i EU samt om beskyttelse af udsatte ofre og deres stilling i straffesager.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Om: Anerkendelse af beskæftigelse inden for familien

Der træffes beslutninger på europæisk plan om en lang række rettigheder og støtteforanstaltninger for mødre og forældre og rettigheder for afhængige familiemedlemmer (børn, ældre, handicappede) samt foreningen af arbejds- og familieliv, men kun i forbindelse med aflønnede aktiviteter eller selvstændig virksomhed. Selvstændig virksomhed inden for familien, og de heraf følgende konsekvenser for familien, samt hjemmet som arbejdsgiver er ikke blevet anerkendt af EU. Hvad er det tjekkiske formandskabs forslag på dette område?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Spørgsmålet om arbejde i hjemmet og især anerkendelse af dette arbejde og dets betydning for familien er et meget vigtigt spørgsmål.

Som bekendt kan Europa-Parlamentet og Rådet kun optræde som lovgivende myndighed på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Jeg skal minde om, at Kommissionen for nylig har indgivet et forslag, der behandler netop dette spørgsmål. Der er tale om forslaget til et nyt direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF⁽¹⁶⁾. Forslaget sigter mod at forbedre den sociale beskyttelse af selvstændige med henblik på at fjerne elementer, der afskrækker kvinder fra at blive iværksættere. Det sigter endvidere mod at forbedre den sociale beskyttelse af "medhjælpende ægtefæller", der ofte arbejder i den selvstændige sektor, men ikke har tilsvarende rettigheder. Som bekendt er størstedelen af disse "medhjælpende ægtefæller" kvinder, og mange af dem arbejder i landbrugssektoren. Kommissionens forslag sigter også mod at øge anerkendelsen af sådanne selvstændige erhverv i familien. Ved at sikre, at "medhjælpende ægtefæller" får ret til barselsorlov, hvis de ønsker det, tager forslaget også sigte på at afhjælpe de undertiden problematiske konsekvenser, som uformel ansættelse i familieforetagender kan have for familien, især når "medhjælpende ægtefæller" får børn.

For så vidt angår de mere generelle, langsigtede virkninger af det arbejde, som "medhjælpende ægtefæller" udfører, og som ikke anerkendes, vil jeg gerne forsikre om, at Rådet er bevidst om den særligt vanskelige situation, som ulønnede kvinder, der er afhængige af deres ægtemænd for at have en indkomst, og hvis finansielle situation ofte er usikker, står i, når de går på pension, bliver skilt eller bliver enker. Rådet gav udtryk for sin bekymring vedrørende dette spørgsmål i december 2007, hvor det vedtog en række konklusioner om "kvinder og fattigdom", herunder en række statistiske indikatorer, som det portugisiske

⁽¹⁴⁾ KOM(2008)0712.

⁽¹⁵⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 1.

⁽¹⁶⁾ 13981/08.

formandskab udviklede som led i Beijinghandlingsprogrammet⁽¹⁷⁾. I disse konklusioner erkendte Rådet, at kvinder er mere sårbare over for indkomstfattigdom end mænd, og at kønsskævheden øges med alderen.

Senest vedtog Rådet i december 2008 en række konklusioner om "kvinder og økonomi: forening af arbejdsliv og familieliv", igen som led i opfølgningen på gennemførelsen af Beijinghandlingsprogrammet⁽¹⁸⁾. Også her bekræftede Rådet betydningen af foranstaltninger, der skal gøre det muligt for kvinder og mænd at forene deres arbejds- og familieliv, og opfordrede til relevante politikker.

Det kan således konstateres, at Rådet aktivt arbejder med spørgsmålet om selvstændige erhverv i familien. Det tjekkiske formandskab vil fortsætte drøftelserne om førnævnte forslag til retsakt og vil i den forbindelse følge udviklingen i Europa-Parlamentet.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Jim Higgins (H-0987/08)

Om: Grænseoverskridende håndhævelse i forbindelse med trafikforseelser

I sin konklusion fra den 29.08. samling i Rådet (retlige og indre anliggender) i november anførte Rådet, at de eksisterende systemer var tilstrækkelige til at løse problemerne i forbindelse med udenlandske bilister, der slipper for retsforfølgelse efter trafikforseelser. Praktisk erfaring viser imidlertid klart, at dette ikke er tilfældet, eftersom hovedparten af udenlandske bilister undgår straf for overtrædelse af færdselsreglerne. Hvis Rådet ikke er villig til at støtte ny lovgivning, hvilke foranstaltninger overvejer det i så fald for at sikre, at udenlandske bilister ikke slipper for retsforfølgelse med den gældende fællesskabslovgivning?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet deler Parlamentets bekymring, for så vidt angår det høje antal dødsfald i trafikken på de europæiske veje hvert år og problemerne med at straffe trafikforseelser, der begås af udenlandske bilister.

Rådet vil gerne understrege, at det franske formandskab i september 2008 afholdt et seminar om europæisk koordinering af trafiksikkerhedskampanjer. Under dette seminar blev det drøftet, hvordan man kan gøre trafiksikkerhedstiltag mere effektive. Som opfølgning på konferencen vedtog Rådet den 27.-28. november 2008 konklusioner om koordinering af politiaktioner med henblik på trafiksikkerhed. Disse konklusioner sigtede mod at etablere en europæisk proces med koordinering af de politistyrker, der er involveret i trafiksikkerhed. Rådet bekræftede endvidere sin vilje til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre det strategiske og operationelle samarbejde med henblik på at forbedre trafiksikkerheden med udgangspunkt i den nuværende situation.

I denne henseende minder Rådet om sin rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte⁽¹⁹⁾. Denne rammeafgørelse omhandler bødestrafte i forbindelse med trafikforseelser. Den nationale lovgivning, der vedtages på grundlag af rammeafgørelsen, bør gøre det muligt for retlige myndigheder og i visse tilfælde også administrative myndigheder at overføre en bødestraf til myndigheder i andre medlemsstater og få denne bøde anerkendt og håndhævet uden yderligere formaliteter.

Rådet minder endvidere om sin afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde⁽²⁰⁾, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. I denne såkaldte "Prümafgørelse" fastlægges bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde omfattet af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og den fremmer bl.a. udvekslingen af oplysninger fra køretøjsregistre medlemsstaterne imellem.

⁽¹⁷⁾ 13947/07.

⁽¹⁸⁾ 17098/08.

⁽¹⁹⁾ EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16-30.

⁽²⁰⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12-72.

Endelig henviser Rådet til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafiksikkerhedsområdet af 19. marts 2008. Forslaget sigter mod at forbedre trafiksikkerheden i EU ved at indføre grænseoverskridende håndhævelse af sanktioner for de trafikovertrædelser, der forårsager det største antal dødsfald, nemlig hastighedsovertrædelser, spirituskørsel, manglende brug af sikkerhedssele og fremkørsel mod rødt lyssignal, og som begås med køretøjer, der er registreret i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvori overtrædelserne finder sted. Rådet har behandlet forslaget.

Størstedelen af Rådets medlemmer er ikke overbevist om, at det forelagte forslag til retsakt om indførelse af disse tiltag vil forbedre trafiksikkerheden, men det kan ikke udledes heraf, at Rådet ikke ville støtte andre forslag om ny lovgivning, som det forelægges. Rådets medlemmer har da heller ikke sat spørgsmålstegn ved legitimiteten af målet om at sikre grænseoverskridende håndhævelse i forbindelse med trafikforseelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Gay Mitchell (H-0989/08)

Om: Kystbevogtning

Med Lissabontraktaten øges forsvarssamarbejdet. Hvordan er udsigterne dermed for en fælleseuropæisk kystbevogtning? Vil der være mulighed for at etablere en paraplyorganisation i stil med en udvidet version af Frontex, bestående af kystbevogtningsenheder fra medlemsstaterne, men med økonomisk støtte fra EU og et udvidet samarbejde, der giver små lande som Irland mulighed for mere effektivt at patruljere deres lange kyststrækninger og territorialfarvande for at bekæmpe narkotikasmugling, menneskehandel og andre ulovlige aktiviteter?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Idéen om at etablere en europæisk kystbevogtning blev forelagt af Europa-Parlamentet og Rådet i artikel 11 i direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser⁽²¹⁾. I dette direktiv blev Kommissionen anmodet om at forelægge en forundersøgelse om en europæisk kystvagt med ansvar for forureningsforebyggelse og -beredskab. Denne undersøgelse er endnu ikke blevet forelagt. Spørgsmålet om, hvorvidt der bør etableres en europæisk kystvagt, er også et af de spørgsmål, der blev rejst i Kommissionens grønne bog fra juni 2006 om en havpolitik for EU⁽²²⁾.

For så vidt angår grænsekontrol og bekæmpelse af ulovlig indvandring, fremhæver "Haag-programmet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union"⁽²³⁾, som blev godkendt af Det Europæiske Råd på mødet den 5. november 2004, muligheden for at skabe "et europæisk system af grænsevagter". Idéen blev på ny taget op i den europæiske pagt om indvandring og asyl⁽²⁴⁾, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet den 15. og 16. oktober 2008, og hvoraf det fremgår, at muligheden for at etablere et sådant system kan undersøges.

Det er en kendsgerning, at trusler skal imødekomes med egnede foranstaltninger. Dette gælder både sø-, land- og luftgrænser. Frontex spiller en væsentlig rolle i forvaltningen af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne ved de ydre grænser og er stadig i gang med at udvikle anvendelsen af de tilgængelige redskaber på grundlag af det nuværende mandat.

Det skal bemærkes, at EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a), begrænser Fællesskabets kompetence til vedtagelse af standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved deres ydre grænser, hvilket indebærer, at ansvaret for at udføre sådanne kontroller ligger hos medlemsstaterne.

(21) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 14.

(22) Kommissionens grønne bog af 7.6.2006 "En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene" – KOM(2006)0275.

(23) EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

(24) 13440/08.

Rådet har endnu ikke modtaget forslag fra Kommissionen om hverken etableringen af en europæisk kystvagt eller et europæisk system af grænsevagter.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Colm Burke (H-0991/08)

Om: Rejseforbud for børn der rejser fra Belarus

Vil det tjekkiske formandskab, i betragtning af at eksterne relationer er en af dets vigtigste prioriteter, oplyse, hvilke foranstaltninger det overvejer at iværksætte for at tilskynde regeringen i Belarus til at ophæve rejseforbudet for børn, der rejser til Irland og de øvrige EU-medlemsstater på rekonvalescens og for at få hvile?

I skrivende stund ser det ud til, at Irland og myndighederne i Belarus er enedes om en undtagelse, som gør det muligt for børnene at rejse på juleferie. En officiel mellemstatslig aftale om fuldstændig ophævelse af forbudet er imidlertid stadig til debat. Ca. 3 000 børn rejser hvert år til Irland som led i rekonvalescensprogrammer og for at få hvile.

Vil det tjekkiske formandskab satse på at indgå en aftale mellem EU som helhed og myndighederne i Belarus, som giver børn mulighed for at rejse fra Belarus til et hvilket som helst land i EU, i stedet for at føre forhandlingerne om bilaterale aftaler mellem Belarus og EU-medlemsstaterne enkeltvis?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet er bevidst om problemerne for nylig i forbindelse med belarussiske børns rejser med støtte (velgørenhed i forbindelse med Tjernobyl) og ferier i forskellige europæiske lande, herunder Irland, og har fulgt situationen siden begyndelsen.

De berørte stater drøfter i øjeblikket de problemer, som denne situation har givet anledning til, med de relevante belarussiske myndigheder på bilateralt niveau. I denne henseende var den aftale, der blev indgået den 8. december 2008 mellem Irland og Belarus om kommende rejser med henblik på rekonvalescens og hvile for børn, som er ofre for Tjernobyl-katastrofen, en fornuftig udvikling.

Endvidere skal det bemærkes, at den lokale EU-trojka i den forbindelse den 3. december 2008 rettede henvendelse til det belarussiske udenrigsministerium i Minsk. I den forbindelse blev betydningen af at fortsætte disse besøg understreget, hvilket blev modtaget i en konstruktiv ånd af myndighederne i Belarus.

Rådet vil fortsat følge situationen og – om nødvendigt – drøfte den med myndighederne i Belarus.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Avril Doyle (H-0993/08)

Om: Sammenbruddet i markedet for genvundne materialer

Irland og andre medlemsstater har i henhold til kravene i direktivet om emballage og emballageaffald og i overensstemmelse med det affaldshierarki, der er fastlagt i rammedirektivet om affald (direktiv 2006/12/EF⁽²⁵⁾) udviklet en serie mål og målsætninger for emballageaffaldssektoren. Genanvendelsessektorens levedygtighed, som målets opnåelse afhænger af, afgøres af markedsbestemte omkostninger og priser.

Men sektoren er kommet under intenst pres i de sidste måneder på grund af et sammenbrud i priserne på genvundne materialer på verdensmarkedet. Dette er intensiveret i en sådan grad, at nogle markeder i realiteten er lukket og det efterhånden i mange tilfælde ikke kan betale sig for affaldsvirksomheder at opretholde driften. Denne sektor er afgørende for et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion i EU. Vil Rådet derfor indlede en indsats for at reagere på den nuværende presserende situation som følge af sammenbruddet i

⁽²⁵⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

prisen for genanvendte materialer, for eksempel ved gennemførelse af foranstaltninger for at afhjælpe markedssvigt?

Vil Rådet så hurtigt som muligt gennemføre de anbefalinger, der er fastsat i Kommissionens egen beretning om "Taskforce On Recycling" (arbejdsgruppen om genanvendelse) (skrevet i forbindelse med udarbejdelsen af meddelelsen "Et lead market-initiativ til fordel for Europa" KOM(2007)0860)?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet er bevidst om det i spørgsmålet fremhævede problem. På Rådets møde den 4. december 2008 havde Irland sat de faldende priser på genvundne materialer på dagsordenen under "Eventuelt", og spørgsmålet blev taget op af flere af Rådets medlemmer. Kommissionen, der tog disse oplysninger til efterretning, meddelte, at den ville vurdere situationen og overveje muligheden for yderligere tiltag, hvis der er behov herfor. Endelig forpligtede det kommende formandskab sig til at forelægge resultaterne af Kommissionens vurdering og eventuelle henstillinger for Rådet, så snart de er klar.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Mairead McGuinness (H-0995/08)

Om: Æglæggende høner

Med direktiv 1999/74/EF⁽²⁶⁾ om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner indføres der fra 1. januar 2012 forbud mod produktion af æglæggende høner i konventionelle bure eller i bure, der ikke er stimulusberigede. Ved en konference i Irland sidste år anførte en talsmand for de vigtigste fødevarerindustrier, at medmindre EU ønsker at gøre mere end halvdelen af Fællesskabets fjerkræavl ulovlig, kræves der en dispensation fra direktivets bestemmelser. Hvad er Rådets holdning til ovennævnte, og vil det oplyse, om det vil være nødvendigt at give dispensation, eftersom næsten 80 % af EU's ægproduktion i 2006 stammede fra burhøns?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

I juli 1999 vedtog Rådet direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner. Ifølge direktivet forbydes produktionen i bure, der ikke lever op til mindstekravene til dyrevelfærd i direktivet, i EU fra den 1. januar 2012.

Afhensyn til de interesserede parter giver direktivet Kommissionen mandat til at forelægge Rådet en rapport, der udarbejdes på grundlag af en videnskabelig udtalelse, som tager hensyn til fysiologiske, etologiske, sundhedsmæssige og miljømæssige aspekter af de forskellige produktionssystemer for æglæggende høner, og på grundlag af en undersøgelse af de socioøkonomiske følger heraf og deres indvirkninger med hensyn til Fællesskabets økonomiske partnere. Denne rapport ledsages af passende forslag, som tager hensyn til konklusionerne heri og til resultaterne af forhandlingerne i WTO.

Kommissionen forelagde Rådet den pågældende rapport i januar 2008 sammen med et arbejdsdokument fra Kommissionen med henvisning til de anvendte kilder. Den blev bl.a. udarbejdet under hensyntagen til en socioøkonomisk undersøgelse, der indeholdt rapporter fra medlemsstaterne.

På grundlag af denne rapport bekræftede Kommissionen over for Rådet, at den ikke havde til hensigt at stille forslag om en udsættelse af datoen for forbud mod konventionelle bure eller andre relevante forslag.

I medfør af EF-traktatens artikel 249 er direktiv 1999/74/EF bindende med hensyn til det tilsigtede mål for hver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

⁽²⁶⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)**Om: Fjernelse af hindringer for rumænske og bulgarske arbejdstagere**

Eftersom illegal indvandring rammer både den lokale arbejdsstyrke i medlemsstaterne og de arbejdstagere, der er indvandret lovligt, kan Rådet da redegøre for, hvilke foranstaltninger det agter at træffe for at fjerne de nuværende hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed til fordel for en lovlig indvandring af arbejdstagere fra medlemsstaterne såvel som tredjelande? Kan Rådet ligeledes redegøre for, hvilke foranstaltninger det agter at træffe for at fjerne hindringerne for ansættelse af rumænske og bulgarske arbejdstagere?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Som bekendt er der i traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse fastlagt en overgangsperiode på op til syv år, for så vidt angår arbejdstagernes frie bevægelighed. I denne periode kan EU25-medlemsstaterne anvende nationale bestemmelser, der regulerer de nye medlemsstaters statsborgeres adgang til deres arbejdsmarked.

Den oprindelige overgangsperiode på to år fra tiltrædelsen udløb den 31. december 2008. Rådet opfordres nu til at gennemgå eventuelle begrænsninger i overgangsperioder på grundlag af en rapport fra Kommissionen. Rådet tog Kommissionens forelæggelse af rapporten den 17. december 2008 til efterretning. Rapporten vil igen være på dagsordenen for det næste møde i Rådet (EPSCO) i marts 2009. Det tjekkiske formandskab fastsatte fjernelsen af hindringer i det indre marked, herunder hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed, som en af sine vigtigste politiske prioriteter med det formål at sikre grundige politiske drøftelser på forskellige niveauer, f.eks. på det uformelle møde mellem arbejdsministrene i Den Tjekkiske Republik, og opfordrede medlemsstaterne til at fjerne ubegrundede hindringer for mobilitet og fri bevægelighed for arbejdstagere. Rådet vil promovere forskellige tiltag, der fremmer mobilitet og fri bevægelighed for arbejdstagere i hele EU.

De nationale foranstaltninger kan imidlertid fortsat anvendes frem til fem år efter tiltrædelsen og kan forlænges i yderligere to år i de medlemsstater, hvor der ville forekomme alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet.

Under alle omstændigheder skal det understreges, at afgørelsen om, hvorvidt der fortsat skal anvendes nationale foranstaltninger, samt disse foranstaltningers karakter ifølge tiltrædelsestraktaten hører under den nationale kompetence. En sådan afgørelse bør imidlertid kun træffes efter alvorlige overvejelser i de pågældende medlemsstater på grundlag af en objektiv vurdering af situationen i medlemsstaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Manuel Medina Ortega (H-1002/08)**Om: Genoptagelse af multilaterale handelsforhandlinger**

Hvad er Rådets planer i lyset af de aftaler, der blev indgået på det seneste G20-topmøde i Washington om genoptagelse af de multilaterale handelsforhandlinger (Doharunden), og hvilke forslag agter det at stille med henblik på genoptagelse af denne proces?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Det Tjekkiske formandskabs motto er "Europa uden hindringer". Fjernelsen af hindringer er vores mål, ikke kun for de interne, men også for de eksterne politikker. EU eksisterer i en verden af relationer og uforudsete situationer og har derfor aldrig været en isoleret aktør på den handelspolitiske scene. EU's interne mål – beskæftigelse, høj levestandard, udvikling og sikkerhed – er i vid udstrækning forbundet med de europæiske økonomiske aktørers evne til at klare sig uden for EU's grænser. Det tjekkiske formandskab er bevidst om

denne kendsgerning og vil aktivt bidrage til åbningen af flere markeder for produkter, tjenesteydelser og investeringer fra EU – frihandel er et af redskaberne til at løse den nuværende krise.

Den 15. november 2008 understregede G20-medlemmerne betydningen af at nå frem til en aftale om, hvordan der kunne sikres en vellykket afslutning på WTO's Dohadagsorden for udvikling med et ambitiøst og afbalanceret resultat samme år. I denne henseende orienterede Kommissionen den 8. december Rådet om de seneste udviklinger i WTO vedrørende handelsforhandlingerne som led i Dohadagsordenen for udvikling med henblik på et muligt ministermøde i Genève inden udgangen af december.

Den 11.-12. december 2008 meddelte Det Europæiske Råd i sine konklusioner, at det støttede målet om i 2008 i WTO's regi at nå frem til en aftale om, hvordan der opnås en vellykket afslutning på WTO's Dohadagsorden for udvikling med et ambitiøst, globalt og afbalanceret resultat.

Med dette for øje var Kommissionen og Rådet klar til en konstruktiv EU-deltagelse på et ministermøde, hvis og når der blev indkaldt til et sådant. Den 12. december 2008 meddelte WTO's generaldirektør på et uformelt møde med deltagelse af delegationslederne, at han i fravær af dramatiske ændringer inden for de efterfølgende 48 timer ikke ville indkalde ministrene for at færdiggøre arbejdet inden årets udgang. Ved den lejlighed sagde han, at han efter en uges intensive forhandlinger ikke havde sporet tilstrækkelig politisk vilje til et endeligt skridt mod en aftale, og at han mente, at der i forbindelse med et sådant møde ville være stor risiko for fiasko, hvilket ikke kun ville skade Doharunden, men også WTO-systemet som helhed, og ministermødet blev derfor ikke afholdt.

EU er fortsat fuldt ud engageret i det multilaterale handelssystem samt i indgåelsen af en afbalanceret, ambitiøs og omfattende aftale om WTO's Doharunde, navnlig i den nuværende økonomiske og finansielle situation. For det tjekkiske formandskab er Doharunden for udvikling et redskab til opnåelse af en gennemsigtig liberalisering på multilateralt niveau, som vil sikre langsigtede fordele. Formandskabet vil bestræbe sig på at genoptage drøftelserne hurtigst muligt og støtte mere indgående forhandlinger som led i andre WTO-dagsordener, særlig vedrørende tjenesteydelser og TRIPS. Formandskabet støtter den bredest mulige anvendelse af det multilaterale handelssystem. Derfor vil det fortsætte processen med at udvide WTO-medlemsgrundlaget.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Dimitrios Papadimoulis (H-1009/08)

Om: EU-formandskabets forslag til beslutning om afkriminalisering af homoseksualitet i de Forenede Nationer (FN)

Det franske formandskab for Rådet agter den 10. december 2008 (60-års-dagen for verdenserklæringen om menneskerettighederne) på vegne af Den Europæiske Union at forelægge et forslag til beslutning i FN, som opfordrer alle regeringer verden over til at afkriminalisere homoseksualitet. Vatikanets observatør ved FN har allerede sagt, at hans land ville modsætte sig beslutningen.

I betragtning af Europa-Parlamentets beslutning (P6_TA(2007)0167) om homofobi i Europa, som opfordrer til en verdensomspændende afkriminalisering af homoseksualitet og fuld gennemførelse af EU-lovgivningen om ikke-forskelsbehandling, samtidig med at udslag af homofobi i medlemsstaterne fordømmes, vil Rådet da oplyse, i hvilke stater verden over homoseksualitet er strafbart? Hvilken opfølgning vil der være på det franske formandskabs beslutning? Hvilke skridt vil der blive taget til fuldt ud at gennemføre Europa-Parlamentets beslutning? Mener Rådet, at der ved behandlingen af en asylansøgning bør tages hensyn til, om ansøgeren retsforfølges i hjemlandet på grund af sin seksuelle orientering?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet er af den faste overbevisning, at forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er i strid med de principper, som EU bygger på. EU-institutionerne har gentagne gang afvist og fordømt udtryk for disse typer forskelsbehandling.

EU fører som led i sine beføjelser i henhold til traktaterne en klar politik til bekæmpelse af disse fænomener, både inden for EU's grænser og som led i de eksterne aktioner mod de omkring 80 lande, hvor homoseksualitet stadig er strafbart.

Artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab udgør retsgrundlaget for at træffe "hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering". Under anvendelse af disse beføjelser vedtog EU i juni 2000 med enstemmighed direktivet om ligebehandling af alle uanset race (2000/43/EF)⁽²⁷⁾ og i november 2000 direktivet om rammebestemmelser om beskæftigelse (2000/78/EF)⁽²⁸⁾.

I sine eksterne relationer er EU aktivt engageret i tiltag i FN's regi til bekæmpelse af racisme og forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering. I denne henseende gav EU i 2006 sin fulde opbakning til, at LGBT-rettigedsgrupper (LGBT: Lesbian Gay Bisexual Transgender) skulle have rådgivende status i ngo-udvalget i Det Økonomiske og Sociale Råd under FN. Derudover blev erklæringen om seksuel orientering og kønsidentitet forelagt for FN's Generalforsamling den 18. december 2008 på vegne af de (indtil videre) 66 stater som led i drøftelserne om Generalforsamlingens dagsordens punkt 64b "Human rights questions, including alternative approaches for improving the effective enjoyment of human rights and fundamental freedoms" (menneskerettighedsspørgsmål, herunder alternative tilgange til forbedring af respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder). Erklæringen bekræfter principperne om universalitet og ikkeforskelsbehandling (blandt andre principper) og opfordrer staterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, særlig lovgivningsmæssige eller administrative, for at sikre, at seksuel orientering eller kønsidentitet under ingen omstændigheder må danne grundlag for strafferetlige sanktioner, navnlig henrettelser, anholdelser eller tilbageholdelser.

EU har inddraget racisme, fremmedhad og forskelsbehandling i sine politiske drøftelser med tredjelande og gør sig konstant til fortaler for ikkeforskelsbehandling, hvilket betyder, at menneskerettigheder finder anvendelse på alle mennesker uanset seksuel orientering eller kønsidentitet.

For så vidt angår asylansøgninger, indfører Rådets direktiv 2004/83/EF om fastsættelse af minimumsstandards for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse forfølgelsesgrunden "tilhørsforhold til en given social gruppe". Ifølge dette direktivs artikel 10, stk. 1, litra d), kan en bestemt social gruppe omfatte en gruppe, hvis fælles karakteristiske træk er seksuel orientering. Medlemsstaterne tager dette element i betragtning, når de vurderer årsagerne til forfølgelse som led i den beslutning, der træffes i forbindelse med en ansøgning om international beskyttelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Om: CIA's anvendelse af lufthavne i en række EU-medlemsstater til mellemlandinger under transport af ulovligt tilbageholdte fanger

Ifølge oplysninger, der er kommet til offentlighedens kendskab i Spanien, findes der et officielt dokument, hvoraf det fremgår, at den spanske regerings øverste ansvarlige i januar 2002 af den politisk-militære rådgiver ved den amerikanske ambassade fik at vide, at USA havde til hensigt at bruge det spanske luftrum og spanske lufthavne til med transport af "fanger" til militærbasen på Guantanamo. Det blev også nævnt som en mulighed, om nødvendigt, at anvende spanske militærbaser som støttepunkter i transporten. Dette hidtil hemmeligholdte dokument indeholder endvidere en oplysning om, at samme procedure er blevet anvendt over for en række andre lande, som skulle overflyves i forbindelse med de pågældende transporter, navnlig Italien og Portugal. Ved bekræftelse af denne anmodning blev disse medlemsstater underrettet om, at USA ville bruge deres luftrum og deres territorium til transport af ulovligt tilbageholdte fanger til militærbasen på Guantanamo. Det nu offentliggjorte dokument styrker formodningen om, at dette netværk af tilbageholdelser, indespærring og tortur, der er opbygget af USA og som krænker de mest grundlæggende menneskerettigheder, ikke havde været muligt uden deltagelse af indtil flere EU-medlemsstaters regeringer.

⁽²⁷⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse; EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22-26.

⁽²⁸⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv; EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16-22.

Hvad er Rådets holdning til disse nu offentligt kendte oplysninger, og har det i sinde at kræve en forklaring på disse forhold?

Hvilke skridt har Rådet i sinde at tage for at sikre, at denne praksis ikke gentager sig, hverken nu eller i fremtiden?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Overvågningen af efterretnings- og sikkerhedstjenesters aktiviteter på medlemsstaternes territorium hører under medlemsstaternes kompetence. På samme måde falder kontrol af medlemsstaternes territorium (land, sø og luftrum), herunder tilladelser til at lande i eller lette fra territoriet, ikke ind under kompetenceområdet for Rådet for Den Europæiske Union.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Johan Van Hecke (H-1017/08)

Om: Kreditkrise

Et af punkterne på det tjekkiske formandskabs dagsorden er, at man vil fortsætte arbejdet med at udforme en europæisk og international strategi med henblik på at modvirke kreditkrisen. Det er dog udviklingslandene, der bliver ramt hårdest af kreditkrisen. Priserne på råvarer falder særlig hurtigt, hvilket indebærer, at fattige lande får lavere indtægter. Desuden er der fare for, at kreditstrømmen til udviklingslandene tørrer ind.

Vil det tjekkiske formandskab foregå med et godt eksempel og øge sin officielle udviklingsbistand kraftigt for at indfri løftet om at anvende 0,7 procent af BNP på udvikling i 2010?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Formandskabet er bekymret over den globale finanskrisen og dens potentielle konsekvenser for udviklingslandene. Emnet vil blive drøftet af udviklingsministre på det uformelle ministermøde i Prag om nogle få dage (den 29.-30. januar 2009).

For så vidt angår officiel udviklingsbistand (ODA), bekræftede EU i Rådets konklusioner, som blev vedtaget i maj 2008⁽²⁹⁾, sit langsigtede finansielle engagement i at sikre, at udviklingslandene opnår et fælles mål for ODA på 0,56 % af BNI inden 2010 og 0,7 % af BNI inden 2015, som fastlagt i Rådets konklusioner fra maj 2005, Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2005 og den europæiske konsensus om udvikling fra den 22. november 2005.

Især i Rådets konklusioner fra maj⁽³⁰⁾ blev det fastlagt, at medlemsstater, der tiltrådte EU efter 2002, og som ikke havde nået et niveau på 0,17 % ODA/BNI, skulle bestræbe sig på at øge deres ODA med henblik på – inden for deres respektive budgettildelingsprocesser – at nå dette niveau inden 2010, mens de medlemsstater, der allerede var over dette niveau, skulle forpligte sig til at opretholde deres indsats. Derudover forpligtede EU-medlemsstaterne sig til at nå målet om 0,7 % ODA/BNI inden 2015, mens de medlemsstater, der allerede havde nået dette mål, forpligtede sig til at holde sig over dette mål. Medlemsstater, der er tiltrådt EU efter 2002, skal bestræbe sig på at øge deres ODA/BNI til 0,33 % inden 2015.

Den Tjekkiske Republiks forpligtelser bør udledes af de fælles ODA-mål, som EU fastsatte med henblik på at nå målene, hvilket allerede er blevet bekræftet ved flere anledninger.

⁽²⁹⁾ 9907/08.

⁽³⁰⁾ /05 med bilag I og II.

I sine konklusioner, som blev vedtaget den 11. november 2008⁽³¹⁾, opfordrede Rådet, som understregede, at dette spørgsmål falder ind under medlemsstaternes kompetence, de pågældende medlemsstater til at arbejde på nationale tidsplaner og inden udgangen af 2010 at øge bistandsniveauet i deres respektive budgettildelingsprocesser med det formål at nå de fastlagte ODA-mål.

Vi mener, at det er afgørende, at de væsentligste finansieringsredskaber og -metoder sigter mod at understrege, at det er nødvendigt at sikre bistandseffektivitet, idet der tages hensyn til den rolle, som handel og WTO spiller i udviklingen, samt betydningen af Aid for Trade-programmet. Vi har et ansvar over for skatteyderne for de tildelte midler, og det er derfor afgørende både for donor- og modtagerlandene, at vores partnere er ansvarlige for fornuftige udviklingspolitikker i deres respektive lande. Disse spørgsmål er blevet drøftet indgående i internationale fora. På de seneste fora i New York og forummet på højt plan i Accra samt Dohakonferencen er det blevet understreget, at drøftelser om styrkelse af FfD-opfølgningsmekanismen vil blive indledt på forårskonferencen i Det Økonomiske og Sociale Råd i april 2009. Vi mener, at de forskellige ODA-metoder bør opfattes som en effektiv metode og således give alle aktører mulighed for at få del i ODA-forpligtelserne.

Det tjekkiske formandskabs tiltag er og vil være i overensstemmelse med de førnævnte rådskonklusioner. Ligesom en række EU-medlemsstater vil det tjekkiske formandskab bestræbe sig på at øge sit ODA-niveau til 0,17 % inden 2010 og til 0,33 % inden 2015. I den nuværende situation med en global finanskriser forventer vi ikke en betydelig stigning i vores ODA-niveau.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Christa Prets (H-1020/08)

Om: Drab på albinoer i Tanzania

Den 4. september 2008 vedtog Europa-Parlamentet et fælles beslutningsforslag om drabene på albinoer i Tanzania.

I denne beslutning blev Rådet opfordret til at nøje at overvåge albinoernes menneskerettighedssituation i Tanzania. Kan Rådet oplyse om tingenes aktuelle tilstand vedrørende albinoernes situation i Tanzania, da sundhedspersonalet på stedet endnu ikke har kunnet se nogen forbedring i albinoernes menneskerettighedssituation?

Hvilke bestræbelser har det franske formandskab gjort sig – og hvilke foranstaltninger planlægger det tjekkiske formandskab – for at forbedre albinoernes situation i Tanzania, navnlig hvad angår deres adgang til lægehjælp, og hvad har man opnået indtil nu?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet følger menneskerettighedssituationen i Tanzania nøje og har med bekymring noteret sig forværringen i albinoers situation i landet. I tråd med sin menneskerettighedspolitik vil Rådet tage sagen op med myndighederne i Tanzania og opfordre til yderligere foranstaltninger med henblik på at standse fænomenet og sikre oprejsning for ofrene og deres familier.

I Tanzania har albinoer traditionelt været ofre for forskelsbehandling. I visse regioner blev det, når der blev født et albinobarn, længe opfattet som en forbandelse over hele samfundet, og en stor del af dem blev dræbt ved fødslen. Problemet har imidlertid for nylig taget en ny drejning, og albinoer dræbes nu på grusom vis for penge, idet drabsmændene udnytter fattigdom, fortvivlelse og en stærk tro på trolddom.

Regeringen i Tanzania har allerede truffet foranstaltninger med henblik på at standse disse forbrydelser, og præsident Kikwete har instrueret de regionale politimestre med dette formål.

Foranstaltningerne omfatter forbedret sikkerhed for og beskyttelse af albinoer i Mwanza-regionen og oplysningskampagner. F.eks. er skolebørn, som er albinoer, og som har modtaget dødsstrusler, blevet overført

⁽³¹⁾ 15480/08.

til en specialskole i Misungwi-distriktet og andre kostskoler i regionen, som bevogtes af politistyrker. En optælling af albinoer er undervejs.

Samtidig er ngo'er aktivt involveret i oplysningskampanjer. I mange af de berørte landsbyer er folk blevet oplyst for at forhindre drab på albinoer. Alle familier med albinoer har modtaget besøg for at oplyse dem og opfordre dem til at indberette mistænkelige personer til politiet.

Rådet vil fortsat overvåge situationen nøje.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Jolanta Dićkutė (H-1021/08)

Om: En mere omfattende hiv-forebyggelse, -bekæmpelse og -behandling

Det fremhæves i mødereferatet fra januar 2008 fra ECDC (Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme): "HIV testing in Europe: From policies to effectiveness" (Hiv-test i Europa: Fra politik til effektivitet), at mange muligheder overses i diagnosticeringen af hiv-smittede i EU-landene, især inden for sundhedsvæsenets område. Omkring 30 % af de hiv-smittede i EU-landene er uvidende om, at de er smittede. Sene diagnoser medfører sen start på antiretroviral behandling (ART), begrænsede muligheder for medicinering, øget dødelighed og sygelighed såvel som øget risiko for at overføre smitten.

For at fortsætte det lederskab som på området er blevet vist af henholdsvis det luxembourgske, tyske, portugisiske og senest det franske formandskab, agter det tjekkiske formandskab da at gennemføre nogen foranstaltninger for at øge forebyggelsen, bekæmpelsen og behandlingen af hiv?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Det tjekkiske formandskab bekræfter sin vilje til at håndtere den voldsomme udfordring, som den globale hiv/aids-pandemi udgør. De hidtidige tiltag har ikke været tilstrækkelige til at bremse den verdensomspændende vækst i hiv/aids-pandemien, som forværres af fattigdom og sociale, økonomiske og kønsrelaterede uligheder.

I denne henseende ønsker Rådet at minde om sine konklusioner om bekæmpelse af hiv/aids i EU og EU's nabolande, som blev vedtaget den 31. maj 2007, samt de konklusioner om bekæmpelse af hiv/aids, der blev vedtaget den 3. juni 2005.

Rådet understregede navnlig i sine konklusioner fra 2007, at der er behov for integreret og koordineret fokus på hiv/aids-forebyggelse, -diagnose, -behandling, -pleje og -støtte baseret på fremme af menneskerettigheder både for personer med hiv og for udsatte befolkningsgrupper. Rådet opfordrede bl.a. medlemsstaterne til at fremme passende screenings- og behandlingsmetoder med henblik på så vidt muligt at reducere overførsel af hiv mellem mor og barn og universel adgang til dokumenteret forebyggelse og omfattende skadesreduktion som en central del af et vellykket forsøg på at afbøde konsekvenserne af hiv/aids.

Det tjekkiske formandskab vil fremme dette arbejde på grundlag af det, der allerede er opnået, således at EU fortsat fører an i kampen for at standse hiv/aids-pandemien.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Laima Liucija Andrikiene (H-1027/08)

Om: Projekter vedrørende gasrørledninger og EU's fælles energipolitik

Nabuco-rørledningsprojektet har til formål at transportere kaspisk gas til Wien, mens Nord Stream-rørledningsprojektet under Østersøen efter planen skal transportere gas fra Rusland til Tyskland. Hvorledes agter det tjekkiske EU-formandskab at mindske Unionens afhængighed af russisk gas? Hvorledes kan den planlagte Nabuco-rørledning ændre situationen omkring eksport af gas til Europa? Hvad er det tjekkiske EU-formandskabs holdning til Nord Stream-rørledningsprojektet? Hvilke initiativer agter det tjekkiske EU-formandskab at iværksætte for at gennemføre og styrke EU's fælles energipolitik?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Energi er en af de tre vigtigste politiske prioriteter for det tjekkiske formandskab. Det er almindeligt anerkendt, at der i forbindelse med gennemførelsen af Det Europæiske Råds handlingsplan (2007-2009), som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i foråret 2007, bør lægges vægt på energisikkerhed. Det er dette spørgsmål, som det tjekkiske formandskab vil koncentrere sig om i sine bestræbelser på at udvikle og styrke EU's energipolitik. Afbrydelsen for nylig af gasimport fra Rusland og transit via Ukraine har understreget dette spørgsmåls betydning på EU's dagsorden.

For så vidt angår import af gas til EU, minder Rådet om målet i handlingsplanen, nemlig at øge forsyningssikkerheden gennem en effektiv diversificering af energikilder, -leverandører og -transportruter. På det uformelle møde i Rådet (almindelige anliggender) i Prag den 8. januar 2009 gentog det tjekkiske formandskab behovet for at styrke tilliden til de eksisterende leverandører, men samtidig intensivere samarbejdet med andre supplerende leverandører. Energisikkerhed var et af de tre hovedemner for dette uformelle møde mellem Europa- og udenrigsministrene.

I februar 2009 skal Rådet ifølge formandskabets kalender vedtage konklusioner om meddelelsen "Anden strategiske energireddegørelse – EU-handlingsplan for energiforsyningssikkerhed og -sikkerhed", som Kommissionen forelagde i november 2008. I en bredere sammenhæng for den interne energisikkerhed i EU nævner meddelelsen sammenkoblingsplanen for Østersølandene samt den sydlige gaskorridor. Disse konklusioner fra Rådet og selve meddelelsen vil blive indgivet til Det Europæiske Råds møde i foråret 2009.

Det tjekkiske formandskab har endvidere til hensigt at give udtryk for Fællesskabets interesse over for gasproducenter og transitlande i Kaukasus-regionen og Centralasien på "Southern Corridor Summit – East West Link", som vil blive afholdt under det tjekkiske formandskab. Dette møde, som er planlagt af formandskabet i tæt samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne, vil blive afholdt på stats- og regeringschefsniveau med henblik på at indlede et stabilt samarbejde med landene i regionen.

Diversificeringen af gasressourcerne vil endvidere blive forbedret af opførelsen af LNG-terminaler. Dette er dog en tidskrævende og finansielt og energimæssigt krævende løsning.

Ud over at øge afhængigheden af gasimport har de tilbagevendende konflikter mellem Rusland og Ukraine om gas, hvor EU i hidtil uset omfang er blevet holdt som gidsel, understreget betydningen af at styrke medlemsstaternes solidaritet i tilfælde af afbrydelser af energiforsyningen. Dette spørgsmål var på dagsordenen for det ekstraordinære møde i Rådet (energi), der blev afholdt af det tjekkiske formandskab den 12. januar 2009. Mulige foranstaltninger omfatter en revision af direktiv 2004/67/EF om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden, der på nuværende tidspunkt er det vigtigste lovgivningsmæssige redskab til gennemførelse af solidaritet på energiområdet, investering i sammenkoblinger af energinfrastrukturen (med henblik på rent teknisk at sætte medlemsstaterne i stand til at bistå hinanden, når der er behov for det) eller indførelse af en gennemsigtighedsmekanisme med henblik på at dele oplysninger om energi mellem medlemsstaterne (herunder kontakt med tredjelandspartnere eller planlagt investering i infrastrukturprojekter).

For så vidt angår Rådets holdning til Nabuco-projektet og dets betydning for eksport af gas til EU, henviser Rådet til sine svar på forespørgsel til mundtlig besvarelse H-0590/07 om emnet.

For så vidt angår Rådets holdning til Nord Stream-rørledningsprojektet, henviser Rådet til sine svar på forespørgsel til mundtlig besvarelse H-0121/07 og H-575/07 om emnet.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Athanasios Pafilis (H-1028/08)**Om: Nægtelse af at udstede asyl til flygtninge i EU-medlemsstaterne**

Ifølge nogle oplysninger offentliggjort for nylig bliver asylansøgere i Grækenland systematisk arresteret og tilbageholdes under elendige vilkår, og de græske myndigheder jager dem brutalt ud af de græske territorialfarvande eller hindrer asylansøgningsproceduren. Desuden blev i 2007 kun 0,04 % af de 25 111 asylansøgninger godkendt ved første samtale og 2 % efter en retsprocedure. Endvidere fratager de græske

myndigheders nægtelse af at give asyl i henhold til forordning (EF) nr. 343/2003⁽³²⁾, Dublin-2, indvandrerne enhver mulighed for at søge asyl i en anden medlemsstat, og de kan heller ikke vende tilbage til deres hjemland på grund af frykten for krig og forfølgelse. Der berettes om lignende situationer fra andre EU-medlemsstater.

Hvordan stiller Rådet sig til denne uacceptable situation, der er blevet skabt, ikke mindst i betragtning af, at den nylige europæiske aftale vedrørende migration samt udviklingen af Frontex yderligere indskrænker flygtningenes rettigheder?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Medlemmets spørgsmål henviser navnlig til virkningerne af anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (Dublin II-forordningen). Ifølge forordningens artikel 28 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Kommissionen forelagde i henhold til denne bestemmelse i december 2008 et forslag om omarbejdning af Dublin-forordningen. Formålet med forslaget er hovedsagelig at styrke asylansøgernes rettigheder og garantier i henhold til Dublin II-forordningen.

Kommissionen forventes endvidere at forelægge et forslag til omarbejdning af asyldirektiver, der har fokus på at forbedre de mindstekrav, der er vedtaget hidtil, og som vil sigte mod yderligere opbygning af det fælles europæiske asylsystem. Der bør lægges stor vægt på den indledende fase i asylproceduren, dvs. adgangen til proceduren. De første forslag blev allerede offentliggjort i december 2008 – forslag om omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold samt Dublin II- og Eurodac-forordningen. I foråret 2009 forventes forslag om ændring af direktiverne om anerkendelse og procedurer. Disse ændringer sigter også mod at styrke asylansøgernes status. Det skal imidlertid bemærkes, at alle medlemsstater er bundet af mindstekravene til modtagelsesforhold for asylansøgere i direktiv 2003/9/EF.

Den fælles beslutningsprocedure finder anvendelse på begge forslag, som vil blive behandlet af Rådet i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Om: En mexicansk monopolkoncerns hæmningsløse opførsel med arbejdstagere som ofre

For ca. tre år siden, den 19. februar 2006, skete der en stor arbejdsulykke forårsaget af en gasekspllosion i minen Mina Pasta de Conchos i Mexico, der tilhører koncernen Industrial Minera Mexico. Af de 65 døds ofre ved ulykken har man hidtil kun bjærget de jordiske rester af to, mens de øvrige fortsat er begravet. Arbejdsgiverne og myndighederne nægter at gennemføre en bjærgning, da dette ville afsløre virksomhedens konstante overtrædelser af enhver sikkerhedsbestemmelse. Før ulykken havde arbejdere i minen allerede klaget over, at der var en høj risiko for eksplosion på grund af gasudslip. Ofrenes pårørende, hvis tålmodighed nu er opbrugt, har besluttet at samle penge ind for at bjærge ofrene på deres eget initiativ.

Hvordan forholder Rådet sig til den mexicanske stats vilkårlige handlinger, der på provokerende vis dækker over denne koncerns hæmningsløse opførsel?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke drøftet sagen.

*
* *

⁽³²⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

Spørgsmål nr. 29 af Georgios Toussas (H-1031/08)**Om: Utallige arrestationer af oppositionsledere i Peru**

I slutningen af november beordrede Perus regering 14 topledere fra det kommunistiske parti og fra oppositionen arresteret, herunder præsidentkandidaten fra sidste valg, Ollanta Humala. Påskuddet for disse arrestationer var "data", der blev fundet på en computer tilhørende Reyes fra FARC. Det bør endvidere bemærkes, at de arresterede personer er blevet forbudt adgang til de "data", der angiveligt afslører deres skyldighed. Disse arrestationer har udløst protester fra folket og oppositionspartierne, der hævder, at der er tale om kriminalisering af enhver uenighed med regeringen og generelt en kriminalisering af den folkelige bevægelse. Myndighederne har iværksat brutale angreb imod enhver form for folkelig aktion.

Hvordan stiller Rådet sig til disse alvorlige overtrædelser af de demokratiske friheder i Peru, kriminalisering af politisk uenighed og skepsis samt det, at disse fænomener sættes i forbindelse med påståede terrororganisationer?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke drøftet den specifikke sag.

EU har altid været fortalere for retsstatsprincippet og principperne om demokrati og menneskerettigheder i latinamerikanske lande som udtrykt i Limaerklæringen fra maj 2008⁽³³⁾.

Rådet lægger vægt på disse principper i forbindelse med sine møder med myndighederne i disse lande på politisk niveau.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN**Spørgsmål nr. 38 af Claude Moraes (H-0981/08)****Om: Kriminalitetsforebyggelse i Europa**

I fortsættelse af svaret på min tidligere forespørgsel (E-3717/06) bedes Kommissionen oplyse, om der er sket fremskridt både med hensyn til udviklingen af en sammenhængende europæisk kriminalitetsforebyggende politik og af sammenlignelige europæiske kriminalitetsstatistikker?

Endelige bedes Kommissionen oplyse, om der er truffet konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af voldelig gadekriminalitet og navnlig knivoverfald i Europa?

Svar

Kriminalitetsforebyggelse har stor betydning for effektiv behandling af årsager til og virkninger af kriminalitet. Kommissionen bestræber sig på at fremme princippet om forebyggelse i forbindelse med udviklingen af strategiske retningslinjer for hver type kriminalitet. Der er gjort væsentlige fremskridt siden 2006 i udviklingen af EU-handlingsplanen om statistikker for kriminalitet og strafferet. Indikatorer fastlagt af en gruppe eksperter kan anvendes på mellemlang sigt til at sammenligne data fra medlemsstaterne.

I henhold til subsidiaritetsprincippet henhører forebyggelse og bekæmpelse af bykriminalitet under medlemsstaternes og/eller de regionale og lokale myndigheders ansvar. Det Europæiske Kriminalpræventive Net (EUCPN), hvis sekretariat varetages af Kommissionen, er en nyttig platform for udveksling af information og god praksis for bekæmpelse af vold i byerne.

*
* *

⁽³³⁾ Dok. 9534/08 (presse 128).

Spørgsmål nr. 39 af Stavros Arnaoutakis (H-0982/08)**Om: Status for de fonde, som er blevet oprettet under rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme**

Kan Kommissionen oplyse om status for de nye fonde, som er blevet oprettet under rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere, Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Grænsfond og Den Europæiske Repatrieringsfond)?

Hvordan er de regionale og lokale myndigheder og ngo'er inddraget i planlægningen og gennemførelsen af fondenes aktiviteter?

Svar

De fire fonde under rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, nemlig Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere, Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Grænsfond og Den Europæiske Repatrieringsfond, er netop blevet oprettet. Fondenes samlede værdi er 4,02 mia. euro for 2007-2013.

Langt størstedelen af programmerne fra de stater, der deltager i fondene, er blevet vedtaget af Kommissionen. For så vidt angår Den Europæiske Repatrieringsfond, hvis lån først blev tilgængelige i november 2008, forventes det, at processen med at vedtage det sidste program vil blive afsluttet i første kvartal af 2009. Når denne proces er afsluttet, vil Kommissionen have forpligtet 580 mio. euro til lancering af disse fire fonde. I 2008 modtog tre medlemsstater endvidere ekstra støtte til en værdi af 10 mio. euro som led i nødforanstaltningerne under Den Europæiske Flygtningefond, nemlig Grækenland, Italien og Malta.

Betalingen af beløb til medlemsstaterne til finansiering af tiltag i programmets første år er undervejs.

Lanceringen af disse fonde har krævet en stor indsats fra Kommissionen og fra nationale regeringer. Dette viser EU's vilje til at anvende solidaritetsprincippet i praksis i forvaltningen af migrationsstrømme.

Kommissionen tillægger det særlig betydning at inddrage regionale og lokale myndigheder samt ngo'er i anvendelsen af fondene. Kommissionen har faktisk opfordret medlemsstaterne til at indlede et partnerskab med de myndigheder og organer, der deltager i programmerne, og med andre, som kan yde et nyttigt bidrag til udviklingen heraf. Disse partnerskaber kan omfatte alle kompetente offentlige myndigheder, navnlig regionale, lokale og kommunale myndigheder samt internationale organer og ngo'er, der repræsenterer civilsamfundet. Det er de enkelte medlemsstaters ansvar at indlede partnerskaber, som bl.a. afhænger af de enkelte fondes karakteristika. I denne sammenhæng vil mange ngo'er f.eks. opleve, at deres projekter samfinansieres af EU med midler fra Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere, Den Europæiske Repatrieringsfond og Den Europæiske Flygtningefond.

*

* *

Spørgsmål nr. 40 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)**Om: Europæisk strategi til beskyttelse af børns rettigheder**

EU har defineret en strategi til beskyttelse af børns rettigheder på sit område. Hvad er de hidtidige resultater af EU's indsats? Anerkendes det på europæisk plan, at fostre (ufødte børn) – det være sig raske eller handicappede – har rettigheder, og hvordan gennemføres de?

Svar

Siden vedtagelsen af meddelelsen fra 2006 med titlen "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" har Kommissionen bestræbt sig på at bidrage med konkrete tiltag i kampen mod krænkelse af børns rettigheder.

Meddelelsen præsenterer en europæisk strategi for 2010-2014. En høring er på trapperne.

Den europæiske tilgang er baseret på at inddrage børns rettigheder i alle EU-politikker og i praktiske initiativer på de områder, der falder ind under EU's kompetence.

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsætter princippet om ukrænkeligheden af menneskets værdighed. Spørgsmålet om, hvorvidt dette princip finder anvendelse på fostre, og

anerkendelsen af fostres status som juridiske personer, henhører under medlemsstaternes kompetence. EU har ikke kompetence på området.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Jim Higgins (H-0988/08)

Om: MAOC-N

Kan Kommissionen oplyse, om den i øjeblikket yder støtte til det nyligt oprettede Maritime Analysis Operations Center – Narcotics i Lissabon, og om Kommissionen er bekymret over, at manglende fysisk kystnær overvågning på grund af underfinansiering fra regeringer såsom Irlands vil underminere indsatsen fra efterretningsoperationer såsom MAOC-N på trods af en øget indsats for at dele oplysninger mellem medlemsstaterne?

Svar

(EN) Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (MAOC-N) er en militær ngo med retshåndhævende beføjelser, som blev etableret i en traktat, der blev undertegnet den 30. september 2007 i Lissabon af syv EU-medlemsstater (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL). MAOC varetager interdiktionsoperationer på åbent hav ved at koordinere udvekslingen af efterretninger (på det maritime område og luftfartsområdet) samt tilgængelige ressourcer og personale, der er uddannet til at bekæmpe den trussel, som transatlantisk narkotikasmugling udgør.

Formålet med indsamling, udveksling og analyse af information er at optimere anvendelsen af flåde- og luftfartsressourcer i de medlemsstater, der er kontraherende parter i traktaten. MAOC-N's operationelle område er defineret af de kontraherende parter selv og omfatter den østlige del af Atlanterhavet fra Island til Kap Det Gode Håb, herunder de europæiske og vestafrikanske kyster.

Siden januar 2008 har Kommissionen haft observatørstatus, og det samme har USA's Joint Inter Agency Task Force – South (JIATF-S), som har base i Key West (USA), og i hvilken visse EU-medlemsstater deltager som følge af dens regionale (vestindiske) dimension, som dækker visse medlemsstaters territorier, navnlig visse territorier i EF-traktatens kapitel IV, og Canada. Brasilien har også udtrykt interesse for at blive observatør.

Kommissionen samfinansierer MAOC-N-aktiviteter, bl.a. 661 000 euro via GD JLS⁽³⁴⁾, ISEC-budgetposten⁽³⁵⁾, som led i særprogrammet "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet", der dækker personale- og inventarudgifter frem til september 2010.

Da ikke alle EU-medlemsstaterne deltager i MAOC-N, er det vigtigt, at initiativerne hverken overlapper eller modarbejder potentielle initiativer på EU-niveau eller fra de EU-medlemsstater, der ikke deltager i MAOC-N. Europol har derfor til opgave at overvåge denne regionale maritime retshåndhævende organisations aktiviteter ved at deltage i de bestyrelsesmøder i MAOC-N, der er blevet afholdt indtil nu, samt ved at udnævne en forbindelsesofficer fra januar 2009.

Kommissionen mener, at Europol er det rette organ for et EU-baseret samarbejde om håndhævelse, især med henblik på at udveksle efterretninger, sikre sammenhæng og interoperabilitet og undgå dobbelte mandater, opgaver og udgifter.

På denne baggrund i) støtter Kommissionen sammenhæng mellem maritime retshåndhævende foranstaltninger og andre maritime regionale initiativer, og ii) den overvåger interaktion med den omfattende gældende fællesskabsret inden for maritim sikkerhed og miljø og fremmer potentielt samarbejde med andre aktører, navnlig europæiske instanser såsom Frontex og EMSA⁽³⁶⁾, der skal overholde forskellige specifikke regler.

I 2009 indledes et pilotprojekt, der sigter mod at afprøve løsninger til en mere effektiv udveksling af maritim overvågningsinformation mellem maritime myndigheder i middelhavs- og atlantehavsområderne, og forberedende foranstaltninger vil bestemme virkningen af rumbaserede modtagere til modtagelse af AIS-identifikationssignaler langt fra kysten.

⁽³⁴⁾ Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed.

⁽³⁵⁾ JLS/2007/ISEC/426.

⁽³⁶⁾ Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Bernd Posselt (H-1000/08)**Om: EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder**

Hvorledes evaluerer Kommissionen det arbejde, EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder i Wien udfører, idet der efter mange eksperters mening enten er tale om duplikering med Europarådets arbejde eller ideologisk agitation, der intet har at gøre med det klassiske menneskerettighedsbegreb? Hvilken rolle spiller i denne forbindelse gruppen FRALEX, der skal være opstået af det netværk, den nuværende direktør, Morten Kjærum tilhørte, og som nu skal have fået en konsulentkontrakt over fire år til ti mio. euro?

Svar

Kommissionen støtter det arbejde, som EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder har udført under det mandat, som det er blevet tillagt af Rådet, og afventer med interesse resultaterne af andet igangværende arbejde.

Det overordnede spørgsmål om overlapning med det arbejde, som Europarådet udfører, blev løst i forordningen om oprettelse af agenturet. Mekanismer til at forhindre overlapninger blev oprettet i en aftale mellem Europarådet og Fællesskabet.

Agenturet er uafhængigt af Kommissionen, og det er op til agenturet at fastlægge sine arbejdsmetoder og interne organisation.

I juli 2007 indledte agenturet – for at gøre det i stand til at leve op til sit nye, bredere mandat – en udbudsprocedure med henblik på at indhente den nødvendige juridiske ekspertise. I november og december 2007 undertegnede agenturet rammeaftaler med en række ordremodtagere, der blev udvalgt på grundlag af strenge kriterier, herunder FRALEX. Disse aftaler blev undertegnet inden juni 2008, dvs. inden det nuværende direktiv trådte i kraft. De gælder i fire år og kan beløbe sig til omkring 4 mio. euro. Yderligere oplysninger kan findes på agenturets websted.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Manuel Medina Ortega (H-1003/08)**Om: Forslag efter topmødet mellem EU og Afrika om immigration**

Hvilke forslag agter Kommissionen at stille i lyset af resultaterne af det andet topmøde mellem EU og Afrika om immigration, som fandt sted i Paris i november 2008, med henblik på at løse problemet med uledsagede mindreårige indvandrere, der opholder sig ulovligt på EU's territorium?

Svar

Kommissionen er bevidst om medlemsstaternes problemer med mange uledsagede mindreårige indvandrere. I denne henseende understreger Kommissionen, at eksisterende politikker kan anvendes til at håndtere dette problem fra flere vinkler under hensyntagen til barnets tarv, selv om det endnu ikke er muligt at løse problemet generelt.

For så vidt angår de interne politikker, omfatter de gældende fællesskabsinstrumenter inden for indvandring og asyl bestemmelser, der skal sikre bedre beskyttelse af mindreåriges rettigheder, navnlig uledsagede mindreårige⁽³⁷⁾. Anvendelsesområdet for rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for 2007-2013 og mere specifikt Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere, Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Repatrieringsfond dækker også tiltag og politikker for uledsagede mindreårige.

⁽³⁷⁾ Se SEK(2006)0889 af 4.7.2006, afsnit 1.1 – Asylum, immigration and external borders. Se f.eks. især Rådets direktiv 2003/9/EF af 27.1.2003, Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 og Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 (asyl) og direktiv 2004/81/EF af 29.4.2004 (menneskehandel) og direktiv 2008/115/EF af 24.12.2008 (tilbagesendelse).

For så vidt angår den eksterne dimension, er emnet for nylig blevet tilføjet de prioriterede områder for det program for samarbejde, der blev vedtaget på topmødet mellem EU og Afrika i Paris om immigration og udvikling, og Rådets konklusioner om den samlede migrationsstrategi.

Kommissionen støtter allerede flere projekter på dette område – gennem Aeneasprogrammet og det efterfølgende tematiske program vedrørende migration og asyl – som navnlig har til formål at hjælpe uledsagede mindreårige af marokkansk oprindelse, der er ankommet til Spanien, og så vidt muligt støtter deres genintegrering i deres hjemland og forhindrer, at flere ulovlige mindreårige indvandrere forlader hjemlandet. Derudover er der udvalgt nye projekter i Marokko, Algeriet og Senegal til finansiering i 2009.

Det er imidlertid indlysende, at der skal være øget fokus på uledsagede mindreårige. Dette spørgsmål vil blive prioriteret i forbindelse med den næste indkaldelse af forslag for det tematiske program vedrørende migration og asyl (første halvdel af 2009). Derudover vil spørgsmålet blive inddraget i migrationsbestemmelser i EU-aftaler med tredjelande og i dagsordenen for politiske drøftelser med tredjelande. Endelig kan mindreåriges situation, hvis det er relevant, blive genstand for specifikke tilbud om samarbejde som led i mobilitetspartnerskaber.

For så vidt angår kommende forslag på området, skal der mindes om, at Det Europæiske Råd i efteråret 2009 vil vedtage et nyt femårigt program inden for retfærdighed, frihed og sikkerhed, som vil afløse Haagprogrammet ("Stockholmprogrammet"). Nye politikker eller foranstaltninger skal foreslås og drøftes som led i udarbejdelsen af dette nye program.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Marco Cappato (H-1004/08)

Om: Narkotika

FN's Generalforsamling vil i 2009 afgive en erklæring om international politik til bekæmpelse af narkotika, 10 år efter at der er taget en række initiativer under devisen "For en verden uden narkotika – En udfordring vi kan klare!", som skulle føre til en drastisk nedskæring af udbud og efterspørgsel efter stoffer, der i FN's konventioner desangående erklæres ulovlige. Hovedparten af medlemsstaterne har i mellemtiden strammet deres foranstaltninger til bekæmpelse af narkotika op eller indført mere pragmatiske politikker om narkotika, mens borgmestrene i Nederlandene kræver legalisering af produktionen af cannabis.

Hvilken holdning indtager Kommissionen på den internationale konference til forberedelse af Generalforsamlingen i 2009? Er den ikke af den opfattelse, at det er nødvendigt at vurdere omkostninger og fordele ved den internationale narkotikapolitik, og at der, i givet fald, som der fra flere sider er fremsat krav om, bør foretages ændringer i de internationale traktater?

Svar

(EN) I marts 2009 vil højniveausegmentet af FN's Narkotikakommission (CND) afslutte sin evaluering af FN's Generalforsamlings erklæringer fra den særlige samling i 1998 om verdens narkotikaproblem, kendt som De Forenede Nationers Generalforsamlings særlige samling (UNGASS) 98⁽³⁸⁾, ved at vedtage en ny politisk erklæring.

I forbindelse med UNGASS 2008-evalueringen har Kommissionen aktivt støttet processen, bl.a. ved at stille midler til rådighed for FN's ekspertgrupper, der har rådgivet UNODC⁽³⁹⁾ om gennemførelse af 1998-erklæringerne. Kommissionen har endvidere aktivt bidraget til EU's oplæg om UNGASS-evalueringsprocessen, som blev vedtaget af Rådet i oktober⁽⁴⁰⁾.

Inden for disse FN-rammer har Kommissionen – undtagen på området for narkotikaprækursorer – ikke kompetence til at repræsentere EU og EU-medlemsstaterne. Sidstnævnte repræsenterer sig selv, mens EU koordineres af EU-formandskabet, som har til opgave at fremlægge så mange fælles EU-holdninger som muligt. Førnævnte EU-oplæg om UNGASS er en sådan fælles holdning.

⁽³⁸⁾ Politisk erklæring (S-20/2), Declaration on the Guiding Principles of Drug Demand Reduction (S/20-3), Measures to enhance International Cooperation to Counter the World Drug Problem (S-20/4).

⁽³⁹⁾ FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet.

⁽⁴⁰⁾ /1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.2008.

I oplægget konkluderer EU-medlemsstaterne, at selv om der er gjort fremskridt inden for flere områder med hensyn til gennemførelsen af 1998-erklæringen og de tilknyttede handlingsplaner, har der ikke været nogen bremsning eller betydelig reduktion af det internationale narkotikaproblem, hvilket var hovedmålet med den politiske erklæring fra 1998.

Oplægget bekræfter EU's engagement i FN's konventioner om narkotika fra 1961, 1971 og 1988 og gentager målene i erklæringerne fra 1998. Samtidig opfordres der til en alvorlig vurdering af de erfaringer, der er høstet inden for det seneste årti, og til inddragelse af disse erfaringer. Oplægget præsenterer endvidere en række nøgleprincipper for kommende erklæringer og handlingsplaner, herunder:

Styrkelse af den afbalancerede tilgang i FN's narkotikapolitik ved at øge indsatsen for at nedbringe efterspørgslen efter narkotika og ved at anerkende skadesreduktion som et effektivt og vigtigt element i narkotikapolitikken

Opmærksomhed omkring respekten for menneskerettigheder og proportionalitet i retshåndhævende foranstaltninger inden for narkotikapolitik og tiltag til nedbringelse af udbud og efterspørgsel

Kraftig tilskyndelse til bæredygtig alternativ udvikling uden at gøre den betinget af forudgående udryddelse af afgrøder til fremstilling af narkotika

Øget vægt på behovet for evaluering, dataindsamling og overvågning med henblik på at lade politikkerne bygge på dokumentation (frem for ideologi).

I begyndelsen af 2009 vil Kommissionen endvidere offentliggøre resultaterne af en bred undersøgelse, der omfatter en grundig analyse af verdensmarkedet for ulovlig narkotikahandel og politiske tiltag til bekæmpelse heraf. Undersøgelsen er et eksempel på Kommissionens bidrag til den videnbase, der ligger til grund for de europæiske og internationale narkotikapolitikker. I september 2008 introducerede Kommissionen endvidere yderligere forslag til tiltag som led i EU's narkotikahandlingsplan (2009-2012) med særlig fokus på fælles overvågning, dataindsamling og evaluering inden for nedbringelse af udbuddet af narkotika og inden for retshåndhævelse, som er områder, hvor der kun er foretaget – eller i hvert fald offentliggjort – få analyser.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)

Om: Bekæmpelse af menneskehandel

Europa-Parlamentet beklagede i sin beslutning P6_TA(2006)0005 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse (2004/2216(INI)) af 17. januar 2006, at der trods vedtagelsen af rammeafgørelse 2002/629/RIA om bekæmpelse af menneskehandel, (som fastsætter de grundlæggende elementer og en fælles definition af menneskehandel for EU's medlemsstater), stadig ikke er sket en harmonisering af de sanktioner, der finder anvendelse i medlemsstaterne, (navnlig hvad angår seksuel udnyttelse af kvinder og børn).

Kan Kommissionen oplyse, hvilke fremskridt der i 2006 er gjort med hensyn til en harmonisering af de sanktioner, der finder anvendelse, navnlig hvad angår seksuel udnyttelse af kvinder og børn?

Svar

(EN) Oplysninger indsendt af medlemsstaterne først i 2008 indikerer en positiv tendens i det internationale samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel. Medlemsstaterne er navnlig i højere grad end tidligere klar til at bruge Europol- og Eurojust-ressourcer til at forbedre kvaliteten af det institutionelle svar på menneskehandel.

For så vidt angår medlemsstaternes indgivelse af oplysninger og data til Europol, blev Analytical Work File (AWF) Phoenix, som har fokus på menneskehandel, åbnet i juni 2007. 22 medlemsstater har givet udtryk for deres støtte til denne arbejdsdatabase, og Analytical Work File støtter på nuværende tidspunkt en række forskellige efterforskninger om menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, udnyttelse som arbejdskraft samt handel med børn. Siden september 2007, da Analytical Work File Phoenix blev sat i drift, har medlemsstater indsendt 131 efterretningsrelaterede bidrag til arbejdsdatabasen.

Ud over disse bidrag har der været 127 bidrag fra medlemsstaterne til Europols informationssystem (EIS) om tilfælde af menneskehandel, siden informationssystemet blev sat i drift i april 2006.

For så vidt angår Eurojusts rolle, blev der i 2008 registreret 78 nye tilfælde af menneskehandel. Dette indikerer en væsentlig stigning, da der blev registreret 13 tilfælde i 2004 og 33 i 2006. Eurojust afholdt endvidere 10 koordineringsmøder i 2007, som specifikt omhandlede sager om menneskehandel og -smugling, som er emnet for over 10 % af Eurojusts koordineringsmøder.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)

Om: Indvandrerbørns rettigheder

I et nyligt lovforslag regulerer den græske regering spørgsmål om både statsborgerskab og indvandringspolitik vedrørende børn. Nærmere bestemt kan børn af indvandrere, som er født i Grækenland og er fyldt 18 år, og hvis forældre opholder sig lovligt i landet, under visse betingelser få status som "fastboende immigrant", men ikke græsk statsborgerskab. Lovforslaget tager ikke højde for de tilfælde, hvor børn ikke er født i Grækenland, men er vokset op der og har gået i græske skoler, eller børn, hvis forældre ikke har lovligt ophold i landet. Det Europæiske Fællesskab er part i FN's konvention om barnets rettigheder, og endvidere konstaterer Kommissionen i sin meddelelse (KOM(2006)0367) følgende: "En ... udfordring består i at sikre, at børns rettigheder som indvandrere, asylsøgere og flygtninge respekteres i EU's og medlemsstaternes lovgivning og politikker."

Mener Kommissionen, at ovennævnte lovforslag er i overensstemmelse med fællesskabsretten og menneskerettighederne? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at sikre rettighederne for indvandrerbørn fuldstændigt?

Svar

Grækenland har enekompetence til fastlæggelse af vilkårene for en tredjelandstatsborgers opnåelse af græsk statsborgerskab. Spørgsmålet henhører ikke under fællesskabsretten.

For så vidt angår den fælles asyl- og indvandringspolitik, er et af hovedkravene i henhold til direktiv 2003/109/EF om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, at den pågældende skal have opholdt sig lovligt i landet i mindst fem år. Spørgsmålet henviser til situationen for børn af forældre uden lovligt ophold. I henhold til direktiv 2003/109/EF udelukkes disse børn ikke automatisk fra at opnå status som fastboende udlænding. Denne status kan i princippet opnås af en mindreårig på under 18 uafhængigt af dennes forældre, hvis betingelserne i direktivet er opfyldt. Betingelserne i direktivet for at opnå status som fastboende udlænding er omfattende. Da der ikke er nogen pligt til at være født på en medlemsstats territorium, lader Grækenlands indførelse af en sådan betingelse til at være i strid med direktivet. Kommissionen vil derfor henvende sig til de græske myndigheder med henblik på at indhente yderligere oplysninger om disse to spørgsmål.

For så vidt angår børns rettigheder, skal medlemsstaterne respektere de grundlæggende rettigheder, der kan udledes af de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne og deres internationale forpligtelser. Konventionen om barnets rettigheder, der blev vedtaget af FN i 1989 og ratificeret af alle EU-medlemsstaterne, forpligter signatarstaterne til for hvert barn i deres retsområde at respektere og garantere rettighederne heri, uanset barnets situation og især barnets forældres opholdsstatus.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Sarah Ludford (H-1014/08)

Om: Opstilling af profiler

Har Kommissionen planer om at indføre et fællesskabsinstrument til specifik imødegåelse af problemet med data mining og opstilling af profiler på grundlag af personoplysninger og om i den forbindelse navnlig at træffe forholdsregler mod negative virkninger såsom krænkelse af privatlivets fred, diskrimination og dannelse af stereotyper?

Svar

Kommissionen har på nuværende tidspunkt ikke planer om at indføre en retsakt med eksplicit fokus på opstilling af profiler.

Betingelserne for behandling af personoplysninger er fastlagt i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger af 24. oktober 1995⁽⁴¹⁾.

Dette direktiv fastlægger sagsbehandlernes pligter, uanset om det drejer sig om virksomheder eller offentlige myndigheder. Det fastlægger endvidere rettighederne for de personer, hvis data behandles, og fastlægger sanktioner og klagemuligheder, i tilfælde af at disse rettigheder og forpligtelser krænkes.

Navnlig forbyder direktivets artikel 15, medmindre der er indrømmet fritagelse, anvendelse af afgørelser, der alene er truffet på grundlag af edb-behandling.

I henhold til denne bestemmelse kan en person ikke undergives afgørelser, der har retsvirkning for ham, eller som berører ham i væsentlig grad, og som alene er truffet på grundlag af edb-behandling af oplysninger. Sådanne afgørelser bør altid træffes på grundlag af en personlig samtale.

Europarådet er i færd med at udarbejde et udkast til henstilling om opstilling af profiler, der er inspireret af direktivets artikel 15. Henstillingen forventes at blive vedtaget af Ministerkomitéen mod udgangen af 2009. Kommissionen deltager aktivt i dette arbejde, som vil kræve koordinering på EU-niveau, når udkastet er udviklet yderligere.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Om: Programmet til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

I sit svar på spørgsmål P-6247/07 om programmet til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet anførte Kommissionen, at det samlede budget, der beløber sig til 600 mio. EUR, har til formål at yde finansiel støtte i henhold til afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union til aktiviteter vedrørende alle former for kriminalitet.

Kan Kommissionen oplyse om den hidtidige anvendelse af denne finansielle støtte? Til hvilken slags foranstaltninger er pengene stillet til rådighed, og hvilke medlemsstater har anmodet om finansiel støtte?

Svar

(EN) Typer foranstaltninger:

Eftersom "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet" (ISEC) er et meget bredt program, dækker aktiviteterne herunder meget bredt. De omfatter tiltag som:

konferencer og seminarer (f.eks. High Level Conference on Establishing Co-operation Between National Asset Recovery Offices within the European Union, som blev afholdt af Europol);

fælles aktioner (f.eks. den fælles toldaktion ATHENA, der blev håndteret af den franske told- og skatteforvaltning);

udveksling af retshåndhævelsespersonale (f.eks. Exchange Programme for Senior Law Enforcement Officers, som administreres af Cepol⁽⁴²⁾);

støtte til gennemførelse af Prüm-aftalen (f.eks. opbygning af det tjekkiske politis tekniske kapacitet til gennemførelse af principperne i Prüm-aftalen) og mange andre (som beskrevet i det årlige arbejdsprogram);

støtte til ofre for kriminalitet (f.eks. Crime Victims Support Network, der forvaltes af det polske justitsministerium);

bekæmpelse af menneskehandel (f.eks. Trafficking in Human Beings: Data Collection and Harmonised Information Management Systems-projektet, som blev gennemført af det portugisiske generaldirektorat for indre anliggender).

Anvendelse af budgettet:

(41) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(42) Det Europæiske Politiakademi.

I 2007 blev i alt 44,6 mio. euro tildelt til "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet"-programmet. Det samlede beløb for midler tildelt i 2007 er på 37,5 mio. euro.

I 2008 beløb programmets samlede budget sig til 51 mio. euro. Indtil videre er der anvendt 36 mio. euro heraf.

En detaljeret oversigt over budgettet er vedhæftet som bilag.

Medlemsstater, der har ansøgt om støtte:

I løbet af 2007 og 2008 indsendte organer fra 25 medlemsstater ansøgninger om støtte. To lande gjorde ikke: Luxembourg og Slovenien. Organer fra disse medlemsstater var dog inddraget i projekterne som partnere.

For 2008 er tallene følgende (for støtte til tiltag og støtte til tiltag inden for rammepartnerskaber samlet):

Antal støtteansøgninger: 167 (udvalgt: omkring 95 projekter).

Fordeling af indsendte ansøgninger på ansøgerland:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Bilag: Detaljeret oversigt over budgettet (i mio. euro)

2007	2008					
Opført på budgettet	Tildelt	Antal projekter	Opført på budgettet	Tildelt	Antal projekter	
Tilskud til tiltag	18,5	24	78	23,5	16,5	50
Driftstilskud	0,6	0	0	0,6	0	0
Tilskud til tiltag inden for rammepartnerskaber	17	8,4	45	12	15,2	46
Tilskud til organer i en monopolsituation	3,5	2,3	2	1,6	1,4	2
Offentlige indkøb	5	2,8	37	13	2,9	21
I alt	44,6	37,5	50,7	36		

*

* *

Spørgsmål nr. 49 af Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Om: Anden generation af Schengeninformationssystemet

Den 21. december 2007 blev Schengenområdet udvidet til også at omfatte Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn. På grund af tekniske problemer og manglende overholdelse af frister, blev disse lande imidlertid tilknyttet første generation af Schengeninformationssystemet (SIS 1+) og ikke anden generation (SIS II), som det oprindeligt var meningen. Kommissionen blev den 6. december 2001 bemyndiget til at udvikle et nyt system, der skulle være operationsdygtigt pr. marts 2007.

Som følge af en lang række forsinkelser blev tidsplanen for projektet revideret, således at SIS II skulle være klar til brug den 17. december 2008.

Kommissionen bedes redegøre for, på hvilket stadie SIS II-projektet på nuværende tidspunkt befinder sig, og hvorvidt implementeringen, især i de nye medlemsstater, kan risikere at svække grænsekontrollen i de lande, der deltager i Schengen.

Svar

Anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) skal med tiden erstatte det nuværende SIS I+-system, som er bygget på en platform, der blev udviklet i 1990'erne. SIS II vil anvende de nyeste teknologier og tilbyde nye funktioner samt muligheden for at inddrage biometriske data. Ud over de tekniske fordele omfatter retsakterne om SIS II bestemmelser om bedre beskyttelse af data og gennemsigtighed for Parlamentet.

Mellem november og december 2008 kørte Kommissionens hovedordremodtager for SIS II-udviklingen en række test for at dokumentere funktionerne i det centrale system, der kører interaktivt med et nærmere bestemt antal nationale systemer.

Den endelige testrapport og ordremodtagerens analyse bekræfter grundlæggende, at ordremodtageren har været ude af stand til at demonstrere korrekt drift af en række af de funktioner, der stilles krav om i SIS II. Ordremodtageren er således ude af stand til at opfylde sine kontraktmæssige forpligtelser.

Dette tilbageskridt vil også få betydning for tidsplanen for projektet. Målet om idriftsættelse af SIS II i september 2009 må revideres.

De vanskeligheder, som SIS II står over for, er imidlertid ikke noget problem i forbindelse med administrationen af medlemsstaternes grænser, da SIS I+ fortsat spiller sin rolle og sikrer et højt sikkerhedsniveau ved Schengenområdet ydre grænser.

Kommissionens prioritet i de kommende måneder vil være at gøre alt, hvad der står i dens magt, for at overkomme de nuværende vanskeligheder og få et operationelt system på plads, der ligger inden for de lovgivningsmæssige rammer og fuldt ud lever op til brugernes krav.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Om: Vold begået af staten og politivold i anledning af mordet på 15-årig skoleelev i Grækenland

For få dage siden blev den 15-årige skoleelev Alexandros Grigoropoulos myrdet med koldt blod af en politibetjent i Athen. Dette mord, som har skabt en storm af protester og massedemonstrationer i Grækenland, er den seneste af snesevis af lignende hændelser med vold og mord begået af staten og politiet i Grækenland og andre EU-medlemsstater som f.eks. Det Forenede Kongerige. Disse hændelser er det naturlige og forudsigelige resultat af det klima af trusler og undertrykkelse, som fremdyrkes af et hidtil uset, autoritært lovkompleks, der er indført af EU og dets medlemsstater, og som har skabt hidtil usete, kæmpemæssige undertrykkelsesmekanismer, der begrænser og kvæler den enkeltes grundlæggende rettigheder og demokratiske frihedsrettigheder og behandler mennesker og organiserede folkelige bevægelser som en "indre fjende".

Mener Kommissionen ikke, at de lovgivningsmæssige rammer nærer og fremdyrker den statslige vold og politiets vilkårlige adfærd? Agter Kommissionen at anerkende ukrænkeligheden af den enkeltes grundlæggende rettigheder og demokratiske frihedsrettigheder over for statslige undertrykkelsesmekanismer og at ophæve de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der styrker dem?

Svar

Kommissionen modtog med beklagelse nyheden om Alexandros Grigoropoulos' tragiske død og omstændighederne i forbindelse hermed.

Ifølge de tilgængelige oplysninger er der indledt en retssag i Grækenland. Det er de græske domstoles ansvar at afsige dom vedrørende de omstændigheder, der førte til denne skolelevers tragiske død, når efterforskningen er afsluttet.

Kommissionen understreger sit engagement i at sikre respekt for ytringsfriheden og forsamlingsfriheden, herunder retten til at demonstrere. Samtidig kan den kun kraftigt fordømme de overdrevent voldelige handlinger i forbindelse med demonstrationerne i Grækenland.

EU bygger på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, som er principper, der gælder i samtlige medlemsstater.

I alle sine tiltag respekterer og fremmer EU grundlæggende rettigheder som fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Kommissionen afviser derfor kategorisk medlemmets påstande om, at hændelserne i Grækenland er konsekvenser af EU-politikker eller -lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Brian Crowley (H-0974/08)

Om: Regulering i EU

Vil det efter Kommissionens opfattelse være muligt for EU i de kommende måneder at skabe en ny struktur til regulering af de internationale finansmarketers fremtidige funktionsmåde, navnlig sammen med den nyvalgte præsiden Barack Obama og regeringerne i Indien og Kina?

Svar

(EN) Finanskrisen har demonstreret, hvor stor sammenhæng der er mellem globale finansielle markeder i dag. G20-processen er en ny fase i det internationale økonomiske og finansielle samarbejde, hvor avancerede økonomier arbejder tættere sammen med nye vækstlande. Dette er nøglen til et mere stabilt globalt økonomisk og finansielt system.

På topmødet i Washington den 15. november 2008 vedtog G20-statsoverhovederne en handlingsplan til en reform af de globale finansielle markeder i henhold til fem fælles principper: (i) øge gennemsigtigheden og ansvarligheden på de finansielle markeder og indføre tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på at undgå unødigt risikovillighed; (ii) styrke de lovgivningsmæssige rammer, forsigtighedstilsyn og risikostyring og sikre, at alle finansielle markeder, produkter og deltagere reguleres eller underkastes tilsyn i henhold til deres situation; (iii) fremme integriteten på de finansielle markeder ved at styrke investor- og forbrugerbeskyttelsen, forhindre interessekonflikter, forhindre ulovlig kursmanipulation, bedrageri og misbrug og beskytte mod ulovlige finansrisici som følge af usamarbejdsvillige lande og territorier; (iv) styrke globalt samarbejde om regulering, kriseforebyggelse, -styring og -løsning og (v) reformere de internationale finansielle institutioner (dvs. Bretton Woods-institutionerne) med henblik på at øge deres legitimitet og effektivitet. Handlingsplanen omfatter en række tiltag med høj prioritet, som skal afsluttes inden den 31. marts 2009, samt en række mellemsigtede tiltag. Europa spiller en vigtig rolle i at omsætte disse principper til praktiske og samordnede tiltag forud for det næste G20-topmøde den 2. april 2009 i London.

G20 – som anerkendte, at regulering først og fremmest er de regionale og nationale lovgivningsmyndigheders ansvar – var enige om, at intensiveret internationalt samarbejde, styrkelse af internationale standarder og konsekvent gennemførelse er nødvendig for at beskytte mod negative grænseoverskridende, regionale og globale udviklinger, der påvirker den internationale finansielle stabilitet. Kommissionen bifalder og bidrager aktivt til de internationale bestræbelser på at reformere verdens finansielle systemer. Nøglelande som USA, Brasilien, Indien og Kina er en del af denne indsats, og Kommissionen er sikker på, at denne proces rent faktisk vil styrke de finansielle markeder og regelsæt og således reducere muligheden for lignende kriser fremover. Da Kommissionen repræsenterer EU på visse nøgleområder og udarbejder og håndhæver kritisk lovgivning inden for finansiell virksomhed, vil den fortsat være en aktiv og engageret partner i disse internationale drøftelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Eoin Ryan (H-0976/08)**Om: Forslag om at fremme væksten og iværksætterånden i SMV-sektoren**

I det sidste par måneder har Kommissionen gennem fremsættelsen af forslag vedrørende medlemsstaterne betalingsbalancer, garantiordninger for bankindestående, direktivet om kapitalkrav (KOM(2008)0602) og om kreditvurderingsbureauer gjort en indsats for at genskabe stabiliteten i økonomien og på markederne og for at fjerne uklarheder fra finanssektoren. Hvilke yderligere forslag har Kommissionen til hensigt at fremsætte for at fremme væksten, iværksætterånden og konkurrenceevnen i realøkonomien, og navnlig inden for SMV-sektoren?

Svar

(EN) Den 26. november 2008 foreslog Kommissionen en europæisk økonomisk genopretningsplan⁽⁴³⁾ med henblik på at sikre et hensigtsmæssigt europæisk politisk svar på den nuværende økonomiske krise. Den danner ramme om tiltag på både EU-niveau og nationalt niveau. På Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 11. og 12. december 2008 blev der indgået en aftale om denne genopretningsplan og hovedforslaget om en budgetincitamentpakke til øjeblikkelig gennemførelse, som beløber sig til 200 mia. euro (1,5 % af EU's BNP), samt en række andre tiltag med høj prioritet på grundlag af strukturreformerne i Lissabonstrategien, som skal styrke den langsigtede vækst og den europæiske økonomis tilpasningsevne.

Genopretningsplanen omfatter tiltag både på fællesskabsniveau og på nationalt niveau, som sigter mod at sikre vækst og øge realøkonomiens konkurrencedygtighed, særlig for så vidt angår små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Medlemsstaterne blev anmodet om at fremlægge nationale budgetincitamenttiltag. Derudover blev der foreslået en række initiativer på fællesskabsniveau og nationalt niveau, herunder:

Et omfattende europæisk initiativ til støtte for beskæftigelsen.

Bedre adgang til finansiering for erhvervslivet, bl.a. via en EIB-pakke (Den Europæiske Investeringsbank) på 30 mia. euro til lån til SMV'er.

Forslag om at øge og fremskynde investeringer i europæisk infrastruktur og fremme højhastighedsinternetforbindelser.

Forslag om forbedring af energieffektiviteten i bygninger og øget anvendelse af grønne produkter.

Et nøgleelement i genopretningsplanen er den fulde gennemførelse af handlingsplanen for "Small Business Act"⁽⁴⁴⁾, navnlig for i betydeligt omfang at mindske de administrative byrder for virksomhederne, fremme deres cash flow og hjælpe flere mennesker med at blive iværksættere. Fællesskabet og medlemsstaterne opfordres til at:

sikre, at det bliver muligt at oprette en virksomhed i EU inden for tre dage uden omkostninger, og at formaliteterne ved ansættelse af den første medarbejder kan udfyldes via et centralt kontaktpunkt,

fjerne kravet om, at mikrovirksomheder skal udarbejde årsregnskaber, og begrænse kapitalkravene til det europæiske private selskab til én euro,

fremskynde vedtagelsen af forslaget om vedtægten for det europæiske private selskab, så den fra begyndelsen af 2009 kan lette SMV'ernes erhvervsaktiviteter på tværs af grænserne og gøre det muligt for dem at arbejde under et fælles sæt selskabsregler i hele EU,

sikre, at offentlige myndigheder betaler fakturaer for leverancer og tjenesteydelser inden for en måned for at mindske likviditetsproblemer og acceptere e-fakturerings som ligestillet med papirfakturerings; den eventuelle gæld, offentlige organer måtte have, bør også indfris,

nedsætte gebyrerne for patentansøgninger og opretholdelse af patenter med 75 % og halvere omkostningerne i forbindelse med EU-varemærket.

Genopretningsplanen understreger også behovet for at øget investering i forskning og udvikling samt innovation og uddannelse. Det er meget vigtigt, at industrien og især SMV'er opfordres til at opretholde og

(43) KOM(2008)0800 af 26.11.2008.

(44) Vedtaget af Rådet (konkurrenceevne) den 1.12.2008. Yderligere oplysninger om "Small Business Act" for Europa på: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm.

endda øge deres indsats inden for forskning og udvikling samt innovation. Udgifter til forskning og udvikling bør opfattes som en investering og ikke som en udgift, der skal nedbringes. Investering i forskning og udvikling samt innovation på nuværende tidspunkt vil danne grundlag for en stærk konkurrenceposition for den europæiske industri på kort og mellemlang sigt. Kommissionen støtter fortsat forsknings- og udviklingsaktiviteter i SMV'er via forskellige tiltag under det syvende rammeprogram for forskning og udvikling. Eksempelvis vil der via den målrettede ordning vedrørende "forskning til gavn for SMV'er" blive tildelt yderligere 25 mio. euro i 2009 til finansiering af flere projekter, og Kommissionen yder endvidere bistand til medlemsstaterne med henblik på forbedring af koordineringen af deres støtteprogrammer for forskning og udvikling i SMV'er.

Kommissionen præsenterede endvidere en række tiltag i genopretningsplanen, som skal øge den europæiske industris konkurrenceevne, især inden for bygge- og anlægssektoren og bilindustrien. Kommissionen vil lancere tre store offentlig-private partnerskaber til støtte for innovation og forberede disse sektorer på at imødekomme de betydelige udfordringer, der er forbundet med overgangen til en grøn økonomi.

I bilsektoren vil et "initiativ for grønne biler i Europa" støtte forskning i energieffektive transportteknologier og anvendelse heraf på markedet.

Inden for bygge- og anlægssektoren vil et europæisk initiativ for at skabe energieffektive bygninger fremme grønne teknologier og udviklingen af energieffektive systemer og materialer i nye og renoverede bygninger med henblik på en kraftig reduktion af deres energiforbrug og CO₂-udslip.

Endelig vil et initiativ vedrørende fremtidens fabrikker hjælpe fabrikkerne i EU på tværs af alle sektorer, særlig SMV'er, med at tilpasse sig den globale konkurrence ved at øge EU's fremstillingsindustris teknologiske base ved udvikling og integration af fremtidens støtteteknologier, såsom ingeniørteknologi for adaptable maskiner og industriprocesser, IKT og avancerede materialer.

Fællesskabsprioriteterne for genopretningsplanen blev yderligere beskrevet i rapporten om gennemførelse af Fællesskabets Lissabonprogram⁽⁴⁵⁾, som blev offentliggjort den 16. december 2008, og som vil blive drøftet på mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Avril Doyle (H-0994/08)

Om: Grænseoverskridende sundhedsydelser og det indre marked

Efter den nylige offentliggørelse af Kommissionens forslag (KOM(2008)0414) om patienters rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, der følger efter de nylige domme fra EF-Domstolen, der bekræfter patienters rettigheder til at få adgang til hospitalsbehandling i en anden medlemsstat, forudsiger Kommissionen da eventuelle vanskeligheder eller interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af denne rapport med hensyn til medlemsstaternes kompetence inden for levering af sundhedsydelser?

Svar

(EN) Kommissionens forslag til direktiv om patienters rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽⁴⁶⁾ har ikke på nogen måde indflydelse på medlemsstaternes ansvar for organisering og levering af sundhedsydelser og lægehjælp. Medlemsstaterne er fuldt ud ansvarlige for at beslutte, hvad patienterne har ret til i deres land, og hvordan sundhedsydelserne skal leveres.

Kommissionen mener derfor ikke, at der er tale om en interessekonflikt mellem gennemførelsen af direktivet og medlemsstaternes kompetence til levering af sundhedsydelser. Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse vil forslagets generelle indflydelse på de nationale sundhedssystemer være begrænset.

Formålet med Kommissionens forslag til et direktiv om patienters rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser er ganske enkelt at forbedre situationen for patienter, der står i en situation, hvor grænseoverskridende sundhedsydelser er den bedste løsning, og give patienter, der ikke har ret til at modtage den planlagte behandling i udlandet i henhold til forordning 1408/71, en anden mulighed.

⁽⁴⁵⁾ KOM(2008)0881 af 16.12.2008

<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>.

⁽⁴⁶⁾ KOM(2008)0414.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)**Om: Investeringer i transportinfrastruktur**

Den økonomiske og finansielle krise rammer mange medlemsstater. Hver uge hører man om nye afskedigelser af tusindvis af ansatte i de forskellige medlemsstater. Investeringer i transportinfrastruktur er en af de måder, hvorpå Europa kan overkomme den økonomiske krise. Anlæg af transportinfrastruktur (infrastruktur til jernbane-, vej-, luft- og vandtransport) kræver store investeringer i projekter, som kun kan gennemføres på mellemlang eller lang sigt. For at kunne investere tilstrækkeligt i transportinfrastruktur har medlemsstaterne brug for enten en tilsvarende forhøjelse af TEN-T-budgettet eller øgede budgetunderskud i en vis periode. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bistå medlemsstaterne, således at der er i denne periode med økonomisk og finansiell krise er mulighed for, at investeringerne i transportinfrastruktur kan øges betydeligt?

Svar

(EN) Kommissionen glæder sig over, at medlemmet understreger den rolle, som investeringer i transportinfrastruktur spiller, som en måde, hvorpå Europa kan overkomme den økonomiske krise. Sådanne investeringer resulterer ikke blot i en stabilisering af den makroøkonomiske efterspørgsel og jobskabelse, både direkte og indirekte, men giver også mulighed for bæredygtig økonomisk vækst og øget produktivitet fremover. Det er afgørende for hele Europa at vende den udfordring, som den nuværende krise udgør, til en mulighed.

Den europæiske økonomiske genopretningsplan, som for nylig blev godkendt af Rådet, er Kommissionens direkte svar og kræver kloge investeringer, herunder i infrastruktur. Planen beskriver især fire specifikke tiltag med henblik på at gøre det muligt at øge investeringerne i infrastruktur:

1. styrkelse af Den Europæiske Investeringsbanks kapitalgrundlag og sikring af øget finansiering fra banken for et beløb på omkring 15 mio. euro over de næste to år;
2. lancering af en aktiefond, som målrettes projekter inden for infrastruktur samt energi og klimaændringer;
3. sikring af bredere deltagelse af den private sektor i infrastrukturinvesteringerne ved at tydeliggøre lovgivningsrammerne og fjerne administrative hindringer for partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor;
4. indledning i 2009 af en udbudsprocedure for yderligere 500 mio. euro for TEN-transportprojekter, for hvilke et fællesskabstilskud ville medføre, at opførelsen kan påbegyndes inden udgangen af 2009.

Alene sidstnævnte forventes at fremskynde tilvejebringelsen af transeuropæisk infrastruktur og mobilisere nationale investeringer for over 3 mia. euro. Det er dog indlysende, at et udbud for et beløb på 500 mio. euro ikke vil dække den eksisterende efterspørgsel. Arbejdet på flere projekter er gået i stå på grund af finansieringsrelaterede begrænsninger, især under de nuværende økonomiske omstændigheder. Mange flere konkrete TEN-T-projekter kunne fremskyndes med det samme, hvis der var adgang til flere budgetmidler, hvilket også ville bidrage positivt til de enkelte medlemsstaters genopretningsprogrammer.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Saïd El Khadraoui (H-1001/08)**Om: Rygeforbud i cafeer og restauranter**

I overensstemmelse med EU-lovgivningen har næsten alle lande i Den Europæiske Union et rygeforbud for offentlige lokaler og på arbejdspladsen. Et sådant forbud findes allerede eller planlægges indført inden længe i Sverige, Irland, Malta, Italien, Nederlandene, Skotland, England, Belgien, Spanien og Frankrig.

Siden juli 2008 gælder der også i Nederlandene et rygeforbud i cafeer og restauranter. Kommissionen fremførte for nylig vage planer om, at et sådant forbud i fremtiden skulle udvides til hele Europa.

Inden for hvilken frist agter Kommissionen at realisere disse planer, og er der opstillet en tidsplan herfor?

Det fremgår af undersøgelser i Irland, at nedgangen i antallet af cafebesøg kun i meget ringe omfang kan tilskrives rygeforbuddet.

Har Kommissionen nogen rapporter om eventuelle positive eller negative følger af rygeforbuddet for antallet af cafebesøg?

Svar

(EN) Som part i WHO's rammekonvention om tobakskontrol er Fællesskabet og 26 medlemsstater bundet af pligten til at yde beskyttelse mod eksponering for tobaksrøg indendørs på alle arbejdspladser og i offentlige lokaler.

I 2006-2007 deltog Kommissionens tjenestegrene i arbejdet med at formulere omfattende retningslinjer for opfyldelsen af denne forpligtelse. Retningslinjerne blev vedtaget af alle parter i juli 2007. De definerer en "gylden standard", som de enkelte parter bør bestræbe sig på at opnå senest fem år efter konventionens ikrafttrædelse i det pågældende land – dvs. 2010 for EF og hovedparten af medlemsstaterne.

Med henblik på at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at vedtage omfattende rygelovgivning har Kommissionen til hensigt at forelægge et forslag til en henstilling fra Rådet vedrørende røgfrie omgivelser i 2009.

Derudover har Kommissionen besluttet at indlede høringer med arbejdsmarkedets parter på fællesskabsniveau om behovet for yderligere foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagere mod risici for deres helbred som følge af eksponering for tobaksrøg på arbejdspladsen.

Dokumentationen i litteraturen om betydningen af rygepolitikker for indkomst og beskæftigelse i restauranter, barer, caféer og andre udskænkningsteder er tvetydig. Generelt ser der ikke ud til at være nogen effekt.

Det er bemærkelsesværdigt, at en international gennemgang af undersøgelserne om de økonomiske virkninger af rygepolitikker inden for denne sektor viser, at 47 af de 49 undersøgelser, der har den bedste udformning, ikke anfører negative virkninger på objektive indikatorer såsom skattepligtigt salg.

Det er vigtigt at bemærke, at der er troværdige oplysninger om, at bar- og restaurantansattes helbred er forbedret væsentligt her nogle måneder efter gennemførelsen af rygeforbud. De respiratoriske symptomer hos personale i denne sektor er faldet med op til 50 % som følge af rygepolitikker.

Kommissionen vil behandle spørgsmålet indgående i den konsekvensanalyse, der ledsager Kommissionens forslag vedrørende røgfrie omgivelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Marco Cappato (H-1005/08)

Om: ACTA

Den Europæiske Union fører forhandlinger med Japan, USA og andre lande om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA). Disse forhandlinger føres i hemmelighed, uden at Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og den offentlige opinion får noget at vide herom. I de versioner af handelsaftalen, som er blevet lækket, foreskrives en række strafferetlige og civilretlige foranstaltninger i forbindelse med brud på reglerne om ophavsretten, ligesom meget udstrakte beføjelser til sikkerhedspersonalet ved grænser og i lufthavne. Især vil det være tilladt at kontrollere de rejsendes bærbare computere eller digitale musikafspillere, beslaglægge diverse materiale eller endog arrestere rejsende.

Kan Kommissionen bekræfte ovennævnte og give yderligere oplysninger om ACTA? Hvilke garantier gives de rejsende i forbindelse med kontrol, der i ekstrem grad krænker privatlivet og beskyttelsen af retten til at betragtes som uskyldig, samt retten til en retfærdig rettergang? Hvilke undersøgelser er der gennemført desangående hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Artikel 29-Gruppen og EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder? Mener Kommissionen ikke, at en sådan aftale kunne være i modstrid med den europæiske menneskerettighedskonvention og chartret om grundlæggende rettigheder?

Svar

(EN) Målet i forbindelse med forhandlingerne om ACTA (Anti-Counterfeit Trade Agreement) er at fastlægge forbedrede internationale standarder for tiltag mod omfattende krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR).

Forfalskning finder på nuværende tidspunkt sted i industrielt omfang. Det er blevet en ekstremt indbringende forretning, som genererer en indkomst, der kan sammenlignes med indkomsten fra narkotika- og våbenhandel, men med meget lavere risiko. Denne type aktivitet har naturligvis voldsomme konsekvenser for den europæiske økonomi, hvis største komparative fordel består i kvalitet og innovation. Denne tendens er særligt bekymrende også fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt, da mange forfalskede produkter er direkte farlige (falske lægemidler, reservedele, legetøj, fødevarer osv.).

EU arbejder derfor sammen med partnere, der deler disse bekymringer, herunder USA og Japan, men også Mexico, Korea, Marokko m.fl., i forhandlingerne om ACTA.

ACTA handler først og fremmest om at håndtere en aktivitet, der udføres af kriminelle organisationer, og som skader økonomien eller forbrugerne. ACTA er ikke udviklet for at begrænse borgerlige rettigheder eller påvirke forbrugerne på en negativ måde. Der er derfor ingen tvivl om, at de nuværende ACTA-forhandlinger ville sikre nye beføjelser til sikkerhedspersonalet ved grænser og i lufthavne i forbindelse med kontrol af de rejsendes computere eller digitale musikafspillere.

Den gældende EU-forordning har en de minimis-bestemmelse, der udelukker varer i den rejsendes personlige bagage fra anvendelsesområdet for lovgivningen, så længe transport af disse varer ikke sker som led i erhvervsmæssig transport. ACTA's formål er ikke at påvirke forbrugerne negativt, men derimod at give toldmyndighederne klart grundlag for at reagere over for erhvervsmæssig import af falske varer og beskytte forbrugerne mod potentielt farlige produkter.

ACTA går ikke ud over den gældende fællesskabsret om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder⁽⁴⁷⁾, der ikke begrænser grundlæggende frihedsrettigheder og borgerlige rettigheder som fastlagt i chartret om grundlæggende rettigheder. Fællesskabsretten om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder berører i øvrigt ikke nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser på andre områder, navnlig inden for beskyttelse af personoplysninger (f.eks. direktivet om beskyttelse af personoplysninger⁽⁴⁸⁾ og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation⁽⁴⁹⁾).

Som i forbindelse med en hvilken som helst handelsforhandling skal der under ACTA-forhandlerne opretholdes et vist fortrolighedsniveau. Det betyder ikke, at forhandlingerne er hemmelige, eller at EU-institutionerne forhindres i at udøve deres institutionelle beføjelser. EU's mål i forhandlingerne er meget klare, og både Rådet og Parlamentet er løbende blevet oplyst om – og hørt om – status for forhandlingerne. Der er også afholdt drøftelser med interesserede parter i civilsamfundet.

Rådet og medlemsstaterne er blevet involveret i processen på grund af den mulige inddragelse af spørgsmål inden for strafferetten, som endnu ikke er harmoniseret på EU-niveau. Formandskabet vil således forhandle om dette spørgsmål (og andre spørgsmål, der måtte opstå, om områder, der ikke er genstand for harmonisering, f.eks. spørgsmål vedrørende retligt samarbejde og politisamarbejde).

Kommissionen har endvidere løbende drøftet spørgsmålet med Europa-Parlamentet, især INTA-Udvalget⁽⁵⁰⁾, og vil fortsætte med dette. Kommissionen er naturligvis villig til at give andre udvalg yderligere oplysninger om disse forhandlinger, hvis den anmodes herom.

*

* *

(47) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, EUT L 157 af 30.4.2004.

(48) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995.

(49) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, EFT L 201 af 31.7.2002.

(50) Udvalget om International Handel.

Spørgsmål nr. 60 af Göran Färm (H-1013/08)**Om: Forenklede ansøgningsregler i forbindelse med EU's forskningsmidler**

Europa-Parlamentets industriudvalg har for nylig haft et møde med det svenske videnskabsakademis "physics class", dvs. den gruppe forskere, der uddeler Nobelprisen i fysik. På dette møde blev der fremsat massiv kritik mod administrationen af EU's forskningsmidler. Mange i den europæiske forskningsverden mener, at store dele af det syvende rammeprogram er præget af så komplicerede regler for ansøgninger om forskningsmidler, at europæiske forskere foretrækker at søge private, nationale eller amerikanske finansieringsmuligheder.

Hvad gør Kommissionen for at forenkle disse ansøgningsprocedurer?

Svar

(EN) EU's rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling er et vigtigt redskab i forskningspolitikken og finansieringen af forskning og har et særskilt budget, der er øget med tiden. Programmets europæiske karakter – i en situation, hvor størstedelen af projekterne gennemføres af multinationale og multisektorielle konsortier, og i lyset af de lovgivningsmæssige og finansielle rammer for alle EU's udgifter – medfører en kompleksitet, der er noget større end for nationale forskningsordninger. Kommissionen skal også sikre hensigtsmæssig finansiell forvaltning af offentlige midler og overholde de forpligtelser og krav til rapportering, der fremgår af programmets retsgrundlag.

I denne kontekst bestræber Kommissionen sig på at sikre løbende forbedring og effektivisering af processer, regler, dokumentation og it-systemer med henblik på at begrænse deltagerens administrative byrde. Med den vellykkede startfase for det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (RP7) kan Kommissionen allerede nu identificere en række forbedringer i forenklingens henseende sammenlignet med tidligere programmer:

Indførelse af et system for registrering én gang for alle af deltagende juridiske enheder, hvilket sikrer, at der ikke er behov for gentagen kontrol af eksistensen af og den juridiske status for hver deltager. Juridiske dokumenter skal nu kun indsendes én gang, og alle oplysninger er lagret i en central database, der er tilgængelig for alle generaldirektorater, der gennemfører RP7.

Ved at indføre en grænse på 375 000 euro blev antallet af krævede påtegninger på årsregnskaber under RP7 reduceret til en tiendedel af antallet under RP6.

Der er grundet indførelsen af garantifonden under RP7 behov for meget færre forudgående undersøgelser af den finansielle kapacitet og beskyttelsesforanstaltninger. Forudgående undersøgelser er nu kun nødvendige i forbindelse med koordinatore og deltagere, der ansøger om fællesskabsbidrag for et beløb på over 500 000 euro. Dette er navnlig gunstigt for deltagelsen af små og mellemstore virksomheder og opstartsvirksomheder.

Forhandling og ændring af tilskudsaftaler: Ved udgangen af 2007 blev der indført et nyt webbaseret elektronisk forhandlingssystem, der anvendes af alle forskningsrelaterede generaldirektorater. Systemet giver mulighed for interaktion mellem deltagerne og Kommissionens projektledere. Retningslinjerne for ændringer er blevet forenklet. Mange ændringer kan nu håndteres ved hjælp af en skrivelse med oplysninger, dvs. at de ikke kræver en formel ændringsprocedure. Der vil også blive anvendt et webbaseret elektronisk system til håndtering af ændringer.

Lettelse af byrden ved rapportering i forbindelse med projekter og påtegning af årsregnskaber: Strukturen med periodiske og endelige tekniske rapporter er blevet forenklet væsentligt, og Kommissionen sigter mod at udvide rapporterings- og betalingsperioderne (og øge den gennemsnitlige periode fra 12 til 18 måneder), hvilket vil føre til en væsentlig reduktion af det generelle antal rapporter og betalingstransaktioner.

Alle disse initiativer samt forenklingen af de vejledende dokumenter til deltagere bidrager til en forenkling af procedurerne under RP7. Kommissionen agter at fortsætte arbejdet i denne retning. eRP7-initiativet sigter f.eks. mod en væsentlig forbedring af it-systemerne til interaktion mellem Kommissionen og deltagerne. Kommissionen vil også snart stille forslag om gennemførelse af forudgående certificering af revisionsmetoder med henblik på at øge visse støttemodtageres anvendelse af indberetning af gennemsnitlige omkostninger. En lang række parter rådgiver Kommissionen om identificering af yderligere potentielle forenklingsområder, herunder en gruppe af mindre forskningsaktører, der benyttes til at teste nye tanker på.

*

* *

Spørgsmål nr. 61 af Zsolt László Becsey (H-1019/08)**Om: Serbiens fornægtelse af folkemordet på Vojvodina-ungarere, tyskere og jøder i 1944-45**

Når menneskelig værdighed og dermed også menneskelighed er så fundamentale værdier i Den Europæiske Union (jf. både Nice- og Lissabontraktaten), og når Serbien konstant krænker disse værdier ved at fornægte det folkemord, som Titos partisaner begik på ca. 40.000 Vojvodina-ungarere samt 260.000 tyskere og jøder i 1944-45 under påskud af disses "kollektive skyld", og som følge deraf nægter at rehabilitere alle disse ofre, hvorfor gør Kommissionen da ikke dette spørgsmål til en afgørende faktor i sine forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale og EU-medlemskab med den til enhver tid siddende regering i Beograd? Ingen europæiske nationer har hidtil kunnet opnå forsoning inden for Unionen uden at have erkendt deres historiske skyld og bedt om tilgivelse herfor – hvordan skulle serbere, ungarere, tyskere og jøder så kunne gøre det?

Svar

(EN) De uhyrligheder, der blev begået under anden verdenskrig, må ikke blive glemt af hverken nuværende eller kommende generationer af europæere.

Forsoning er en langsom og smertefuld, men afgørende proces, som landene må gå igennem for at acceptere fortiden. Denne forsoningsproces udløber af det grundlæggende princip, som EU bygger på.

Kommissionen er bevidst om de lidelser, som Vojvodina-ungarere og tyskere i Vojvodina var udsat for i 1944 og 1945. Kommissionen har ikke direkte grebet ind og forholdt sig til disse begivenheder under Anden Verdenskrig, men har fokuseret på at tilskynde til en åben og inddragende debat i hele regionen.

Kommissionen har opfordret til fremme af relationer på tværs af etniske grupper i Serbien via politisk dialog og tillidsskabende tiltag. Den har derudover støttet flere projekter til fremme af Vojvodinas multietniske identitet samt menneskerettigheder og minoritetsrettigheder og borgerlige rettigheder. Kommissionen støtter også fælles kulturelle og uddannelsesrelaterede aktiviteter mellem Serbien og nabolande, herunder Ungarn.

Kommissionen overvåger situationen i Vojvodina nøje via sit kontor i Beograd og rapporterer om den politiske situation i sine årlige evalueringsrapporter. Den indgår i intense drøftelser med organisationer, der repræsenterer civilsamfundet i provinsen, og som er engageret i forsoningsaktiviteter og i kampen mod straffrihed.

I sidste ende skal processen med at acceptere fortiden ledes af landene selv i en ånd af åben dialog og gensidig forståelse for de lidelser, som begge sider har gennemgået i den nære og mere fjerne fortid.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Pedro Guerreiro (H-1023/08)**Om: Anvendelse af n+2-reglen på strukturfondene under den finansielle ramme 2000-2006 – Opdatering**

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål i fortsættelse af dens svar på skriftlig forespørgsel E-4746/08 om anvendelse af reglen om automatisk bortfald af forpligtelsesbevillinger til strukturfondene – den såkaldte n+2-regel – der blev indført som led i den finansielle ramme for 2000-2006, og ifølge hvilken forpligtede beløb bortfalder, hvis de ikke er gennemført inden for to år:

Hvor meget beløber de faktiske forpligtelsesbevillinger, der er bortfaldet i medfør af n+2-reglen sig til for de enkelte år og lande?

Hvor meget udgør de forpligtelsesbevillinger under den finansielle ramme 2000-2006, som ville bortfalde i de enkelte lande, hvis n+2-reglen blev anvendt frem til udgangen af 2008?

Ifølge Kommissionen vil evalueringen af forpligtelser indgået i 2006 og eventuelle bortfaldne bevillinger i den forbindelse blive foretaget ved programmernes afslutning. Hvilke frister gør sig gældende for de enkelte programmer og lande?

Har Kommissionen foreslået, eller agter den at foreslå, foranstaltninger, som kan bidrage til opfyldelsen af udgiftsmålet for strukturfondene, især afskaffelsen af n+2-reglen for den finansielle ramme 2000-2006 og

n+2- og n+3-reglen for den finansielle ramme 2007-2013, ud fra hensynet til den økonomiske og sociale samhørighed samt beskæftigelsen?

Svar

(EN) Der henvises til den vedhæftede Excel-fil med de nuværende beløb for forpligtelsesbevillinger, som Kommissionen har måttet lade bortfalde indtil nu i henhold til n+2-reglen, pr. år, pr. medlemsstat og pr. fond (EFRU – FIUF – EUGFL – ESF).

Det samlede beløb, der skal bortfalde i henhold til n+2-reglen for programmeringsperioden 2000-2006, vil blive opgjort ved afslutningen af de operationelle programmer (artikel 105, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006).

For så vidt angår afslutningsdatoerne, kan Kommissionen ikke give et detaljeret svar pr. operationelt program og pr. medlemsstat, da hvert operationelt program har sin egen dato for meddelelse af støtteberettigelse, som danner grundlag for afslutningsdatoen. Kommissionen er endvidere – i lyset af det pres, der er opstået som følge af den økonomiske og finansielle krise – villig til at overveje konstruktive ansøgninger fra medlemsstaterne om en forlængelse af den endelige frist for støtteberettigelse for udgifter under det operationelle program i perioden 2000-2006. Generelt er de skønnede afslutningsdatoer som følger:

Udgangen af marts 2009 for programmer, hvor den endelige dato for støtteberettigelse er udgangen af 2007, og hvor der ikke er tale om statsstøtte;

Udgangen af juli 2009 for programmer, hvor den endelige dato for støtteberettigelse er udgangen af 2007, og som omfatter statsstøtte;

Udgangen af marts 2010 for programmer med, hvortil der skal udbetales støtte i 2006, og hvor der ikke er tale om statsstøtte;

Udgangen af juli 2010 for programmer, hvortil der skal udbetales støtte i 2006, og som omfatter statsstøtte;

Udgangen af september 2010, hvis programmer under 4. eller 5. anmoder om forlængelse;

Udgangen af marts 2011 for græske programmer, der allerede har fået forlænget støtteperioden.

Der skal mindes om, at n+2- og n+3-reglerne er en integreret del af retsgrundlaget for programmeringsperioderne for henholdsvis 2000-2006 og 2007-2013 som godkendt af Parlamentet og Rådet. Reglerne er et vigtigt incitament for forvaltningsmyndighederne til at fremskynde gennemførelsen af de operationelle programmer i marken med henblik på at maksimere virkningen på den økonomiske og sociale samhørighed og beskæftigelsen. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at stille forslag om afskaffelse af hverken n+2-reglen for perioden 2000-2006 eller n+2- og n+3-reglen for perioden 2007-2013.

I lyset af den nuværende økonomiske og finansielle krise har Kommissionen i stedet foreslået en genopretningspakke, der sigter mod at sikre, at udgiftsmålene for strukturfondene kan nås. Det betyder, at der vil blive ydet yderligere forudbetalinger til medlemsstater, så snart den foreslåede ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 er vedtaget, hvilket bør fremme gennemførelsen af de operationelle programmer ved at øge likviditeten i systemet.

Rådet har i lighed hermed inden for fiskeriområdet i juli 2008 vedtaget forordning (EF) nr. 744/2008 om et midlertidigt særligt initiativ til fremme af omstruktureringen af EF-fiskerflåderne, som er berørt af den økonomiske krise. En af de vedtagne foranstaltninger er, at medlemsstaterne har mulighed for at anmode om endnu et forfinansieringsbeløb for at fremskynde gennemførelsesforanstaltningerne under de operationelle programmer (EFF).

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Mihael Brejc (H-1025/08)

Om: Import fra lande uden for EU

EU har vedtaget adskillige dokumenter om respekt for menneskerettigheder og lægger i den forbindelse især vægt på overholdelse af de konventioner, der forbyder udnyttelse af børn som arbejdskraft. Imidlertid importerer EU væsentlige mængder varer fra Asien, Afrika og Sydamerika, hvor børn stadig i stort omfang udnyttes som arbejdskraft.

Sikrer Kommissionen sig derfor med hensyn til import, at de konventioner, der forbyder børnearbejde, er blevet overholdt?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker at sikre, at målet om at udrydde børnearbejde på verdensplan nås. Dette fremgår af Kommissionens meddelelse "En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger"⁽⁵¹⁾ og af EU's handlingsplan om børns rettigheder i de eksterne forbindelser. Begge blev godkendt af Rådet den 27. maj 2008⁽⁵²⁾.

EU opfordrer aktivt til forbedringer af tredjelandes arbejdsstandarder gennem tilskyndelsesforanstaltninger og samarbejde, herunder gennem sine bilaterale handelsforhandlinger og -aftaler (f.eks. frihandelsområder) og den generelle præferenceordning (GSP).

EU's GSP-ordning er et nøgleredskab til at tilskynde handelspartnere til at forbedre deres resultater på dette område. Især under særordningen for tilskyndelse til bæredygtig udvikling og god forvaltningspraksis (kendt som GSP+) tilbyder EU supplerende toldpræferencer som incitament for sårbare udviklingslandspartnere til at ratificere og reelt gennemføre en række internationale standarder, herunder de relevante ILO-konventioner om børnearbejde (konvention 182 om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde og konvention 138 om minimumsalder ved ansættelse) og FN's konvention om barnets rettigheder. På nuværende tidspunkt (pr. 1. januar 2009) har 16 lande truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at kunne modtage supplerende toldpræferencer under GSP+. Samtidig kan Kommissionen midlertidigt trække GSP-præferencer tilbage fra en GSP-modtager i tilfælde af alvorlige og systematiske overtrædelser af centrale FN/ILO-konventioner om menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder på grundlag af konklusioner fra relevante internationale overvågningsorganer.

Dette er tilfældet for to lande, nemlig Belarus og Myanmar, hvor Kommissionen greb ind efter at have gennemført grundige undersøgelser og i lyset af klare oplysninger fra ILO.

Børnearbejde er i de fleste tilfælde et strukturelt og udviklingsmæssigt problem i fattige lande, og det er tæt forbundet med deres individuelle udviklingsproblemer samt manglen på sociale strukturer og adgang til uddannelse. En holistisk tilgang gennem udviklingspolitik, politisk dialog og samarbejde i en multilateral sammenhæng – ILO og FN – vurderes som de bedste redskaber til bekæmpelse af børnearbejde. ILO's største program til afskaffelse af børnearbejde (IPEC) støttes af Kommissionen. Midt i 2008 blev et nyt program under IPEC (TACKLE – Tackling child labour through education, bekæmpelse af børnearbejde gennem uddannelse) lanceret med fællesskabsstøtte som led i bestræbelserne på at bekæmpe fattigdom og nå millenniumudviklingsmålene i 11 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet. Projektet sigter mod at styrke lovgivningen om børnearbejde og uddannelse og øge den institutionelle kapacitet til gennemførelse af strategier til bekæmpelse af børnearbejde.

Kommissionen indgår løbende i drøftelser med partnere om krænkelse af arbejdstagerrettigheder og især om børnearbejde. Selv om der er sket fremskridt, er kampen mod børnearbejde fortsat en global udfordring, og der er behov for en løbende indsats.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Kathy Sinnott (H-1026/08)

Om: Home Choice Loan

Den irske regerings Home Choice Loan blev opført på budgettet i oktober 2008. Formålet med Home Choice Loan er at tilvejebringe realkreditlån gennem en række lokale myndigheder til førstegangskøbere, der ikke har tilstrækkelige finansieringsmuligheder hos banker og realkreditforeninger. Det maksimale beløb, der stilles til rådighed er € 285.000 op til 92 % af "markedsværdien". Det gælder kun for nybyggeri.

Mener Kommissionen, at denne ordning er i modstrid med EU-retten? Mener Kommissionen, at der er tale om markedsforvridning, prisstøtte og favorisering af entreprenører, der opfører nye huse, i et marked, hvor der i forvejen er et stort overudbud af tomme, nyopførte huse? Favoriserer ordningen førstegangskøbere i

⁽⁵¹⁾ KOM(2008)0055.

⁽⁵²⁾ SEK(2008)0136.

forhold til personer, der har været husejere i forvejen? Er der tale om en subprime-lignende låneordning? Vil ordningen få køberne til at betale oppustede priser i et faldende marked?

Svar

(EN) Kommissionen er bevidst om problemstillingen. Den er allerede blevet gjort opmærksom herpå i en lang række klager. Den har opfordret de irske myndigheder til at kommentere de beskyldninger, som visse klager har fremsat, og Kommissionens tjenestegrene er i øjeblikket i færd med at undersøge de oplysninger, som de irske myndigheder har fremsendt som svar.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Georgios Toussas (H-1032/08)

Om: Liberalisering af cabotagebestemmelserne – enorme stigninger i rederiernes overskud

Den græske regering bøjer sig for rederiernes krav og fremskynder den fuldstændige gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92⁽⁵³⁾ om cabotagesejlad, samtidig med at 36 skibe i kystsejladsen vilkårligt er blevet lagt op og over 2000 søfolk er blevet afskediget uden hyre, arbejdstagernes rettigheder ignoreres, forbindelserne inden for kystsejladsen bliver stadig ringere, og landet næsten amputeres. Rederierne har klaget til Kommissionen over overtrædelse af forordningen og krævet en ophævelse af minimumskravet om ti måneders aktivitet inden for kystsejladsen samt ansættelse af en besætning i ti måneder på grundlag af en overenskomst. Desuden ønsker de den begrænsning indført, at kun de besætningsmedlemmer, der er ansvarlige for sikkerheden, skal have kendskab til græsk, ligesom de kræver en liberalisering taksterne på tredje klasse på ruterne mellem øerne, der er steget med 376 % siden 2001, og af taksterne på de subventionerede ruter.

Har Kommissionen accepteret klagen fra rederne i kystskibsfarten? Vil den anmode de græske myndigheder om at efterkomme rederiernes krav? Vil den afskaffe liberaliseringen af cabotagesejladsen? Dennes gennemførelse har ført til en forringelse af servicekvaliteten og en forhøjelse af taksterne, hvad der har sikret rederierne enorme overskud?

Svar

Kommissionen har allerede truffet de nødvendige foranstaltninger til fuld gennemførelse af forordningerne om cabotagesejlad⁽⁵⁴⁾ i alle medlemsstater, herunder Grækenland.

Denne gennemførelse betyder, at cabotagesejlad liberaliseres. Kommissionen har ikke til hensigt at afskaffe liberaliseret cabotagesejlad, men tværtimod at fuldende liberaliseringen heraf. Velbegrundede klager om ukorrekt anvendelse af den pågældende forordning er blevet vurderet som gyldige og undersøgt af Kommissionen.

Liberalisering af cabotagesejlad vil give Grækenland mulighed for at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre tjenesteydelserne og reducere priserne på lang sigt. Når det nu er sagt, bestemmes pristendenserne for søtransport ikke kun gennem lovgivningssystemet, og dette bør tages i betragtning i forbindelse med eventuelle vurderinger af virkningerne af liberaliseringen.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Proinsias De Rossa (H-1033/08)

Om: Gennemførelse af direktivet om ligestilling i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser

I forlængelse af Kommissionens skriftlige svar af 3. september 2008 på mit spørgsmål H-0604/08, hvor langt er den da kommet med sin undersøgelse af Irlands gennemførelse af direktivet om forbud mod

⁽⁵³⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

⁽⁵⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7.12.1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlad), EFT L 364 af 12.12.1992.

kønsdiskrimination i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (direktiv 2004/113/EF⁽⁵⁵⁾), navnlig hvad angår dens vurdering af Irlands reaktion på dens åbningsskrivelse?

Svar

(EN) I sit svar på medlemmets tidligere forespørgsel (H-0604/08) forklarede Kommissionen, at de irske myndigheders svar på åbningsskrivelsen fra september 2008 var ved at blive undersøgt.

Undersøgelsen viste, at de irske myndigheder har vedtaget de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2004/113/EF⁽⁵⁶⁾ i national lovgivning, nemlig Civil Law (Miscellaneous Provisions) Act 2008 om ændring af Equal Status Acts 2000 to 2004.

Kommissionen har derfor afsluttet overtrædelsesproceduren mod Irland for manglende meddelelse af foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Kommissionen vil imidlertid fortsat overvåge gennemførelsen af fællesskabsretten på nationalt niveau, og såfremt det konstateres, at en medlemsstat har overtrådt fællesskabsretten, vil Kommissionen gøre brug af sine beføjelser i henhold til EF-traktaten.

*

* *

⁽⁵⁵⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽⁵⁶⁾ Rådet direktiv 2004/113/EF af 13.12.2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37-43.